

گوتوبير

نۆگفتوگۆي رۆژنامه وانبييه

زياد رهشاد قادر

۲۰۱۰

ههولير

Zirak1974@yahoo.com

پیناسی کتیب

ناوی کتیب: گوتوبیژ، نو گفتوگۆی رۆژنامه‌وانییە
ئامادەکردنی: زیاد رەشاد قادر
بابەت: گفتوگۆی رۆژنامه‌وانی
دیزاینی بەرگ و ناووە: خەلیل هیدایەت مام شیخ
تیراژ: (۱۰۰۰) دانە
سال و نۆرە ی چاپ: چاپی یەکەم / ۲۰۱۰
شوینی چاپ کردن: چاپخانە ی رۆژھەلات / ھەولیر
لە بەرپۆەبەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتییەکان، ژمارە ی سپاردنی (۲۷۶۱) ی سالی
(۲۰۱۰) ی پیدراوە.

مافی لە چاپدانەوہی پارێزراوە بو ئامادەکار

ئەم كتيبە

ئەم كتيبە، زنجىرە يەك گەتتۆگۆيە لە گەل ژمارە يەك لە ناوھ ديارەكانى نيوھەندى ئەدەبى و پۆشنىبىرى كوردیدا، كە پيشتر لە چەند گۆڤار و رۆژنامە يەك بىلاو كراونەتەو، كۆكردنەو و لە چاپدانەوھى جارىكى دى لە دوو توپى كتيبيكدا، لەم سۆنگەوھە دىت كە ھەموو ئەو نووسەر و پۆشنىبىر و ئەدىبانەى لە گەل ئاندا ئاخاوتووين، جگە لەوھى باس لە چەند لايەنىكى شاراوھى ژيانى خۆيان دەكەن، ھەروھەا لە بارەى چەندىن پرسى ئەدەبى، زانستى، زمانەوانى و پووناكبىرى ... بۆچوون و بارى سەرنجى خۆيان نیشان دەدەن.

لە ھەموو ديارەكاندا ھەولم داوھ، بەر لەوھى ھەرىكە لەو نووسەر و پۆشنىبىرانە بدوینم، زۆرتىن ئاگايى و زانىارى لەسەر ژيانى ئەدەبى و پۆشنىبىريان بزەنم و نووسىن چاپكراوھەكانيان جارىكى دى بخوینمەوھە، ئەنجا دواندومون. ھەروھەا كۆشاوم، چەندە دەكرى خۆم لەو پرسىارانە ببویرم كە پەيوھەندىيان بە پەوشى سىياسىيەوھە ھەيە، يا قسە و لىدوانى كاتىين، بەو واتايەى ئەگەرچى گەتتۆگۆكان بۆ گۆڤار و رۆژنامە ساز دراون، لى زۆربەى پرسىارەكانى ئىمە جگە لە ھەولى زانىنى ژياننامەى تايبەتى ھەرىكەكە لە نووسەرەكان و سەربوردەيان لە گەل نووسىن و چاپكردن و بىلاو كردنەوھەدا، ھەروھەا زىت گوتوبىژ بووھە لەسەر پرسى زمان و پەوشى رۆشنىبىرى كوردستان و زانكۆ و ناوھەندەكانى خویندن و ھتد.... ئومىد ئەوھەى ئەم ھەولە بچوكەى ئىمە، خزمەتەك بە ھەرھەنگ و كتيبخانەى كوردى بكات.

زياد رهشاد قادر

ھەولير ۲۳/۱۰/۲۰۱۰



د. عەبدوللا پەشیو:

من ناتوانم شیعریک لەسەر نازایەتی بخوینمەووە ئەگەر نووسەرەکە ی ترسنۆک بی

شاعیری نیوداری کوردستان، مامۆستا (عەبدوللا پەشیو)، خاوەنی (دوازدە وانه) و (شەو نییە خەونتان پیووە نەبینم) و (شەو نامە ی شاعیریکی تینوو) و (پوژ نییە لیۆتان توورە نەبم) و (بتی شکاو) و (براکوژی) و (بروسکە چاندن).... شاعیری دلتەر و بەهەلۆیست و کوردپەرورە ی ئەم نیشتمانە، گەلەک زۆر لەو ناسراوترە لەم پیشەکییە زۆر کورتەدا بە خوینەرانی خۆشەویستی بناسین، لەبەرئەووە راستەوخۆ دەچینه ناو ئەو دیدمانە ی لەگەڵیدا سازمان کردوو:

زیاد رهشاد قادر

زیاد رهشاد: ئەگەر خوۆت سەرپشک بکهین له پرسیارکردن، سەرەتا چ

پرسیاریک له خوۆت دەکەیت؟

پهشیو: له شیعریکدا گوتوومه:

کازیویه

پۆلیک پرسیار بەپری دەکەم.

پۆلیکی تر بەریویه.

له راستیدا پۆژانه دەیان جار، پۆل پۆل پرسیار بەپری دەکەم و پۆلیکی تر بەر
دەرگە میشکم دەگری. هەر شتیک دەلیم، هەر شتیک دەکەم، له خوۆم دەپرسم،
ئەری ئەوهی گۆتم، ئەوهی کردم... پاست بوو؟!

جا منیک هینده به پرسیار بم، چۆن بتوانم پرسیاریک هەلبژیرم؟!

زیاد رهشاد: یەك دوو سال له مەوبەر كە هاتیتەوه، گوتت سیاسییەكان داواى
لیبۆردنیان له گەلى كوردستان كرد، پێویستە رۆشنبیرانیشت داواى لیبۆردن بکهن،
ئەوانەى به قەلەم بەشداری شەری ناوخبان کردوو، ئەوان (ئەو رۆشنبیرانە)
لەدەمی یەكکرتنەوهشت شیعەر و شەهیان و تەپلی شادییان له کەسانی دی گەوره و
دیارتەرە! بۆ ئەوه چی دەلین؟

پهشیو: سالی ۲۰۰۲ بوو، ئەمەم له كۆرپى شیعەر خویندنه و هەدا گوت. ئیستاش
وەك ئەوسا پیم وایه، ئەگەر (رۆشنبیر) وەك دارشەق نەچیتە بنبالی بازرگانانى
سیاسەت، ئەوا شەری خوۆتپینی دەسلالات و پارە ناتوانی بە هەموو جومگە و
دەمارەکانی نەتەوهدا بچیتە خواری.

من، له کاتیکدا رۆشنبیریک هەلەسەنگینم، ناتوانم دەستبەردارى پێوانەکانی
ناکار و پەوشت بم. پەوشت بە مانایە فەلسەفەییە گەورهکەى. دەمەوی بلیم: ئەگەر

كەسەك سالى تونىك كتيب بخوينتەو، دەيان شيعرى جوان و وتارى ئاگرين و پۆمانى بەپيزيش بنووسى، نابيتە پۆشنىر ئەگەر پەچاوى پەوشتى پۆشنىرانه نەكا. من ناتوانم شيعرىك لەسەر ئازايەتى بخوينمەو، ئەگەر نووسەرەكەى ترسنۆك بى. ناتوانم وتارىك لەسەر بەخشندەيى بخوينمەو، ئەگەر خاوەنەكەى قرچۆك و رژد بى. گالتم بە درامايەك دى لەسەر يەكگرتن، ئەگەر درامانوس لە سەنگەرى لايەكى مملانتيەكە بى.

چما ئەوانەى خۇيان كردوو بە دەمامكى دەسلەتتى دزان، بەشدار نين لە تاوانى دزى؟ چما ئەوانەى، لە پۆژانى شەرى كوردكوژيدا، لە پۆژنامە و پاديو و تەلەفزيۆنەكانەو، كەپەناى جەنگيان لى دەدا، تاوانيان كەمترە لە تاوانى ئەو ميرغەزەبە سەربەرانەى بريارى ئاشتى و شەريان بەدەستەو بوو!؟

زياد رەشاد: لە زيانى ئەدەبیتدا لە چى پەشيمانى؟

پەشيو: خۆشبهختانە، تا ئیستا هیچی وام نەنووسیوه لى پەشيمان بم. من پيش ئەوێ هەنگاو هەلبێنم، باش تەماشای بەرپى خۆم دەکەم. بەحیساباتم. وێژدان لە هەموو لایەكەو، گەمارۆى داوم و دەرفەتى هەلە و سەرچىفچوونى تارپادەیهكى زۆر كەم كردوو تەو. لەبەر ئەوێ لە پرووى سیاسییەو، هەر لە سەرەتای لاوییهتیمەو، بیری سەربەخۆییخوازی چۆلەچرا و مەشخەلى دەستم بوو، هەرچیم نووسیوه لەبەر پۆشناى ئەو هزر و بیرە بوو و تا ئەمڕۆش جی شانا زیمە.

بەلى، هەندى شيعرم هەن بۆ ئافرەت نووسراون، توورەبیان پيوە دیاره و نەدەبوايه هیندە توند بن. بەلام ئەمانەم لە سەردەمىكى تايبەتدا نووسیون و بۆ كەسانىكى دەستنيشانكراون، نەك بۆ ئافرەت بەگشتى. جگە لەمەش، تا لە كوردستان بووم، ئەگەرچى تا سەر ئیسقان دلدار بووم، بەلام ئافرەتم بە قوولێ نەدەناسى. بارى كۆمەلایەتى و پۆشنىبرى ماوێ ئەوێ نەدەدام. تەنیا لە دەروەى كوردستان دەرفەتى ناسینی ئافرەتم بۆ رەخسا. لەوێ ئافرەت بوو بە

زیاد رهشاد قادر

هاوړی، هاوسهر، هاودهنگ، خوشك، خوشهويست. باوهر ناکه م بهدریژایی دوره ولاتیم شیعریکم بۆ نافرته نووسیبي مۆرکی تووپه یی و هه لچوون و گازانده ی پیوه دیار بی.

زیاد رهشاد: کامیان له هه موویان خوشهويسترتن لای په شیو، ادوازده وانه، (له دهستم دی)، (ماچ)، (براکوژی)، (کو بوونه وه) هتد...؟

په شیو: هه ر شیعریک، له وانه ی ناویان هات، شوینیکی تایبه تی هه یه. دیوانی (براکوژی) جوانییه که ی له دیوه ئه خلاقیه که یدايه. ده کرا له ۱۹۹۴ دا له رۆژانی براکوژیدا، له شاریکدا، که ده یان هه زار چه کداری به خوینی سه ری یه کتر تینووی تیدابوو، من باجی ئه و شیعره به ژیا نی خو م و مال و مندالم بده م (ئه وانیشم برد بۆ کۆره که). نووسین و خویندنه وه ی ئه و کۆمه له شیعره له و رۆژگار ه دژواره دا، نالیم نازایه تی، به لام کرده وه یه کی شاعیرانه بوو هه ر ده بوايه بیکه م.

(۱۲ وانه بۆ منالان) له ناو هه موو به ره مه کاندا، نوخته ی وه رچه رخانه، مانیفیستی هیزری و هونه ریمه، یه که م یاخیبوونی بی په ناو پیچمه له ده سه لات. ئه و شیعره گریبه ستیک بوو له نیوان من و خه لکی کوردستان. من بچووکي ئه وان بم و ئه وانیش سه رچاوه ی هیژم بن. ئه و شیعره فیڤری کردم باجی وشه بده م، ئه و شیعره پیره وی هه موو ژیا نی گۆری و پپی ترس و پاشه کشی و دلله پراوکی تا هه تایي لی به ستم.

زیاد رهشاد: چ نووسه ریکی کورد، یا بیگانه، زۆر کاری تی کردووی؟

په شیو: تام و چیژ له شیعری باش وه رده گرم، جا گرنگ نییه ئه و شیعره هی هه ردییه یا گۆران، هی ویتمه نه یا پوشکین. هه ر شتیکیش تام و چیژی لی وه ربگیری کاری خو ی ده کا.

زیاد ره‌شاد: ره‌وشی سیاسی کوردستان چۆن ده‌بینن، پرسى ئازادى لیره له چ ئاستیكدایه، ئەو شیعراى تۆ ده‌ینوووسیت پیت وانیه بۆ تۆ چوووته سەر، ره‌نگه گەر كه‌سیكى دى ئەو شتانه بنوووسیت لى قه‌بول نه‌كرى؟

په‌شيو: ئيمه له ناوچه‌یه‌كدا ده‌ژین كه دابونه‌ریتی ديموكراسی تیدا نییه. تا ئیستاش پرۆژه‌یه‌كمان نییه بۆ چه‌سپاندنی شیوه‌یه‌ك له‌شیوه‌كانی ديموكراسی و بنیاتنانی ده‌وله‌تی هاونیشتمان و حوكمیكى مه‌ده‌نى.

حیزب ده‌وله‌ته و ده‌وله‌تیش حیزبه. ئالفه‌ی یه‌كه‌مى ده‌سه‌لات هیلى سوورى له ده‌وره‌یه و ده‌ستی ره‌خنه‌ی ناگاتى. میدیای کوردستان تا بینه‌قا‌قا حیزباوییه. هه‌موو بپیاره چاره‌نووسسازه‌كان له ژورپى داخراودا وه‌رده‌گیرین. له‌م و‌لاته‌دا، مووچه، نان، ئاو، هه‌وا، کاره‌با، شه‌ها‌ده، کاروکاسبى.. هه‌مووی هی ده‌سه‌لاته و به‌رتیل ئاسایی به‌م و به‌و ده‌درى. جیاوازی نیوان هه‌ژاران و ده‌وله‌مه‌ندان هه‌موو سنوورپى به‌زاندووه. سه‌رکرده‌ی حیزبه‌كان دار و به‌ردى ئەم و‌لاته‌یان به‌سه‌ر خویان و كه‌سوکاریاندا دابه‌ش کردووه، زمان و پۆشنپیری و خوینده‌وارى قه‌ت و قه‌ت پيشتر هینده لاواز نه‌بوونه وه‌ك ئیستا. زمانى كوردی به‌ شیوه‌یه‌كى پىكوپىك و سیسته‌ماتىكى و به‌ده‌ستی نه‌خوینده‌واران له‌ناو ده‌بردى. ئەوه‌ی به‌ زمانى كوردی كراوه و ده‌كرى به‌ غه‌یری پیلانى له‌ناوبردنی زمانى كوردی، وه‌ك زمانىكه‌ی یه‌كگرتوو، هیچی تر نییه.

ئوه‌ی مه‌به‌ستى بى و‌لاتىك دارووخینى، با نه‌هیللى كه‌س ئیشى خوى بكا. له كوردستان كه‌س ئیشى خوى ناكا، كادیری حیزب، واسیته‌یه‌كیشى هه‌بى، ئە‌گه‌ر كۆلكه‌ خوینده‌واریش بى، ده‌توانى زمانزان بى، رۆژنامه‌نووس بى، شاعیر بى، مؤسیقاژهن بى، موسته‌شار بى، وه‌رزشه‌وان بى، په‌رله‌مىنتار بى، به‌رپوه‌به‌رى بانك بى... دكتوراش له‌هه‌موو بواره‌كانى زانست وه‌رگرى!

زیاد رهشاد قادر

به لئی، زۆر جار پیم دهگوتری: "ئوهی تو ده توانی بیلی هەر بو تو چوه ته سهر" ئەمه راسته و راستیش نییه. من پیم وایه ئوهی من دهیلیم و دهیکه م هەر که سیکی تریش ده توانی بیکا و بیلی، ئەگەر ئه و باجه بدا که من به دریزایی ژیان دهیده م.

هیچ دهسه لاتیک ئازادی به من نه داوه. من خۆم، به دهسته لگرتن له دهسه لاتیی ماددی ئه و دهسه لاته مهعنه ویهه بچووکم و دهدهست هیناوه. ههست به پشته وانی هاونیشتمانی خۆشم دهکه م. بی ئه و پشته وانییه، زات ناکه م هینده بیپه روا بم.

که ئاوپ له دواوه دهدهمه وه، ده بینم پاش زیتر له ٤٠ سال نووسین و مملانی، تاکه سامانی که دهستگیرم بووی، ناویکی بچووک و متمانه یه کی گه وری خه لکه. ئیستاش دهستم هه میشه له سه ر دلمه، نه وه که ئه و سامانه م له دهست بچی.

زیاد رهشاد: رات چیه ده باره ی شیعی ته م و مژاوی، یا ئه و دهقه شیعی بانه ی جگه له نوخبه یه کی که م، خه لکی دی تی ناگات؟

په شیو: نازانم، له خۆشه ختیمه، یا به ده بختی، که من له و نوخبه یه نیم! په نگه قسوور له من بی. به لام دژی هیچ جوړه شیعی کیش نیم. هه میشه له گه ل په نگا و په نگیدام. ده وله مندی شیعی کوردی له په نگا و په نگیه که یدایه.

زیاد رهشاد: له کاتی به رداد کردنی^١ شیخ سه عیدی پیراندا، یه کی که له دادوه رانی ده لی "ته نیا شیخ له یاخیبوونی کورده کان به رپرس نییه، به لکوو امه م و زینا که ی ائه حمه دی خانی ایش به رپرسه"، و ابزانم (مایکو فسکی) ایشه به دوژمنه کانی ده لی "به شیعر له ناوتان ده به م"، به بروای ئیوه له م روژگاره شدا

١- به رداد کردن: دادگایی کردن، له سه ر داوای ماموستا په شیو (به رداد کردن) م له باتی (دادگایی کردن) به کارهینا، که ئه و پی و ابو و ئه وه ی به که میان زیتر کوردیه.

شعیر دەتوانی ئەم رۆل و ئەرک و پەيامەى هەبى و دوژمنانى لەناو ببات و جەماوەر لە دەسەلات یاخى بکات؟ بە واتایەکی دی لەدیدى بەرپزتان شعیر لە ئەمڕۆدا چ پەيامیکی هەیه؟

پەشیۆ: لە کوردستانی ئێمەدا، شعیر هەمیشە دەسەلاتیکی مەعنەویی کاریگەر بووه. کەسێش ناتوانی ئەو دەسەلاتەى لى دامالێ. راستە، لە هەموو دەور و زەمانێکدا شعیری خوێپلەى دەربار هەر هەبووه، لەمەولاش هەر دەبى، بەلام شعیری راستەقینە هەمیشە گەورەترین دوژمنى ستەم و بێدادى بووه.

لە کاتیکیدا ئەمە دەلیم، دانیش بەو راستییەدا دەنیم، کە لەگەل رەسکان و نەشونماکردنی دیموکراسیدا هیدی هیدی باری سەر شانی شعیر سووکتر دەبى.

زیاد رەشاد: تۆ چ کاتیکی دەنووسیت، ئایا بروات بە ئیلهام و ئیحا هەیه؟

پەشیۆ: کات و شوینی دەستنیشاکراوم نییه بۆ شعیر نووسین. ژوانی لەگەل دانا نیم. بەلام بەشى زۆری شعیرەکانى خۆم دواى رەشکانى شەو نووسیون. شەو دایکیانە و خەوزرانی شە مامان!

بۆ ئیلهامیش، رەنگە بەدی کردن و هاوێزکردنی تالە دەزوی بێرۆکەیهکی ناسک و ورد و تازە شیۆهیهک بى لە شیۆهکانى ئیلهام... بەلام ئیلهام بە تەنیا بەس نییه بۆ ئەفراندن. شعیر کەرەستەى باش و وەستایەتى و کارکردنیکی شیلگىرەنەشى دەوى لەسەر هەر وشەیهک، هەر دەنگیک، هەر وێرگول و نوختهیهک.

زیاد رەشاد: بە برۆای تۆ پەيوەندیی نووسەر و رۆشنبیر لەگەل حیزب و دەسەلاتدا پيوسته چۆن بى؟

پەشیۆ: هەموو حیزبەکانى کوردستان تۆتالیتارن، لەسەر مۆدیلى پارتنى کۆمۆنیستى شوورەوى دامەزران و کۆپى ئەون. جیاوازیان نییه لەگەل ئەوانەى لە شوورەوى و بەغدا هەبوون. جیاوازیان نابى لەگەل ئەوانەى ئیستا لە کۆریای

زياد رهشاد قادر

باکوور و کووبا و ديمه شق و هەن. ئەو ەي من دەيليم ياسا و پيسا يەکی ميژووکرده و پەيوەندیي نيبه بەو ەي فلان باشه فيسار باشتره. هيشتا حيزبيي مۆديلي ئەوروپاييمان نيبه ئەندامي خۆي و فەرمانبەري دەولەت ليک جودا کاتەو ە.

لە سۆفیه تی جارەن دەیان شاعیر و نووسەر هەبوون، بەرھەمەکانیان بە جوانترین شیو ە چاپ دەکرا، بۆ گەلێک لە زمانانی دنیا ش بە فەرمانی حیزب و بە پارە ی دزراوی حیزب و ەردە گێردران، شۆرەسواری شاشە و فیستیفال و کۆر و کۆبوونەو ە و کتیبخانەکان بوون. کەچی دوا ی پوو خانی شوورەوی ئەوانیش لە گەل پزێمدا لە بیرکران. مەندەلشتام و گومیلۆف و پاسترناکەکان بە نەمری مانەو ە، نووسەر ە نازدارەکانی حیزبیش کە س ئیستا ناویان نازانی. چارەنووسی نووسەرانی سەردەمی شوورەوی دەرسیکی باشی بۆ ئیمەش تێدا یە.

زياد رهشاد: یادداشتەکانی خۆت نەنووسیو ەتەو ە، یا بە تەما نیت بیاننووسی تەو ە؟

پەشیو: نووسینی بیرەو ەری جیگیری دەوی. من تا سالی ۱۹۹۷ یش قەرەج ئاسا ەەر مال بە کۆل بووم. تەنانەت تا سالی دوایی ئەرشیف و کتیبخانە م بر بر بوو ە، ەەر بە شە و لە سووچیک. ئەو بارودۆخە نە یهیششت بیر لە نووسینەو ە ی بیرەو ەریبە کانم بکە مەو ە.

زياد رهشاد: بە تەما نیت بە ئیجگاری بییتەو ە کوردستان؟

پەشیو: جاری هۆ بۆ نە گەرانەو ەم زۆرن. بە لام دانیاتان دەکەم هیچیان پەيوەندیان بە خۆشگوزەرانیه و ە نيبه. ئەو ە ی لە نيزیکەو ە بمناسی، دەزانی، ئەو ە ی بیری لی ناکە مەو ە ەلپە ی پایە و خۆشگوزەرائی ماددیە.

زياد رهشاد: دکتۆرانامە کەت لەسەر چی بوو؟

په شیو: نامه ی دکتورام له سهر پیره میرد بوو.

زیاد ره شاد: زیتر چی ده خوینته وه؟

په شیو: زیتر بیره وه ریی ناودارانی خوئی و بیگانه ده خوینمه وه.

زیاد ره شاد: ئه مانه به دیریک : "هولیر، پیره میرد، حاجی قادری کوئی، پوشکین، بیرکوت".

په شیو:

هه ولیر/ هه م دایکه و هه م جگه رگوشه. به دریزایی میژوو سزا ده دری، به لام نازانم له سهر چی!

پیره میرد/ ئه و گه وره پیاوه ده گمه نه یه، که وشه ی جوان و په وشتی بالای له خوئی به رجه سته کردووه.

حاجی قادر/ تا ئه مپوش ویزدانی زیندووی کوردستانه و به ماموستای خوئی داده نیم.

پوشکین/ کریملنی دووه می رووسیایه.

بیرکوت/ باری کردووه و هه رگورستانه که ی ماوه.

کانوونی دووه می ۲۰۰۶





د. مارف خهزنه داره^۲

واقیعی میژوو و میتودی زانستی ریگه نادا ئهلفوبیی عهره بی له زمانی کوردیدا بی به لاتینی

* ناوی (مه‌عروف عه‌بدولقادر مه‌عروف عه‌زیز ئاغای خهزنه‌داره) و له سالی ۱۹۳۰ له شاری هه‌ولیر له دایک بووه.

* شاره‌زایی ته‌واوی له زمانه‌کانی کوردی و عهره‌بی و پروسیدا هه‌یه، هه‌روه‌ها تورکی و فارسی ده‌زانیت و ئینگلیزی و فهره‌نسیش ده‌خوینیته‌وه.

۲— له کاتی‌کدا خه‌ریکی ریک‌خستن و کوک‌ردنه‌وه‌ی گفتوگۆکانی نیو ئه‌م کتیبه‌ بووین، به‌داخه‌وه‌ رۆژی

۲۰/۱۰/۲۰۱۰ دوکتور مارف خهزنه‌دار له ته‌مه‌نی هه‌شتا سالی‌دا کوچی دوایی کرد.

* له ساڵی (۱۹۶۰) هوه ئەندامی فیدراسیۆنی رۆژنامه نووسانی نیۆدهوله تیبیه و له ساڵی (۱۹۷۳) هوه پلهی پرۆفیسۆری پێ به خشراره .
* دهیان په رتووکی له بواره کانی ئەدهب و زمانه وانی و میژوو... به زمانه کانی کوردی و عهره بی و پرووسی نووسیوه و وه رگیپراوه و ئاماده کردوه .

پاش عه سڕیک له ماله که ی خۆی له گه ره کی رووناکیی شاری هه ولێر بووین به میوانی، کتیبیکی په زه ردی به دهسته وه بوو، لام وابی (خه یام) ی ده خوینده وه . که ده چیه ژووره که ی (به لگو ژووره کانی)، تا چاو هه لده بری هه ر کتیبه، په نگه گه وره ترین کتیبخانه ی کوردستان ئی (د. مارف خه زنه دار) بی. خیزانه رۆحسووکه که ی به گه رمی به خیری هیناین و پاشان که سه یری کرد سه ر قه نه فه کانی ش پرن له کتیب و شوینی دانیشتن نیه، له به رخۆیه وه ده یگوت خۆ شوینی دانیشتمانی نیه له به ر کتیبان، هه مووی هه ر کتیبه . د. مارف خه زنه دار: هه ر زوو پرساری ئه وه ی کرد دیمانه که له سه ر چیه . پاش ئه وه ی ته وه ری پرسیاره کانم پێ گوت، په زامه ندی له سه ر چاوپیکه وتنه که نواند به وه مه رجه به کاسیت و ریکۆردەر نه بی، به لگو به نووسین پرسیاره کانی پێ بده ین، دوا ی چه ند رۆژیک وه لآمان بداته وه . له واده ی دیاریکراو بۆ وه لآمه کان سه ردانیم کرده وه، بۆمی درکاند که سه رها تا به نیاز بووه به شیوه ی سه ریپیی وه لآمی پرسیاره کان بنووسیته وه، به لآم دواتر که پرسیاره کانی تا ئاستیکی زۆر به دل بووه، بۆیه به تیروته سه لی وه لآمه کانی نووسیوه :

زیاد ره شاد: دوا ی به سه بردنی ته مه نیک له نیو دنیای ئەدهب و نووسین و خویندنه وه ی کتیبدا، له مرۆدا کتیبخانه ی کوردی چۆن ده بیینی؟

د. مارف خه زنه دار: به پێی پله ی هه لسوکه وتی کۆمه لایه تی و ئەده بی و هونه ری نامه خانه ی قه ومی میلله تی کورد دواکه وتووه، واقعی ژبانی وه کو پیویسته و

زیاد رهشاد قادر

ههیه به تهواوی تۆمار نه کراوه و پهنگی له نووسراو نه داوه تهوه و وینهی راسته قینهی نه کیشاوه. هۆی ئه مه دهگه پیتتهوه بۆ هه موو ئه و ئینقیلابه سه رنه که وتوانه ی له عیراقد کورد تووشیان بووه، جاری له پیش هه موو شتیئک پیویسته ئاگاداری ئه وه بین له پرووی خوینده وارییه وه که باس له کورد ده کری مه به س کوردی عیراقه. له دروست بوونی ده ولته تی عیراقه وه له هه موو قوناغه کان ئه گه ر مافی رۆشنبری له کۆمه لئ کوردی عیراق نه بووبی یا که م بووبی، له گه ل هه موو گۆرانیئک بزوتنه وه بیئک بووه و چاپه مه نی که وتۆته ناوه وه، به لام له به رئه وه ی ئه و ئازادییه درێژخایه ن نه بووه، جاریکی دیکه له جیی خۆیدا چه قیوه، کۆششی رۆشنبری کوردی پرۆپاگه نده بووه بۆ سه رخستنی خه بات له پیناوی ده ست خستنی چاره نووس، ئه مه ش زیاتری له پینگه ی داهینانی ئه ده بی بووه: شیعر، وتار، چیرۆک، پۆمان هتد...

له به ر ئه وه لایه نی عیلمه پراکتیکیه کان له نامه خانه ی کوردیدا دواکه وتوه، ئه گه ر پیشکه وتنیئک له م لایه نه وه به دی بکری له کتییی قوتابخانه کوردیه کاندادا ده که ویتته به رچاو.

زیاد رهشاد: به تیروانینی ئیوه نامه خانه ی کوردی له کوپی نامه خانه ی دنیادایه، ئایا ده شی بیخه یه نامه ی به راورد هوه له گه ل کتیبخانه کانی عه ره بی و فارسی و تورکیدا؟

د. مارف خه زنه دار: به هیچ جوړی بۆ ئیمه نه هاتوه به راورد له نێوان نامه خانه ی زمانی نه ته وه کانی ئه وروپا و نامه خانه ی کوردی بکه ین، ئیمه له وانیه ته نیا له ئه ده ب و هونه ر شتیئکمان به شتیئک کردبی، له هه موو عیلمه کانی تر و ته کنه لۆجیا زمانیکی ستانداردمان نییه سنووری بۆ وشه ی فره هنگی و زاراه و لیکسیکۆن کیشابی. هه روه ها ناتوانین به راورد له نێوان نامه خانه ی خۆمان و

عەرب و فارس و تورک بکەین، زمانی عەرەبی زۆر پیشکەوتوو گەشتۆتە پلەییك بوو بە زمانی ڕەسمی نەتەوێ یەگرتوووەکان و هاوشانی زمانە عالیەمیەکانە، بەلگەی ئەم ڕاستییە لە خانەی کتییی میسری (دار الکتب المصریة) و خانەی کتییی عیراقي لە بەغدا دەکەوێتە بەرچاوی، ئەوەی وەحشیانە لە سالی ۲۰۰۳ تالان و وێران کرا.

ئەم دوو نامەخانەییە و نامەخانەکانی دیکەیی ولاتی عەرەبی دەتوانن لە گەڵ نامەخانەکانی بەریتانی لە لێندەن و کۆنگرێسی ئەمەریکی لە واشینگتۆن و نامەخانەیی نیشتمانی پاریس و نامەخانەیی ڕوسیای مۆسکۆ و هی دیکە بەراورد بکری، هەرچی نامەخانەیی هاوسیکانی دیکەشمان وەکو فارس و تورک، ئەوانیش زۆر لە نامەخانەیی ئێمە پیشکەوتوترن، بەلام لە گەڵ ئەوەشدا ئێمە و ئەوانیش بەبی زانیی زمانە پیشکەوتوووەکانی ئەوروپا ناتوانن کاری زانستیمان بە ئەنجام بگەیهین، ئاخر باوەڕ ناکەم لای ئەوان مامۆستاییکی قوتابخانە یا زانستگا هەبی، پی لەسەر پی دابنی و بە قرقینەوێ شانازی بەوێ بکا مندالەکانی عەرەبی نازانن! بی گومان زمانی تریش نازانن لە کوردییەکی بەولاو.

زیاد ڕەشاد: ئەی ڕەوتی وەرگیران لە هەریمی کوردستان ئیستا لە چ ئاستیکدا، بەتایبەت کە ژمارەیک دەزگا و خانەیی وەرگیران لەم چەند سالی دواییدا دەست بەکاربوون؟

د. مارف خەزەدار: وەرگیران بۆ زمانی کوردی لای ئێمە هەیه، بەلام دوو بابەتە، یەکیەکیان هەندی بەرەمی ئەدەبی عالی لە زمانانی ئەوروپاوە دەکرین بە کوردی کەلکیان هەیه، دووێکیان ئەو کتیبانەیی بە زمانانی بیگانە لەسەر کورد دادەنرین، زۆرێکیان جیی باوەڕ نین، بەتایبەتی ئەوانەیی لای ئێمە چاپ دەکرین، چونکە زانیاریەکانیان دەسکاری دەکرین لەلایەن ئەو حیزب و لایەن و کەسانی

زىاد رەشاد قادر

بە چاپىان دەگەيەنن، چونكە ئەمانە تەعبىر لە ئىدىئولوگىيە تىك دەكەن بىروراي دىكە قوبوول ناكا، بۇ بەلگە كىتەبىكم دەست كەوت لە زمانى بىگانەوہ كرابوو بە كوردى و لە ئەوروپا چاپ كرابوو، لە پاشاندا چاپى دووہمى لە لاي خۆمان بلاوكرايەوہ، كەچى ئەمەيان دەسكارى كرابوو بە شىۆه يىك بلاوہ خانەكە ھەرچى خراپە ھەبوو بە رامبەر بە مەسەلە يىك يا ھەلۆيىستىك كوردبووى بە چاكە، لە بەرئەوہ ئىمە قوتابيانى خويندىنى بالاي زانستگامان ھان دەدا وەك سەرچاوہ يىك بگەرپىنەوہ سەر ئەسلى كىتەبەكە يا چاپە كوردىيە ئەوروپايىيەكەى نەك چاپى وەرگىرپانە كوردىيەكەى لاي خۆمان، ئەم كردهوہ يە ميراتى فەرمانرەوايى بە عسى بوو لە عىراق بە تايبەتى لە كىتەب و سەرچاوہى زانستى مېژوو و زانستىيە كۆمەلەيە تىيەكانى دىكە.

لە پاشاندا دياردەيىكى نابەجى و ناشيرىن ئىستا لە ناوہوہ يە، وەرگىرپانىكى زۆر لە زمانى فارسىيەوہ و خۆھەلۆاسىنى بە مەدەنىيەتى ئەو مىللەتەوہ بووہ بە مۆدەى سەردەم لە پۆژنامەگەرى كوردىدا. بى گومان وەرگىرپانى بەرھەمىكى فارسى بۇ كوردى كارىكى بەكەلكە ئەگەر لەجى خۆى بى، بەلام بەرھەمىك لە زمانىكى ئەوروپايىيەوہ كرابى بە فارسى، تۆ بى لە فارسىيەوہ بىكەى بە كوردى بىتوانايى پۆشنىبرى كوردى دەگەيەنى.

پىم وايە زمانى فارسى بۇ ئىمە نەبووہ تە زمانى لاتىنى (پۆمانى كۆن) ئەوہى تا ئىستا بۇ ھەموو مىللەتانى ئەوروپا سەرچاوہ يىكى گرنگە تا فارسى بۇ ئىمە وەكو لاتىنى بى بۇ ئەوروپا. خۆ ئەگەر بۇ كەلك وەرگرتن بى زمانى عەرەبى زۆر لە پىشەوہ ترە، چونكە فارسى خۆى تايبەتى زمانى عەرەبىيە و نامە خانەى لەگەل ئەودا بەراورد ناكرى.

زیاد رەشاد: بەشیوەیەکی گشتی باری رۆشنبیری کوردی چۆن دەبینی و بە برۆای بەرپزتان سەردەمی زێڕینی رۆشنبیری کوردی چ کاتیکە یا چ کاتیک بوو، ئەمە بە نادیدەگرتنی ئەوەی کە جاران رەنگە ژمارەیهکی ئیجگار کەم دەزگای رۆشنبیری و بلۆکردنەووە کاریان دەکرد، ئیستا بە سەدان دەزگا و سەنتەری رۆشنبیری و وەشاندن و بلۆکردنەووە و راگەیاندمان هەیه...؟

د. مارف خەزەندار: مەسەلە ی چاپکراو لە هەموو کۆمەڵیکدا هەیه بە زۆر و کەمی نییه، لە قۆناغیکدا ئەگەر چاپەمەنی کوردی کەم بووبی وەکو لە سەردەمی فەرمانرەوایی مەلیکی عیراق زۆربە ی ئەو بەرھەمانە بە کەلکتر بوون لەوەی ئیستا بلۆ دەکرێنەووە، راستە بلۆکراوە بە تاییبەتی پۆژنامە و کۆوار ئەوەندە زۆرە گەلی زیاترە لە ژمارە ی هاوولاتیانی کورد، بەلام زۆربە ی ئەو سوودە ی نییه بۆ خوینەر، لەبەرئەووە فەوزاییک دروست بوو، پۆژنامە هەیه بە خۆرای بلۆدەکرێتەووە، کتیب و پۆژنامە هەیه تیرازی لە (۵۰۰) دانە کەمترە کەچی چاپەمەنیش هەیه لە سی هەزار دانە زیاتری لی چاپ دەکری.

ئەووە راستە یەکیکە وەکو من ئەگەر زۆربە ی پۆژنامە و کۆوارەکان نەخوینمەووە زیانیکی ئەوتۆم لی ناکەوی، بەلام لە زۆر کەسی هەموو توێژەکانی کۆمەلی کوردم بیستوووە کەلکیکی ئەوتۆ لە چاپەمەنی کوردی وەرناگرن، بەلام وەرزین و هەموو هونەرەکان و کچانی نیوەرپووتی سیکس ئامیز خوینەر یان هەیه، هۆی سەرەکی کە دەبیته تەگەرە لە پیش هەموو جۆرە نووسینیک ئەووە یە لەسەر بەرنامەییکی عیلمی و راست وەکو هەیه نانوسریتەووە. لەبەرئەووە وەکو (فاکت) نابیتە سەرچاوەییکی باوەرپیکراو.

کاریکی بەجییه پۆژنامە و کۆوار هەموو هەلوئیس و پروداویک لە بابەت ژیانی خەلکیهوە تۆمار بکەن، هیچ نەبی ئەو پروداوانە ی لە دوا ی سەدە ی نۆزدەم و

زىاد رەشاد قادر

سەدەى بىستەم كەتتوونەتەو، بەلام داخى گران زۆرىەى ئەو زانىارىيانە لە پاستىيەو، دوورن، چونكە ئەو كەسانەى دەياننووسنەو تىيدا نەژياون.

زىاد رەشاد: تۆ چۆن سەيرى پەيوەندى نىوان رۆشنىبىر و دەسەلات دەكەيت و ئەو پەيوەندىيە لە كوردستاندا چۆنە؟

د. مارف خەزنەدار: لە ئەزەلەو رۆشنىبىر (ئىنتىليجىنت) لەگەل دەسەلات رىك نەبوو، ديارە ئەم رىك نەبوونەش لە پەيىكدا نەبوو بەپىي جياوازى سستىيىمى فەرمانرەوايى كۆمەل وەكو ديموكراتى و تۆتالىتارى و حوكمى موتەلق و ھى دىكە، ئەو ئەشكرايە لە ھەموو كۆمەلنىكدا رۆشنىبىر لە پوو تىۆرىيەو نەخشە دەكەيشى بۆ جۆرى حوكمى دەسەلات، سىياسى دەياخە پراكتىكەو، ئىتر ئەو حوكمە بە ھەر شىوەيىك بىتە دى بە سىلاح و شۆرش يا بە دەنگدان و بىرورا پرسىن، لە دواييدا ھەر ئەو رۆشنىبىرە دەبىتە موعارىزى قەلەم ھەلگرنەك دوزمنى دەمانچە بە دەست.

داخى گرانم ئەم جۆرە پىوەندىيە ھىشتا لە كوردستان نەپسكاو، چونكە حسىب بۆ بىر و بۆچوونى رۆشنىبىر نەكراو، ئەم تويژە گرىگەى كۆمەل بوو بە دوو بەش، ناتوانم بلىم كامەيان لە ئەوى دىكەيان بە ژمارە زۆرتەر، بەلام ئەو ئەشكرايە بەشىكىيان بە تەواوى بوون بە داردەستى دەسەلات و پىش خزمەت و لەسەر كارەكەيان بەردەوامن، چونكە سوود و قازانجى بۆيان ھەيە، بەشەكەى دىكەيان گۆشەنشىن چونكە دەسەلات بە دەست بە ھەندىان نازانن، ئىتر لە ھەلسوكەوتى پۆژانە دوور دەكەونەو و خۆيان بە بەرھەمىكى داھىنراوى ئەدەبى و عىلمى و ھونەرى وا خەرىك دەكەن بۆ ئەوئەى لە ھەموو دەور و زەمانىك كەلكى ھەبى.

زیاد رهشاد: ئایا مهرجه بۆ ئەوهی رۆشنبیری دروست ئەدای کاری رۆشنبیری خۆی بکات ئەندامی حیزب نهییت و دوور بییت له دەسهلاتی سیاسییوه، وهک ههندیك وای بۆ دهچن؟

د.مارف خهزنهدار: نا ئەمه مهرج نییه، چونکه لهگهڵ خوو و پهوشت و پهروه ده و نهفسییهتی رۆشنبیری کورد دهگۆرێ، بهلام ئەگهڕ بیروپای منت پیویسته له م لایه نهوه به گشتی هه موو رۆشنبیریکی رهسهن ناتوانی ئەندامی کارای حیزبیک بی به تایبهتی لای ئیمه و هه ر ئه و کاته رۆشنبیریکی بی بتوانی به سه رکه وتووی کاری زانستی و ئەدهبی بگه یه نیته ئەنجام، چونکه ئەو رۆشنبیره وای بۆ ریک دهکوی ماوه ییکی زۆر خه ریکی کاریکی زانستی بی به جوریک مال و مندالی له بیر ده چیته وه، چی جا له و ماوه یه دا بتوانی ئەرکی ئەندامیه تی هه ل بگری. بۆ ئەم مه سه به له گه ییکمان به ده سه ته وه یه بۆ پیکه نین ده ست ده دا. له کاتی خۆیدا ده سه لاتی سو فیه ت نو سه ری ناو داری خۆی میخائیل شو لۆخۆفی ک رد بوو به ئەندامی لیژنه ی ناوه ندی، با وه پ ده کری ئەم کابرایه ه یچ جمو جولیکی حیزباتی هه بووی و یا له کۆبوونه وه دا به شداری ک رد بی، که واته به راستی ئەمه ئەندامی حیزب نه بووه، به لکو نو سه ر بووه.

زیاد رهشاد: باس و توێژینه وه کانی نه وه ی تازه چۆن ده بین، چ ئەوانه ی وه ک به شیک له نامه ی ماسته ر و دکتۆرا پیشکیشی زانکۆکان ده کرین، یان ئەوانه له چوارچیوه ی چاپکراوی ئاسایی، ده که ونه نیو کتیبخانه ی کوردییه وه؟

د.مارف خهزنهدار: بی گومان ئەمڕۆ دوینی نییه، دوینی پیشکه وتنی دیاری خۆی هه بوو، ئەمڕۆش پیشکه وتنی تایبه تی خۆی هه یه، به لام ئەم دوو پیشکه وتنه نابی له گه ل یه کتری به راورد بکرین، ئەگه ر ئەمه بکه ین ئەوه ی ئیستا زیانی لی ده که وییت، واته لی کۆلینه وه و داهینانی ئەدهبی نه وه ی کۆن بۆ کاتی خۆی

زیاد رهشاد قادر

زانستیانه تر بوو له وهی ئیستا. ئه وهی کۆن دوو چۆر قوتابخانه بوو، یه که میان زۆربهی پۆشنبیری وهکو جهمیل رۆژبه یانی و عه لانه دین سه جادی و شیخ محهمه دی خال و هی دیکه ی تیدا بوو، ئه ویتریان ده رچووی قوتابخانه ی دواسالانی سه ده ی نۆزده م و سه ره تای سه ده ی بیسته می ده وله تی عوسمانی و عیراقي دواي (۱۹۲۱) بوون، که سانی وهکو توفیق وهه بی و ئه مین زه کی و په فیک حیلمی و هی دیکه .

لیکۆلینه وه له میژووی هه موو لایه نه کانی فیکر و مه عریفه ئه وه ی زاده ی نه وه ی تازه یه که متره له ئه وه ی نه وه ی کۆن، له کۆندا به ره م که م بوو، به لام ئه وه ی به که لک بوو زۆر بوو، که چی به ره می ئیستا یه کجار زۆره، به لام ئه وه ی به که لکه که متره .

زیاد رهشاد: جه نابت چی له نه وه ی تازه چاوه روان ده که یته، له کاتی که دا به شی هه ره زۆری جگه له کوردی هه یج زمانیدیکه نازانن؟

د. مارف خه زنه دار: راسته ده لئی به شی زۆری نه وه ی تازه ی کورد له زمانی کوردی به ولاره زمانی تر نازانن. به م پییه ئایا به شه که مه که که زمانی بیگانه ده زانن به شی پیوستیه کان ده کا؟! دیاره به ش ناکا، به لام ئه مه ده بیته هۆییکی تری دواکه وتن له پووی پۆشنبیرییه وه. نه ته وه ییکی وهکو ئیمه به دریزایی ژیا نی زیاتر تووشی ناخۆشی بووه و که متر خۆشی به خۆیه وه دیوه، به لام له هه ندی لایه نی دیکه وه وه ک میلله تیکی بچوکی دواکه وتوو و ده ست به سه ر قازانجی کردوو، خوینده وارانی هه لیان بۆ هه لکه وتوووه زمانانی عه ره بی و فارسی و تورکی بزنانن. ئه م زمانانه به تایبه تی عه ره بی ده وری گرنگیان بووه له پۆشنبیری و مه ده نیه تی عاله میدا. حاله تیکی په شبینی پشت شکینه خوینده واریکی کوردی عیراق عه ره بی نه زانی، ئه وه ی ده لی (بۆچ عه ره بی ک کوردی نازانی؟!؟) غه له تی

فهرموه، ئەمە پرسيارىكى سەرىپىيى و بى مانايە، چونكە كورد پىويستى بە زانينى زمانى عەرەبى ھەيە، عەرەب پىويستى بە زانينى زمانى كوردى نىيە.

لە كۆمەلى سۆفیهەتى كۆن (۱۹۱۷ - ۱۹۹۱) ئەرمەن و تاجىك و ئەوانى دىكە، پىويستيان بە زمانى ڤووسى ھەبوو، ڤووس پىويستى بەم دوو زمانە و زمانەكانى دىكە نەبوو.

زىاد رەشاد: ڤۆلى زانكۆكانى كوردستان الەگەل زۆر ڤوونيان لە ڤووى ژمارەوہە لە چ ئاستىكدايە، زانكۆكانى ئىمە بەشپۆهەكى گشتى توانيويانە ببنە كانگای مەعريفە و پىگەياندنى كەسى بەتوانا و ئەكادىمىست، ئەگەر وانىە خەتای كىيە؟

د. مارف خەزەندار: بەرھەمى زانستگاكانى عىراق نزمە و لە ڤلەى پىويست نىيە، يەكى لە ھۆكانى ئەم ئەنجامە زۆرى زانستگاكانە، دەلێن ۱۷ زانستگا و بنكەى زانستگا لەسەر خاكى ئەو كوردستانە ھەيە، ئەگەر ژمارەى ھەموو دەنگدەرانى لە سى ميلیونيەش زياتر بى بە ھىچ جۆرى ناتوانى ئەو ژمارەيە لە مامۆستايان ئامادە بكا ئەوانەى بە راستى بۆيان دەكرى زانستگا بەرپۆهە بىەن. ئەو كادىرەى ئىستا ھەيە من دلنایم بەشى سى زانستگاكانى ھەولێر و سلیمانى و دەھۆك ناكەن. لەبەرئەوہ ئەم زانستگايانە كادىرىكى لەبار بۆ كۆمەل دروست ناكەن كە لە ئەنجامدا نە بەشى پىويستى كۆمەل دەكا و نە كادىرىكى كارامە و لەبار بۆخۆى دروست دەكا، چونكە كارى سەرەكى ھەموو زانستگايىك ئەوہ يە پسپۆر بۆ كۆمەل و مامۆستا بۆ خۆى ئامادەبكا.

ئەم ئازاوەيە لە ھەموو ڤوويكەوہ دەگەڤتەوہ بۆ دەست بەسەر داگرتنى زانستگا لەلايەن دەسلەلاتەوہ، بەلاى ئەوہوہ زانستگا وەكو دەسگای ڤەسمى شارەوانى و بانك و ڤۆلىسخانە و ئەوانى دىكە وايە، ئەمە راست نىيە، پىچەوانە

زیاد رهشاد قادر

راسته زانستگا دهسگاییکی ئه به دبییه ئه مانه و حوکومته و دهوله تیش دروست دهکا.

زیاد رهشاد: ئه کۆری زانیاری کوردستان له رابردوودا و ئه کادیمیای کوردی له ئیستادا چۆن ههلهدهسه تکیینی و ئه دهزگایه چی گرتگی پیشکش کردوو و، ههروهها چی نه کردوو که ده بوو بیکات؟

د. مارف خهزنهدار: له وه پیش له م بابه ته وه پرسیارم لی کراوه، ئاره زوو ده که م ئه مه به کورتی دوا وه رام بی بۆ ئه م مه سه له یه. یه کی له و دوو سی هه لانه ی له دوا ی راپه رینی (۱۹۹۱) کردم ئه وه بوو رازی بووم بيم به ئه ندام له کۆری زانیاری کوردستان، نه ده بوو ئه م ساتمه و هه له خوینده وارییه له من پووبدا، چونکه به راستی شایانی چوونه ناو ئه م پیلانه سیاسییه نه بووم به ناوی زانستییه وه بۆ پروپاگهنده ی حیزبایه تی به کاره یینرا. هه ر چۆنی بی من مه منوونی خۆم که به هۆشیاریییه وه توانیم ئیعتیراف به م هه له یه بکه م.

کۆری زانیاری له هه ردوو ده وریدا نه یه توانی ئه وه ی پئویست بوو بیکا، ئه وه ی کردی زۆر که م بوو به گشتی له پله ی کارییکی زانستی وادا نه بوو که ئه م ده سگایه ی بۆ دانراوه.

له ده وری یه که می دا (۲۰۰۱ – ۲۰۰۴) سه رۆکیک فه رز کرایه سه ری ره نگ هه بوو بۆ هه ندی کاروباری دیکه ده ست بدا، به لام بۆ ئه م کاره نا، له ده وری دووه می دا تووشی که سیکی دیکه هات نه یه توانی به رگری له شه خسیه تی زانستی ئه ندامانی کۆر بکا. به فه رمانی حیزب ئیستیقاله ی به هه موو ئه ندامان کرد من نه یم. به لای ئه وه وه سه رۆکایه تی (یه کییتی ئافره تانی کوردستان) له سه رۆکایه تی کۆری زانیاری بالاتر و گرنگتره.

ئەندامانى كۆپ ئەوانەى ئىستىقالەيان دابوو لە پاشملە باسيان دەکرد و ئەم كارەى خۆيان بە ھەلە لە قەلەم دەدا. من ئەو نازانم دەسەلات لە پاشاندا چى بۆ ئەمانە كرد، بەلام ھەلويستى بەرامبەر بە من ناشيرين بوو، بە دريژايى ژيانم تووشى ئەم جوړە ئيھمال كردن و پاش گويى خستنه نەھاتووم. منيک شەش ھوت سال ئەندامى دەسگاييکى زانستى بم، زۆر بە ھيمنى و ئاسانى و بەبى دەركردنى ھيچ فەرمانيك ئەنجومەنى كۆپ ئيلغا بكري و كەسانيكى تر بە رەسمى لە جيگەى ئەوان دابنرين.

من نيو سەدە زياتر مووچەخۆر و مامۆستاي سەرھتايى و ناوھندى و زانستگا بووم، تا مردنیش ھەر بەم ناو دەمىنمە، منەتم بەو نەبوو خەلات بكرىم، بەلام ئايا لە قوتووى ھيچ عەتاريك ئەو شاردراوھتەو بەبى فەرمانى لابردين و دەركردن، يا فەرمانى سوپاسگوزارى ئەگەر چاكەم كردبى، يا فەرمانى مەھكەمەكردن ئەگەر خراپەم كردبى، ناوم لە لیستەى ئەندامانى كۆپى زانيارى ون بى؟! ئەوجا زانايانى كۆپى زانيارى تازەش يەكيك بکەن بە سەرنووسەرى پۆژنامەكەيان كوردى نازانى، من ريزم بۆى ھەيە و يارمەتيم داوھ لە قوناغى خويندنى بەرزیدا. ليرەدا ئەم قسەيەم لەبەرئەوھە چونكە لەكاتى خويدا من سەرنووسەرى كۆوارى كۆپ بووم.

زياد رەشاد: لە زۆر شويندا تيروانينى تايبەتى خۆت سەبارەت بە يەكيتى نووسەران خستووھتە روو، ئايا شەرى تو لەگەل ئەم يەكيتيبە بەردەوامە ئەگەر گوزارشتەكە شياو بى، ئايا شەرەكە لەگەل خودى يەكيتيبەكە ابە ناو و پرۆگرام و ميژووھەكەيەوھە، ياخود لەگەل چەند كەسيكى ناو يەكيتى نووسەراندايە؟

به لای منه وه یه کیتی نووسهران له پوژی دروست بوونیه وه بوو به مهیدانی دووبه ره کی و سی به ره کی له نیوان فه رمانه وایی پارتی دیموکراتی کوردستان و جه ماعه تی لیژنه ی مەرکه زی پارتی و حیزبی کۆمۆنیست و حیزبی به عسی حاکمی عراق. هەر که سه و تا نیستاش بو چاکه و به ژه وهندی خوی به کاری دهینا. بو راستی و حهقیقهت پیویسته نه وه بزانی جموجۆلی من له ناو نه م پیکخواوه دا دامه زانندی لقه کانی که رکوک و سلیمانی و ههولیر، ههروه ها یه که مین سه رنووسه ری دهوره ی یه که می کۆواری "نووسه ری کورد" بووم. نه دامیه تیم له ناو نه م یه کیتییه تا به هاری (۱۹۷۴) بوو، نه مهش به زۆری له بهر نه وه بوو سالح بیوسفی سه روکی یه کیتی بوو، ئاره زوی نه وه ی هه بوو لی دوور نه که ومه وه، چونکه له (کۆمه له ی پۆشنبیری کوردی) ش له یه کتریه وه نزیک بووین، ئیتر له سالی (۱۹۷۴) هوه تا نه م دهقیقه یه من نه دامی نه م پیکخواوه نیم و هیچ پیوه ندیه کم پییه وه نییه، هه ر له سه ره تاوه وه کو گوتم پیکخواوه که بوو به گۆره پانی فوتبۆل له نیوان پارتی و لایه نگرانی لیژنه ی مەرکه زی (له پاشاندا یه کیتی نیشتمانی) و کۆمۆنیست و به عس تا نه مپۆ کیشه که به رده وامه .

زیاد ره شاد: له دوای راپه رینه وه زۆر له سه ر بهر کابردنی ئەلف و بیی لاتینی قسه ده کریت، به برۆای ئیوه به کارهینانی ئەلف و بیی لاتینی له باتی هی عه ره بی، چ کیشه یه ک چاره سه ر ده کات و چ کیشه یه کیش ده نیته وه، تو له گه ل پیاده کردنی ئەلف و بیی لاتینی دایت یاخود نا؟

د. مارف خه زنه دار: له بنجدا نه لفوبیی لاتینی شتیکی نامۆ بوو بو کۆمه لی کورده واری، کهس باوه ری به وه نه بوو پوژی له پوژان له کۆمه لی ئیمه دا په یدا ده بی، به لام له دوای دابهش کردنی کوردستانی عوسمانی له نیوان نه وه ده ول ته تازانه ی له نه نجامی جهنگی یه که می گیتی (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸) په یدا بوون تورکیا و

زیاد رهشاد قادر

عیراق و سووریا، دهسه لاتی تورکیای تازه ئەلفوویی زمانی تورکی عوسمانی ئەلفوویی لاتینی گۆریه وه. ئیتر له گه ل ئەوهی دهسه لاتی تازهی تورکیا ئیعتیرافی به بوونی میلیله تی کوردیش نه ده کرد، به لام کوردی ئەوی ناچار بوون لاسایی ئەوان بکه نه وه و ئەلفوویی عه ره بی بکه ن به لاتینی. له پاشاندا هه موو کوردی باکوور ئەوانه ی به دیالیکتی کرمانجی باکوور ده دوین واته کوردی سووریا و قه فکاسی پرووسیا و تا پله یێک کوردی بادینانی عیراق مه یلیان که وته سه ره ئەم ئەلفوویییه . ئەمه واقعیکی کولتوری و رۆشنبیرییه حالئ حازر له زانست ده رچوو و بووه به کیشه یێکی سیاسی. ده مینیتته وه دیالیکتی کرمانجی خواروو که له ماوه ی زیاتر له دوو سه د سال بووه به زمانی نووسین له کوردستانی عیراق و ئیران به بی پسانه وه به رده وام بووه، ئیستا له پووی رۆشنبیری و مه ده نییه ته وه کورد به و ده ناسریتته وه. به راستیش گریمان ئەگه ر بمانه وی ئەلفوویی عه ره بیمان بکه ین به لاتینی هه ندی ته نگوچه له مه ی فونیم و فونیتیک و راست نووسینمان بو جیبه جی ده کا وه کو (واو) و (یی) بزوین و بیده نگ، به لام له لایکی دیکه وه کۆمه لێک گیروگرفتی زۆر زیاتر و قوولترمان بو دروست ده کا. به هه موو جۆری نابی بیر له وه بکریتته وه ئەلفوویی زمانی کوردی له کوردستانی عیراق و ئیران بکری به لاتینی، ئەمه جی باس نییه، چونکه واقعی میژوو و میتۆدی زانستی پێگه به وه نادا بیر له وه بکریتته وه ئەلفوویی عه ره بی له زمانی کوردیدا بی به لاتینی. هه رچی ئەوهی کوردستانی باکووریشه ئیستا جی باس نییه و جارئ به ئەلفوویی لاتینی به ستراره ته وه. له دوا پۆژدا بریار له سه ره کیشه یێکی زۆر گرنگی وه کو ئەمه ده دری.

زیاد رهشاد: ئەی سه بارهت به زمانی یه کگرتووی کوردی چه نده گه شبینی؟

بلی به ئەنجامی یه کلاکه ره وه بگه ین؟

د. مارف خەزنەدار: دەمیکە ئاگاداریم بۆلاوکردۆتەوێه که واز بێنن لە گفتوگۆکردن لەسەر (زمانی یە کگرتووی کوردی)، چونکە ئەم مەسەلە یە لە مەیدانی زانستی چوووە تە دەرەوێه و بووێه بە تەشققەلە ی سیاسی. لەسەر داوای ئێوێه جارێکی دیکە بە کورتی لەم مەسەلە یە دەوێم.

خۆشەوێستانم! ئێمە دوو زمانی یە کگرتووی نووسینمان هە یە، کرمانجی باکوور و کرمانجی باشوور، بە هیچ جۆرێ زمانیکی دیکە یا تازە یان لی دروست ناکرێ، ئێوێه لە کوردستانی عێراق بووێه بە کێشە ناوچە ی بادینان و دەشتی جزیرە ی زاخۆ یە. زمانی یە کگرتوو یان کرمانجی باکوور، ئێلفو بییان عەرەبیە، بە پیچە وانە ی هە والە کانیا ن لە دەرەوێه کوردستانی عێراق که ئێلفو بییان لاتینی یە. من وای بە باش دە زانم خۆیندە وارە کانیا ن چیا ن دەوێ ئێو یان بۆ بکەن، کتیب بۆ قوتابخانە کانیا ن چاپ بکەن وەکو خۆیا ن دە یانە وێ.

زیاد رەشاد: ئەو دەنگ و هەوێه جۆراو جۆرانە ی لی رە و لەوێ دەدرین سەبارەت بە پیکهینانی زمانی یە کگرتووی کوردی تا چەند لە ئاست قە بارە ی کێشە کە دان؟

د. مارف خەزنەدار: وە ک لە وەرانی پرسیاری پیشوو گوتم ئێمە ئیستا دوو زمانی یە کگرتووی نووسینمان هە یە لە کوردستانی عێراق. لە هەردووکیان زمانیک دروست ناکرێ. یا دەبی هەردوو زمانە که لە ناوێه بن، یا دەبی یە ککیان بۆ ئێو یتریا ن دا بێنی.

زیاد رەشاد: تۆ چۆن لە هاو پە یمانی نیوان کورد و شیعه دەروانی، بە تاییەت که دوا ی (۲-۳) رەنگ و شیوێه یە کی تازە ی وەرگرت؟

زیاد رهشاد قادر

د. مارف خهزنهدار: شیعه وهکو مهزه بیك و دیارده بیکی ئیدیؤلوجی له دامه زرانندی دهولتهی سهفه وییه وه (۱۵۰۱م) بووه به رهمزی میلله تی فارس و پهیدابوونی بیری (پان ئیرانیزم)، وهکو چۆن مهزه بی سوننه بووه به رهمزی میلله تی عه ره ب. له پووی ستراتیجییه وه هه لویستی شیعه ی هه موو دنیا به کیکه به رامبه ر به سوننه، بی گومان ئه مه کوردیش ده گریتته وه وهکو میلله تیکی سوننه مهزه ب.

به م پییه له ناو ئایینزای شیعه فیکر و بیروباوه ر و بۆچوونی جیا جیا هه یه، ئه مانه له تاکتیکیا هه ندی له یه کتری دوور ده که ونه وه، به لام به گشتی بۆ یه که مه به س تیده کۆشن. بۆ به لگه له عیراقی کۆن پشتی کوردیان ده گرت، چونکه به هر رهنگیک بی کورد و شیعه تا پله بیك ده چه وسینرانه وه. له دوا ی راپه رین له کورد نزیک بوونه وه بۆ له ناو بردنی ده سه لاتی به عس. له دوا ی ۲۰۰۳ که له به غدا ده سه لاتیان ده ست که وت هه ندی مافیان دا به کورد. ئینجا ئیستا که له سه ر پی وه ستان ئه گه ر بۆیان بکری ئه و مافه ی کورد له سه رده می فه رمان په وایی مه لیک هه بیوو به ناوی قانونی زمانانی ناوچه یی (قانون اللغات المحليه) ئیستا ئه ویشی لی ده سیننه وه، ئاخونده کانی فارسی ئیران و حیزبه شیعییه کانی عیراق و لوبنان دان به مافی کورد نانین یه که م له به ره ئه وه ی سوننه یه، ئینجا له به ره ئه وه ی کورده .

زیاد رهشاد: بۆچی کورد هاوپه یمانی که متر له گه ل سوننه ی عه ره ب ده کات، ده شی سوننه ی عه ره بی عیراق وه ک پاشماوه ی به عس سه یر بکریت؟

د. مارف خهزنهدار: به لای منه وه کورد پیویسته هاوپه یمانی له گه ل سوننه بکا، چونکه ئه مانه حه لیفی ستراتیجی میلله تی کوردن، هه رچی مهزه بی شیعه شه پیوه ندی کۆمه لایه تی و پۆحی خه لک وای خواستوو ه حیزبی ئایینیان زۆری تا راده بیك ده توانین هه موو حیزبه کانیان به حیزبی ئایینی حسیب بکه ین.

له پاشاندا ئه وهی یه کجار گرنگ بی ئه وهیه بۆ چ هر چى عه ره بى سوننه ی
عیراق هه یه له سه ر به عس حسیب کراون! ئەمه بۆچوونیکى هه له یه، پرۆپاگه نده ی
شیعه یه، چونکه سه دام حوسین سوننه بوو. خو له لاییکى دیکه وه به قسه ی
خۆیان که زۆرینه ن له عیراق ژماره یان له ناو ئەندامانى حیزبى به عسى باوه پناکه م
له ئه وهی سوننه که متر بووبی به تاییه تی له خواره وهی حیزب نه ک له سه ره وه. له
پاش رووخان و تالانى به غدا هیچ حسیبیک له گه ل شیعه ییک نه کرا به ناوی ئه وهی
به عسى بووبی.

زیاد ره شاد: به عس و کلتوری عه ره بى چه نده په یوه ندیان به یه که وه هه یه؟
ده شی به هو ی ئه وهی به عسى عه ره ب بوو له کتیبخانه و روژشنبیری عه ره بى
خۆمان بی نیاز بکه ین؟

د. مارف خه زنه دار: کولتوری میلیه تی عه ره ب به عسى نییه، له ناوه راستی
سه ده ی بیسته مه وه کولتوری به عس بوو به به شیک له کولتوری عه ره ب. ئەم
دیاردیه له هه موو کۆمه لیک ئاده مزادی سه ر پووی زه وی پووداویکی ته بیعییه.
له پاشاندا که وتنه ناوه وهی دروشمی (یه کیتی، سه ره به ستی، سۆسیالیزم) له دوا ی
جه نگی گیتی له لایه ن میشل عه فله ق و که سانى دیکه وه مه سه له ییکى
چاره نووسی بوو بۆ یه کگرتنى عه ره ب و دروست کردنى ده وله تیکى به هیژ له باتى
چه ند ده وله تیکى بی هیژ. ئەمه له پيشاندا تیوری بوو، له پاشاندا که له عیراق و
سووریا پراکتیک کرا کاره ساتی لی که وته وه نه ک ته نیا به نیسبه ت ئه و میلیه تانه ی
له گه ل عه ره ب ده ژین به لکو له گه ل عه ره ب خو ی. ئیستا مه فهوم و ده سه لاتى
به عس نه ک ته نیا لاواز بووه، به لکو گۆرانیشى به سه ردا هاتووه، هه ندی جار له

زیاد رهشاد قادر

مردن نزيك دهبيتهوه، نهگهر توانای ههسانهوهی ههبي له دواروژدا به جوړيكي ديكه خوئی دهنوینی.

تو دهلیی عه رب به عسه، نه مه راست نییه، کولتووری به عس له دلویپیکیش که متره له ناو پروباری مه ده نییه تی عه رب، له بهرته وه نابی ئیمه دست له و خیر و بهر که ته هه لگرین که له ناو نامه خانه ی قهومی عه ربه ی دهستان ده که وی. به م جوړه نه هه موو نووسراوی عه ربه ی فلسفه ی به عس ده نوینی و نه هه موو تاکیکی عه ربه بیش سه دام حوسینه. روژی نه مړو نامه خانه کانی عه ربه ی و فارسی و تورکی سه رچاوه ییکی گرنگن بو خوینهر و خوینده واری کورد، له گه له وهش دا پیویسته زمانیکی نه وروپاییشی له گه له دابی.

زیاد رهشاد: نووسینه وهی یادداشت تا دواي راپه رپن له لایهن نووسهر و نه دیب و که سایه تیه کورده کانه وه زور که م به دی ده کرا، ئیستا زور بووه، نه و یادداشته ده خوینته وه؟

د. مارف خه زندهار: به لی، نه وانه ی به ده ستم ده که ون ده یا نخوینمه وه. نه وانه ی ئیمه هه موویان به یه ک شیواز ده نووسرینه وه و ناوه روکیان ته نیا بابه تیکه و به زوریش سیاسییه. زانیاری ناو هندی له م یادداشته جیگه ی باوه ر نین. بو به لگه یادداشتی چه ند که سیکم خویندوه ته وه بیروپا و بوچوونیان له ناو حیزیکی دیاریکراو ده گپرنه وه، به لام زانیارییه کانیان له مه سه له ییک به پیچه وانه ی یه کترین، هه ندیکی نه م زانیارییه نه فریان به سه ر پاستیه وه نییه، چونکه له نزيکه وه ناگاداری پروداوه کانم.

له و یادداشته کوردییانهی دهست من کهوتوون به عه ره بی یا کوردی له لایه ن کورده وه نووسرابن هندی راستی و بۆچوونی لۆجیکیم تیاپاندا به دی کردوه، به تایبته تی له یادداشته به هائه دینی نووری.

زیاد ره شاد: یادداشتنوووسی کورد چ جیاوازییه کی له گه ل یادداشتنوووسی میلیه تاندا ههیه؟

د. مارف خه زنده دار: له لای میلیه تانی بیگانه یادداشت نووس هه ول ددها تاقیکردنه وه و ئەزموونی ژیا نی خۆی بۆ خه لگی و نه وهی داها توو بگپه پته وه بۆ ئە وهی سوودی بۆیان هه بی، که چی ئەوانه ی لای ئیمه به زۆری یادداشت دهنووسن بۆ ئە وهی خۆیان بکه ن به قاره مانى بابه ته که، له بهر ئە وه ههست ده که ی ئە و که سانه ی یادداشتیان نووسیوه ته وه و ئەندامی حیزبیکى دیاریکراو بوون هه ر یه که یان خۆی ده کا به خاوه ن و دامه زینه ره ی حیزبه که.

زیاد ره شاد: بهرگی یه که م و دووه می (پوژگاری من) ات بلاو کرده وه ئابا چهند بهرگی تری ماوه؟

د. مارف خه زنده دار: پوژگاری من له وانیه به حه وت بهرگ کۆتایی پی بی. بهرگی سیییه م و چاره م گپه رانه وه ی به سه ره ات و بینینی ژیا نی پووسیامه (۱۹۶۰ – ۱۹۶۸). بهرگه کانی دیکه گپه رانه وه ی پووداوی سالانی پاش (۱۹۶۸) ه تا سالی (۱۹۹۱). له دوا ی ئە وه پوژه که م راگرتووه، له توانامدا نییه باسی لئوه بکه م.

زیاد ره شاد: له م کتیبه تدا یادداشته ژیا نت دهنووسیته وه، یان ته نیا باسی ئەزموونی ئە ده بی و پوژشبییری خۆت ده که یه ت؟

زیاد رهشاد قادر

د. مارف خهزنه‌دار: ئەم کتیبه باس له ژبانی من ناکا وهك بیوگرافیا، یا ئەفتۆ بیوگرافیا، به‌لکو باسیکه ته‌نیا له‌گه‌ڵ شه‌خسی دووهم، واته‌ من خۆم یه‌که‌م باس له‌وانه ده‌که‌م که دیومن و قسه‌م له‌گه‌ڵیاندا کردووه و پیکه‌وه ژیاوین. باسی زۆر شتم کردووه، به‌لام ئەوهی زۆرتر ناوی هاتوووه قه‌لهم و کاغەز و کتیب و نامه‌خانه و مۆزه و قوتابی و شتی تره‌، خوارده‌مەنی و ته‌بیعه‌ت و گول و کچ و ژنی جوانم له‌بیر نه‌چوو.

وه‌کو جاریکی دیکه‌ش گوتوومه‌، په‌نگه‌ هه‌موو که‌س هه‌رچی له‌ پڕۆژگاری مندا نووسراوه هه‌مووی به‌ دل نه‌بی، به‌لام له‌وه‌ دلنایام که‌س نییه هه‌مووی په‌فز بکا، له‌به‌رئه‌وه‌ خوینه‌ری هه‌یه‌.

زیاد رهشاد: جگه‌ له‌ (پڕۆژگاری من) چی دیکه‌ت له‌به‌رده‌سته‌؟

د. مارف خهزنه‌دار: له‌ مندالییه‌وه هۆگری عومه‌ر خه‌يام بووم، پێش ئەوه‌ی بچمه‌ حوجره‌ی مزگه‌وت کتیبه‌ به‌رگ په‌شه‌که‌ی چوارینه‌کانی عومه‌ر خه‌يام به‌ زمانی تورکی و فارسی له‌ دانانی (حوسین دانش) له‌ناو ده‌لاقه‌کانی ژووری دایکم بوو، نازانم بۆچ قورئان و ئەم خه‌يامه‌م پێ کتیب بوو.

له‌ پۆلی سییه‌می قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی بووم له‌ ستۆدیوی وینه‌ی هونه‌راوی (گیوی موکریان) چاوه‌نۆر بووم باوکم بێ بمبا بۆ ماله‌وه‌ . له‌و کاته‌دا له‌گه‌ڵ گیو باسی (عومه‌ر خه‌يام) هاته‌ ناوه‌وه‌، پێی ناخۆش بوو باس له‌ چوارینه‌کای خه‌يام بکری ئەوانه‌ی گۆراونه‌ته‌ سه‌ر زمانی تورکی، ده‌یگوت پێویسته‌ ئەسه‌له‌ فارسییه‌که‌ی بخوینری، ئەمه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ بوو گیو گریی سايکۆلۆجی هه‌بوو به‌رامبه‌ر به‌ وشه‌ی (تورک). ئێمه‌ له‌م قسانه‌ بووین گیو گوتی: ده‌زانی خه‌يام کورد

بوو؟ گوتم: نا، چۆن؟ گوتی: ئاخیر عه جهم هه موویان شیعهن، رقیان له عومه ره، له بهرئه وه خه یام کورده. ئیتیر له بهرئه وه ی مندال بووم، شتم نه ده زانی بۆیه پیکه نینم نه هات.

وهك گوتم له مندالییه وه هۆگری خه یامم، ده لاقه ییکی تاییه تی له نامه خانه که ماندا بۆ خه یام دانراوه، دۆسیه ی خه یام له بهر ده ستمه، ناوه ناوه خه ریکی ده بم، به لام بۆم ته واو ناکری، نازانم ئه و ئه نجامه ی بیرم لی کردوو ته وه ده توانم بیگه می یا نا؟!

ئه نجامه که به کورتی ئه مه یه "خه یام شاعیر یکی کۆزمۆسییه (که ونییه) وینه کانی هه سستی شاعیر ییه تیکن به ره مه میکی وای داهیناوه له ئاست هونه ر و خه یال و ئیلهام یکی به رزه پیوه ندی به زمان و زاراه و لیکسیکۆن و کیش و قافیه و نه غه م و موسیقا و ریتمه وه نیه، له بهرئه وه، ره نگه هه ندی له وه رگیترانه کانی بۆ گه لی له زمانانی دنیا به تاییه تی ئه وه ی فیتز جیرالد له ئه سلی فارسییه که جوانتر بن". نازانم ئه م خه یامه م بۆ ته واو ده کری یا نا!

زیاد ره شاد: ئه مانه به چه ند دیر پیک: (نالی، شوکور مسته فا، هه ولیر، میژووی ئه ده بی کوردی)....

د. مارف خه زنه دار: نالی/ شیعی نالی له پووی داهینانی ئیستی تیکیه وه ئه وه نده به رزه زمانی کوردی و زمانانی دیکه به شی ناکه ن. ئه م شاره زووریه ئه گه ر کورد نه بوایه ناوی له سه ر زاری هه موو که سیك ده بوو ئه وانه ی وینه ی شاعیره گه ره کانی میله تانی گیتی له سه ر شانۆی خه یالیان ئاوا نابی.

شوکور مسته فا/ مه لا شوکور که سیك بوو مه لای دوازه عیلم له گۆره پانی فیکری ئیسلامیدا. له عیلمی قوتا بخانه ی تازه سه رکه وتوو و عه ره بی زان و تورکی زانیکی

زیاد رهشاد قادر

باش بوو. له گهل فارسی ئاشنا بوو، خزمه تی بو که لتوری کوردی له بهرچاوه. نه و که سه هندی جار نه وه نده موته وازیع بوو که سانی وای به ماموستای خوی ده زانی زور له وان زیره کتر بوو. له شیوازی نووسینی په خسانی کوردی ساتمه ی ده کرد، هندی جار په له ی ده کرد، وشه و ته عبیری زوری به جاریک له زمانی قسه کردنی ناو بازاری هه ولیر و مه هاباد ده هینایه ناو زمانی نه ده بی یه کگرتوی نووسینی کوردییه وه. بی گومان نه م کاره نه گهر قازانجی نه بووی زیانیشی نه بووه، چونکه نه ده بووه سه رچاوه بو نه وه ی خوینده واری تازه پیشگه یشتوو لاسایی بکه نه وه، به گشتی جی په نجی شوکور مسته فا له میژوی روشنیری کوردی پوون و له بهرچاوه.

هه ولیر/ هه ولیر لانه ی له دایک بوونمه، مه لبهندی بیره وه ری مندالیمه له گه ره کی ته عجیل (سه عدووناوه)، به لام هه موو که سیک نه گهر یه که مه لبهندی بیره وه ری سه رده می مندالی هه بی من سه عدووناوه ی هه ولیر و کانی ئاسکانی سلیمانی و ئیمام قاسمی که رکوکم هه یه.

میژوی نه ده بی کوردی/ هه وه سی بنچینه بی ژیانی خوینده واریم بوو له مندالییه وه تا ئیستا. زور به ختیارم به وه ی له ژیانی خومدا نه م یادگارم که وته ده ست خوینهر و خوینده واری کورده وه.

حوزه ییرانی ۲۰۰۹





موسین جوامیر:

زمانیکی یه کگرتوو زۆر گرنگتره له دامه زرانندی دهوله تی کوردستان

* موسین جوامیر له ۱۷ ی نیسانی ۱۹۴۸ له گه په کی (سه عدوناوه) ی شاری ههولیر له دایک بووه.

* له سالی ۱۹۶۹ خانه ی مامۆستایانی ههولیری ته واو کردووه، پاش ۱۰ سال مامۆستایه تی چووه ته به شی کۆمه لناسی زانکۆی سه لاهه ددین.
* له قوناغی دووه می به شی کۆمه لناسیدا، کوردستان جیدیلایت و سه ره تا ده چیته ئیران، پاشان پوو له تورکیا ده کات، له سالی ۱۹۸۴ هوه ده پرات بو سوید و تا ئیستا له وی نیشته جییه.

* ناویکی دیاری نیوهندی رۆشنبیری کوردییه، چه ندین ههول و وتاری له بواره کانی زمان و فرههنگ و رۆژنامه وانیدا ههیه.

زياد رهشاد: سهرتا به چي دهستت پي کرد؟ کي کارينگهري هه بوو له سهر تو؟

موحسين جوامير: دايکم (صافيه عه لي قازي) هه چهنده هه تا پولي چواره مي سهرتايي خویندبووي، وه لي سه ليقه يه کي شيعري عه جايبي هه بوو، هه موو جار له سهر کولي (جلشوردن) بانگي ده کردم، ده يگوت: "وه ره موحسين شيعرم لو هات، هه تا له بيرم نه چوووه لومي بنووسه وه!" منيش قهت نه مده گوت نا.. و ابزانم نه و توژه به يه که وه ژيانه ي تا ۶۷ تشريني يه که مي ۱۹۶۱ ده وامي کرد، کاري زوري له سهر من هه بوو و پاشان عه شقي باوکم بو موتالا و کتیب، روله که ي دايکمي ته و او کرد.. دايکم زور زوو کوچي کرد، ئیسته ييش نازانم بو و هو يه که ي چي بوو.. نه وه نده ييش گوینگر و يارمه تيدهر بووم بو، هه موو جاري پي ده گوت "موحسينم کچه نه ک کوپ.. " هه ر ده تگوت ده يزان ي زوو ده مریت و بو ژيان ي کي زور سه ختم به جيديليت که هيچ خوژگه و ئوخه يه کم تيدا به دي نه کرد، هه تا خوشک و براکانيشم که حهوت دانه بوون.. له بيرمه (صائيه خان) ي خوشکم به ره حمهت بي، نه وسا هه شت سالان بوو و ببوو به دايکمان، ده چوو له ملا باميه ي له سهر ئاگر داده نا و له ولاش ساپساپاني ده کرد، باميه که سووتا، به سته زمان ليدانيشي له سهر خوارد.. جاري کيان له گه ل (نه جيبه خان) ي خوشکم خانو و چکه يه کيان له باخچه ي مالي دروست کردبوو، هه ر له ویشدا ساواريان لينا بوو، هه موو پيکه وه له وي نانمان خوارد.. با نه وه ييش بلیم، گه سک ليدان به زوري کاري من بوو له ماله وه، که هاتمه سوید دوو مانگ که نناسيان پي کردم، خاوه ن شهريکه که زور پاي ليم بوو، حهزي ده کرد عه قده که ي له گه لدا نوي بکه مه وه.

زياد رهشاد: له لاويت و سهرتاي ده ستردنت به نووسين، کي کاري تي کردووي و هاندهرت بوو؟

موحسين جوامير: هه ر وه گوتم باوکم محه ممه د سابير ئيسماعيل (مه شهوور به مه لا سابير) روشن بير يکي هه مه لايه نه و کتیب خوین يکي فره ليه اتوو بوو، هه موو

کتیبیکی ده خوینده وه و هه میشه ش موناقه شهی ده کرد... هه ولم دها ئه و کتیبه قورسانه ی ده یخوینده وه، بیانخوینمه وه، وه کو کتیبه کانی فرۆید و مارکس و کتیبه کانی مه نفه لووتی و ئیحسان عه بدولقود دوس و یوسف ئه لسوباعی و هتد... هه لبه ت ئه و وه خته کتیبی کوردی به ده گمه ن دهرده چوون، کۆنه کانیش زۆر جار یان ده سووتیندران یا خود له بهین ده چوون... ده توانم بلیم دارولموعه لمین و ئه و مامۆستایانه ی ئه و سه رده مه وه کوو م. حه مه که ریم هه ورامی و م. محسین محه مه د حوسین و م. ناسر یوسف، کاریکی زۆریان له سه ر نه شوینمای فکریما هه بوو.

له بیرمه له قوتابخانه ی ناوه ندی بووم که ئاره زووم که وته سه ر خوینده وه ی قامووس، ئه وه بوو ده ستم به خوینده وه ی (المنجد) لویس مه علوف کرد، پاشان به قامووسه کوردیه کاندا هاتم، به تایبه تی فره نگی (خال)م زۆر خووش ویست و سه رله به ریم خوینده وه، ناشزانم بۆ له نیو پیته کاندا حه زم له پیتی (س) بوو، ئیسته یش حه ز ده که م سه دباره بیخوینمه وه... ئه و ئه شقه وای کرد زۆربه ی قامووسی عه ره بی و کوردی بکرم و پاشان زۆربه ی فره نگیه فارسی و تورکی و سویدییه کانیشم هه بن... به ری ئه و دلداریه ئه وه بوو قامووسیکی قورئان به راڤه ی کوردی دابنیم و ئاماده ی چاپه .

زیاد ره شاد: مه حمود زامدار، له شوینیکدا باس له جه نابت و کۆمه لیک نووسه ری دیکه ده کات، که وه ک یه ک وه چه (جیل)، له شه سته کانی سه ده ی رابردوودا چالاکی رۆشنیریبتان نواندوو، ده کری پپرسم خولیا و خه می ئه وسای رۆشنیریبتان چی بوو؟

محسین جوامیر: من یه کیک بووم له کۆمه لیک له پیکهاته رۆشنیرییه که ی ئه وسا که هه ر چاوی هه ئینا له بیبه ختی و دهر به ده ری زیت، هیچی دیکه ی نه دی... هه ولیریش له شه سته کان و سه ره تای حه فتاکاندا هیشتا بچکۆلانه بوو، ده کری بگوتریت ئه و سه رده مه ده سته یکی ژیانیکی سه ختی کورده واری بوو... ئیمه کۆمه له

زیاد رهشاد قادر

گهنجیکی هاوته مەن بووین، کەم وا دەبوو رۆژی چەند جارێک یەکدی نەبینین و نەکەوینە دنیای باسوخواسی هەمەجۆرە، هەر یەکیکیش لە ئاوازیکی دەیخویند... دەتوانم بڵێم جیاوازی بیر و بۆچوون ئەوەندە نەدەبوو هۆی لیکدایان، مەگەر بۆ ماوەیەکی کورت.. لەبەر مە چەندین جار لەگەڵ مامۆستا عەزیز گەردیدا لێک زین دەبووین، وەلی ئیوارە یان مەن دەچوو مە لای، یان ئەو دەهات.. لەگەڵ بیرى زۆر لەنەمامانی ئەوسا هاوتا بووم، بە تاییەتیش لە هەوا و کەلکەلەى کوردایەتیدا، وەك مامۆستایان: مەحمود زامدار، عەزیز گەردی، محەمەد کەریم شەرەیف، حیسام بەرزنجی، ئیبراهیم ئەحمەد شوان، ئەحمەد حەمەدەمین، سەعد مەلا عەبدوللّا، عەلى جوکل، سامى شۆرش، سۆران عەزیزەددین فەیزى، عەبدولخالیق سەرسام، فوئاد چەلەبى، موخلیس یوونس، عەبدوللّا حەداد، نەوزاد پەفەت، جەمیل پەنجەر، جەلال بەرزنجی، نەژاد عەزیز سورمى، مەجید هێرش و مەجید خەمناک.. ناشبى رۆلى مامۆستا گىوى موکریانى خودانى چاپخانهى کوردستان لە بیر بکریت، کە دوکانەکەى ببوو و یستگەیهکەى گەرنگ لە ژيانى پۆشنبیر و ئەدیبانى تازەفەرێکدا، هەر وەها چاپخانهى عوسمان دەرگەلەبى (کە دەکەوتە تەنیشت پەیکەرى مام گىو) و بەپراستی مەکووى کوردایەتى بوو، دیسان گازیئوى (لەیالى ئەربیل) پشستی قەلا و چاپخانهى عەبۆ و کتیبخانهى سۆلاف و تەئمیم و خوشناو، هەر وەها رۆژنامەى هەولێر کە بەسەرپەرشتى مامۆستا محەمەد مەولوود (مەم) دەر دەچوو.

لێرەدا دەتوانم بڵێم کە مامۆستا مەحمود زامدار شوینیکی هەرە تاییەتیی هەبوو، لە پراکیشانى سەرنجى لاوانى ئەوى سەردەمى، خۆى لە قەرەى هەموو بابەتێک دەدا، بە مولحید و عەبەسى و مسقوفیش لە قەلەم درابوو، هەلبەت ئەو وەختە.. بەلگوو دەتوانم بڵێم تیزەکانى زامدار، خوینیکی بوون لە جەستەى بیر و هەزرى نەمامانى پۆشنبیری کوردی ئەوسا دەگەرا.

هه‌لبه‌ت پاش ۱۹۷۱ گۆرانکارییه‌کی تازه به‌سه‌ر ژیا‌نی ه‌زیمدا هات، ئه‌ویش د‌وای خویندنه‌وه‌یه‌کی نو‌ی بۆ بیر و باوه‌په‌کان و تو‌یژینه‌وه‌یه‌کی گه‌نجان‌ه‌ی دیکه بۆ واقع و هۆکاری ک‌یشه‌کان چ له له ناوه‌وه و چ له ده‌ره‌وی و لات، په‌یوه‌ندی‌ش (که‌م تا ژۆر) هه‌ر ما‌بوو.

زیاد ره‌شاد: ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وه‌به‌ر با‌به‌ت‌یکت له‌سه‌ر زمان و دیالیکته‌کانی کوردی بلا‌و کرده‌وه، نیم‌چه هه‌را و زه‌نایه‌کی لی که‌وته‌وه.. ده‌کر‌ی به‌ کورتی سه‌رنجه‌کان‌ت له‌مبار‌ه‌وه بخه‌يته‌ روو؟ پاشان تو له‌م سه‌رنجان‌ه‌ت به‌ چی پشت‌ئه‌ستوری؟

موح‌سین جوامیر: من زی‌تر له‌ حه‌وت دانه و تارم له‌سه‌ر ئه‌م با‌به‌ته نووسیوه، د‌وای ئه‌وه‌ی هه‌ستم کرد که کورد خه‌ریکه‌ پ‌ووبه‌پ‌ووی گه‌وره‌ترین و ترسناک‌ترین مه‌ترسی ده‌بیته‌وه که ئه‌ویش به‌رپا‌کردنی چه‌ند زا‌راوه و له‌هجه‌یه‌کی کوردییه وه‌ک چه‌ند زمانگه‌لی ستان‌داری کوردی.. هه‌لبه‌ت ئه‌و پیلانه‌ش پیلانیکی ده‌ره‌کی نییه، به‌ قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی نه‌فامییه‌کی خۆمالییه و خولقاندنی چه‌ند زمانیکه له‌ناو کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واریدا، که ئه‌مه‌ش به‌ ته‌حقیق بۆ ئه‌وه ده‌مانبات که وه‌ک کورد نه‌می‌نینه‌وه، بگره‌ ب‌بین به‌ شعوب و قه‌بائیل.

من هه‌میشه گوتومه که له‌هجه‌کان تا پ‌وژی قالو به‌لایی (قیامه‌ت) هه‌ر ده‌می‌نن و جیگه‌ی ئیفتیخاری هه‌ر یه‌کی‌کن، وه‌لی نه‌ک له‌سه‌ر حیسابی زمانی ستان‌دارد و دایک که ده‌بی (ئه‌گه‌ر خۆمان به‌ کورد بزانی‌ن) به‌ هه‌مومان نازی بک‌یشین، چونکه به‌هه‌شتی زمان له‌ژیر پیی ئه‌ودایه.!

هه‌بوونی دوو شی‌وه‌ی ستان‌دارد له‌نیو میلیه‌تیکدا، واتای دوو میلیه‌تی ده‌گه‌یه‌نی‌ت، چ جای س‌ی و چوار له‌هجه. هه‌روه‌ها هه‌بوونی دوو ئه‌لفبا، هه‌مان شته.. هه‌موو که‌سی‌ک‌یش ده‌زان‌یت که هه‌موو میلیه‌تیک ده‌یان له‌هجه‌ی هه‌یه و هه‌بووه، خۆشی‌ی

زیاد رهشاد قادر

بووییت و ترشیی بووییت یه کیککی کردووه ته سهردار و باقییه کهش ژێردار و له بنسیبهردا ژیانیان بردووه ته سهر.

زۆر کهس به ناوی دیموکراسییهت ئه و داوایه ده کهن، نازانن که ئه و مهسه له یه له و حاله تانه یه ئه و هنده ی پێوهندی به سهپاندن ههیه، ئه و هنده پێوهندی به چه مک و برۆای دیکه وه نییه، دهق وه کو مهسه له ی فیبروونی خویندن و نووسین وایه، که پیاو بیهوی و نه یه وی ههر ده بییت فیریان بییت و بۆ زهوق و میزاجی کهس ناهێلرێته وه .. بۆیه ئه و نازادییه ی ئیستا ههیه، نابێ و امان لیبکات ناسنامه ی یه کگرتوومان بشیوینیت و له ئاخهره که ی وه ک کورد نه مانه یلێته وه .

له ۲۰۰۷/۴/۳ له محازهره یه کدا به ناوی (به لانس له نێوان خواردن و وه رزشدا) که له لایه ن خاتوونیککی سویدییه وه پیشکهش کرا، له کۆتاییدا پیشکهشکه ر گوتی: ئه م بابتهش به م زمانانه دهست ده که وی، یه ک له زمانه کان (سۆرانی) بوو نه ک (کوردی) .. ئا له م ساته دا بۆم ده رکهوت ئه گه ر چاری خۆمان نه کهین، هه تا له بهرچاوی نه ته وه ی تریشدا هه رگیز وه ک یه ک نه ته وه نامینین. هۆی گوتنی قسه ی گۆرین له سه ر زاری سویدییه که، ئه وه یه چونکه کورد له سویددا به پینچ زاراوه ده خوینن: سۆرانی، کرمانجی، بادینی، زازایی و فهیلی .. رۆژیک قوتابییه کم کتیبیککی هینا و گوتی دایکم ییژی به و زوانه فیرم بکه، سه یرم کرد به شیوه ی (سنه یی) یه !

ئه وه ی له سه یران سه یرتیه، ئه وه یه، کاتی مهسه له ی زمان و وروژاندنی به مهسه له گه لی سیاسیییه وه گری ده درئ، هه روه ک له نووسینی هیندی براده راندا تیبینی ده کرا .. له جیاتی ئه وه ی گه نکه شه و موناقه شه م له گه لدا بکه ن، ده یانبردمه دنیا ی سیاسهت. بۆچوونی ئاوا، مهسه له که له بواری زانست ده رده کات، جگه له وه ی ده رکه ی چاره سه ریش له پووی لیکۆله ره وان داده خات .. ئه و دوو له هجه یهش (به داخه وه) به ری شه پی ناوخۆیه، بۆیه وه ک چۆن بۆ یه کگرتنه وه ی داموده زگه کان کۆشش ده کری، ده بییت ئاوه ها و زیاتریش له سه ر ئه م خه ته کار بکریت، بگره ده بی

سات و کاتیڭ بۆ نه هیشتنی ئەم دیارده ترسناکه (که له دنیای میلله تی هۆشیاردا نمونە ی نییه) به یه کجاری نه مینیت. هه نووکه ش، زمانیکی یه کگرتوو زۆر گرنگتره له دامه زرانندی ده وله تی کوردستان. هه ر یه کیکیش بلی بلا لیگه پین هه ر له هجه یه ک بۆ خۆی گه شه بکا، ئەوجا پۆژگار به خۆی چاره سه ری کیشه که ده کا، به وه ی ترکوخوا (ریکه وت، سو دفه) ده بنه یه ک، ئەوا با بچیت غوسل له فیکر و عیلمی خۆی ده ریکا، ئەوجا بیته فه لسه فه ی جه هل به (سروشتی له هجه له بوون به زمان) به ئەوانیدیکه بفرۆشیت.

زیاد ره شاد: و ابزانم چند سالیك له سویددا سه ر په رشتی گوڤاری اهه له بجه اتان ده کرد، له گوڤاره که دا زیتر با په ختان به چی ده دا؟

موحسین جوامیر: گوڤاری هه له بجه ده نگیک بوو، له کاتیڭدا ده رچوو که بریاری قرائنی کوردان درابوو، که م که س دا کوکی له لیقه و ماوان ده کرد یان سه ر و ساختی له گه ل کیشه ی کورددا هه بوو. له ماوه ی ده سالاندا ۲۱ ژماره ی لیده رچوو، هه ر ده تگوت ده پۆژه و له ته مه نمان چوو. خه لکیکی زۆری به ده وردا کو بووه وه، قسه ی دللی زۆرانی ده کرد و لینه ده بووه وه. پۆژ نه بوو نامه و په یامی له ولاتانی عه ره ب و ئیسلامیدا بۆ نه یه ت و مه سه له که مان به سه ر نه کاته وه. لی ره دا ده کری پۆلی مامۆستا جه لال به رزنجی و کاک ئەلیاس ئیبراهیم به پیزه وه تۆمار بکریت که له سه رده می دیوه که ی به غدا و هه په تی هیزی ده ست و پییه کانی له ده ره وه ی ولاتیشدا، چاکی کوردستانییه تیان به لادا کردبوو و بۆ گه یانندی ده نگی مه زلۆمان به دنیا دا، خه وی شیرینی شه ویان له خۆ حه رام کردبوو. هه روه ها کاک حه یده ر حه یده ری و کاک وه لید حه یده ری که له دوای راپه ریندا فریامان که وتن و ئەرکه کانیان سوو کتر کرد.

زیاد ره شاد: ئەی چالاکی و بزاقی رۆشنبیرانی کورد له ئەوروپا به گشتی و سوید به تاییه تی چۆنه؟

زیاد رهشاد قادر

موحسین جوامیر: ده توانم بیژم سه باره ت به داهینانی ئینته رینتته وه، گۆرانیک له زۆر له بواره کانی پۆشنبیری هاتوو ته ئاراهه، جگه له وهی به شیکێ ته واو له وان پۆشنبیران له بیر و که لکه له ی گه رانه وهن، وه لێ له ههردوو دینان بوونه، نه ده گه پینه وه به یه کجاری و نه هه وه له ی نووسینیشیان هه یه لیره، په نگبێ ئه و دیارده دلخۆشکه رانه ی له کوردستان سه ریان هه لداوه، بوویتنه ئه گه ری ئه وه کورده قه له مبه ده سه ته کانی ئه وروپا که میک له نووسین بکه ن مائاوا. له لایه کی دیکه ی شه وه، نووسه ره کورده عه ره بینه و سه کان چاکی نووسینیان به لادا کردوو، له سه ر و قه پۆزی ئه وان نه یاران ده ده نه وه که له سیانی قیندا په گاژو بوونه و هه موو خه باتیان بو ئه وه یه کورد بگا به سه روبه ندی: هانه هان و مشه مش، ئه زیه ت زۆری قازانج چش.

زیاد رهشاد: ئه و چه ند سه له ی له هه نده ران بوویت چی فیڕبووی؟ یا با بلیین هه نده ران چی پی به خشیوی؟

موحسین جوامیر: خۆی چوونه ده ره وه ده رگای هزر و بیر و به راورد له پووی مرۆفدا ده کاته وه، به تایبه تی کاتی له کۆمه لگه یه کی داخراوه وه ده چپته دنیا یه کی کراوه .. به نده له و سه رده مه ی کۆمه نیست بووم، بی دین بووم، وه لێ هه رگیز مسقوف (مولحید) نه بوومه .. که ده یانگوت ئه و دنیا یه له خۆه و به ریکه وت هاتوو ته کایه وه، لام فشه بوو، زانست نه بوو، په شکه و پیشکه بوو.. که هاتمه هه نده ران، دینی خۆم زیتر خۆش ویست و خۆم نه دۆراند، لیره زانیم که دنیا ی بی دین سه قه ته و هه ر کی نه ییبت (فکأنما خر من السماء فتخطفه الطیر أو تهوي به الريح فی مکان سحیق) وه ک ئه و که سه وایه له ئاسمانه وه سه ره نگرێ بوویت، ئه نجا بالنده و په له وه ر پریان دابیتی.. یا خود وه ک ئه و که سه وایه بایه کی به هیزه اتبێ و بو شوینیکی هه ره دوور و لاجه پ، قه پان دبیتی.

له گه ل خۆشه و یستیم بۆ هه موو دینێك و پێزم بۆ هه ر بیروباوه پێك و بروای پته وم به (لكم دینكم ولي دین)، هه تا نه هاتمه دهره وه و ژیار و شارستانییه تم نه دیت، نه مزانی كه دینی من چه نده تۆكمه و دانسقه و ناوازیه، به پراستی هی ئاسمانه و هی دهست و قه له می نه خوینده وارێك نییه كه له زانیاریدا دهستكورت و تازه یه.

ئه وه ی گوتم وه لامێكی بچكۆلانه بوو بۆ پرسیا رێكی خنجیلانه .. ده زانم هه ر به وه نده تینوو یه تیتان ناشكی، وه لی باقییه كه ی با له نیو دوو نانی گهرمدا بیته .. كاشكی، ئه گه ر زوو نه خرامه نیو دوو بهردان، چ له سوید بی یان له هه ولیری یان له ناوپردان، ئه وا ده شی شتی دیکه بژنه ون له مامتان.

زیاد ره شاد: به ته ما نیت به یه كجاری بگه رپێته وه بۆ كوردستان؟

موحسین جوامیر: چۆن نا! هه موو جار ده لیم ئه مجاره ده مینمه وه .. به س كه له پال ئه وه هه موو كاری ئاوه دانكردنه وه یه ی كوردستاندا، نادلسۆزیی دكتوران و پیس و پۆخلیی خهسته خانه و موخته به ران ده بینم، یان زهین ده ده مه گه نده لئی دایه ره و فه رمانگه كان، یان سهیری گه ره لاوژه ی پینوس و بیخواه نیی زمان و كتیبی كوردی ده كه م، یان سه رنج ده ده مه شه قامه بینازه كان كه هیشتا پیاو نازانیته چۆن و له كوی تیپه ر ده بیته، یان كه ده بینم خه ریکه میلله ت و مه سئوله كان لیک داده برین، بته ویت یان نه ته ویت .. كه ئه مانه و زۆرانی دیکه ی مه ترسیدارتر ده بینم، ئه و جا ده گه رپیمه وه سه ر خالی سفر و بۆی دیمه وه هه نده ران .. كه سیش با نه لی تۆش وه ره وه ره وشه كه بگۆره، چونكه په خوا په من ناکریت ...!

زیاد ره شاد: ئه ی چاره نووسی باشووری كوردستان چۆن ده بینیت؟

موحسین جوامیر: ئه گه ر ئه و گه نده لئی هه مه لایه نه ی من ده بینم و ئاماژه م بۆ هه ندیکان كرد، له نیو بچیت، دلنیا به كورد له پیکانی ئاماچه كه یدا نزیك ده بیته وه و

زیاد رهشاد قادر

به یه که م دهرده چیت.. هیچ چاره‌یش نیه ده بیټ (خه باتگپرّه بازرگانه کان!) وه لا بنرین، دهنه هیچ دوور نیه دوژمن ئه م هه له نه قوزته وه و ئاواته کان له قه ناره نه درین. جاریکیان والیی (حومص) نامه یه کی بۆ خه لیفه عومهری کورپی عه بدولعه زیز نارد، تییدا گوتی: "دوژمن، شووره‌ی شاره که مانی تیڤک دا.. ئه گهر میری میران فه‌رمانی بدایه تا دروستمان بگردایه ته وه، تا نه یاران نه یانتوانیایه چیدیکه دزه بکه‌ن و لیمان تیڤک دهن تهخت و پایه.. " عومهریش وه‌رامی دایه وه، گوتی: "أما بعد، شاره که ت به شووره‌ی (داد) ده‌ور بده.. تییدا، ریگه‌ی زولم و زورداری خاوین بکه‌روه، ئه وسه حه‌وجه به شووره ناکات".

زیاد رهشاد: وه‌ک روژشنبیریڤک، ره‌وشی سیاسی کوردستان چۆن ده‌بینی؟ پرسی (دیموکراسی، مافه‌کانی مروؤف، ئازادییه گشتییه کان و هتد...) له چ ئاستیکدایه؟

موحسین جوامیر: دیموکراسی، ئه گهر مه‌به‌ست پرا ده‌برپین بیټ، نه خراپه... ئه گهر بایه‌خ پیدانیش بیټ به ره‌خنه‌کان، ئه‌وا سه‌قه‌ته.

مافی مروؤف، ئه گهر مه‌به‌ست ئه‌وه بیټ پیاو دوچار ی چه‌وسانه‌وه نابیټ، نه خراپه.. ئه گهر دادی کۆمه‌لایه‌تی بیټ، ئه‌وا ئه‌لفاتیجا..

ئازادییه گشتییه‌کان، به‌رسفه‌که له دوو توپی دوو وه‌رامه‌که‌ی گۆرینه.

زیاد رهشاد: روؤلی روژشنبیری کورد له نیوه‌ندی سیاسی کوردیدا چۆن ده‌بینیت؟

موحسین جوامیر : ده‌کری بگوتری روژشنبیری ئازاد و ره‌خنه‌گر زۆرن له‌نیو کوردستاندا، قه‌له‌مه‌کانیان (ئه‌گهر به هیند هه‌لبگیرین) مایه‌ی هیوان و پارێزه‌ری کوردن... هاوکات له‌گه‌ل هه‌بوونی تاقمیک که سیمای که‌س و لایه‌نپه‌رستی سه‌رده‌می پیشوویان پیوه‌ دیاره و خه‌ریکن پاستییه‌کان ده‌شیوین.. تاقمیکیش هه‌ن (بی ئه‌وه‌ی واقعی کوردستان ره‌چاو بکه‌ن و له‌قولوه‌للاهو ئه‌حه‌دیش ساتمه

دهكەن) هەموو شتێك دەدەنە بەرێ، قەرپوسیا لە هەست و نیست دەكەن، لایان گزنگ نییە هەتا ئەگەر هاوشیۆهێ دەو و دیۆهزەمەكانی پیشوویش بێنەو و ئەوێ كورد بە دەستیان هیناوه بێتە ئاردی نیو دركان و لەسەر ساجی مام عەلی بمیننەو.

زیاد رەشاد: بەحوكمی ئەوێ پەتاپەیتا نووسین لە سایتەكانی ئینتەرنێت و رۆپەری رۆژنامەكاندا بلاو دەكەیتەو، ئایا ئەو هەلكشانە گەرەهێی رۆژنامەكانی كوردی لەرپووی چەندایەتی و چۆنایەتییهو چۆن دەبینی؟

موحسین جوامیر: لەرپووی چەندایەتییهو دیارە هەرچەندی بلیت مشیه، نە پێوستی بە رستەیه و نە حەوجە بە وشەیه.. لەرپووی چۆنییه تیشەو، هەقم بەسەر ناوهرۆكاندا نییە، چونكە هەموو لا و لایەنیك حەزی لە شیویكە و لیی دەنی، یەكی شەیدای شیخ مەحشییه، ئەویدیکە بە پیرخەنی دەكەوێتە خەندە و پێدەكەنی، یەكیش بە تۆلكە و ساوار دەكەوتە جەزبە كە دەیدەنی.

ئەمان، خۆزگەم دوو رۆژنامە و دوو نووسەر بە یەك ئیملا وشەیی بۆ نمونە (دووەم) بە یەك واویان بە دوو واویان دەنووسی، مەبەستم رینووسی كوردییە بە باریکی و بە لووسی.

سویندتان لەسەرم نییە، برۆا ناكەم لە هەر چوار ئیقلمی دنیا دا زمانێك هەبی وەك هی ئیمە بیسەرۆبەر كرابی، ئاوهاش سیبەر دەی لە مست نرابی و قاو درابی، هەلە و پەلەكانیش ئەوئەندە زالن، پیاو نازانیت چۆن بەریان بگرییت... زۆر جار كە تەلەفۆن لەگەڵ (م.فەرهاد شاكەلی) دا دەكەم، پێی دەلێم سەرم سوپرماوه نازانم بەگویی كام رینووس بكەم.

یان كەم كتیبی مەكتەبان هەیه لەسەری نەنووسرابیت (لیژنەیهك پێیدا چوووتەو)، كەچی دەیان تەعبیری هەلە و سەدان رینووسی سەقەت و شەلەیی دەخۆ گرتوو... كاتی خۆی كەس نەما وشەیی (بەرۆار) پەجم نەكا، كەچی ئیستە

زیاد رهشاد قادر

وشه‌ی وهك (په‌هه‌ند) كه له فره‌ه‌نگدا ته‌نیا به مانای (خه‌ندهك یان خه‌ندهق) هاتوو هه‌ك به مانای (بوعدی) عه‌ره‌بی، سه‌دان ده‌سته‌خوشکی نارپه‌سه‌نی بۆ هاتوو ته‌گۆ، ده‌یان نووسه‌ر كرده‌ویانه‌ته‌ ویردی سه‌ر زاران، به‌ شه‌و و رۆ.

زیاد رهشاد: له‌ ئه‌وروپا به‌ گشتی و سوید به‌تایبه‌تی، مندالانی كورد چی ده‌خوینن، چی كراوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی زمانی دایکیان له‌ بیر نه‌چیته‌وه‌ و فی‌ری خویندن و نووسینی كوردی بكرین؟

موحسین جوامیر: ده‌توانم بۆ مه‌سه‌له‌ی زمانی دایك، هیچ ولاتیك وه‌ك سوید نیه‌.. هه‌ر مندالیک له‌ سویدا مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ هه‌فته‌ی جارێك بۆ ماوه‌ی ۸۰ ده‌قیقه‌ زمانی خۆی بخوینیت، ئه‌و ماوه‌یه‌ش كه‌م نیه‌، زارۆك له‌م ماوه‌یه‌دا زۆر شتی تیدا فی‌ر ده‌بن... له‌ لایه‌نی كتیبی مه‌نه‌ه‌جیشه‌وه‌، ده‌ولت به‌ هه‌موو جوړیکه‌وه‌ یارمه‌تی نووسین و به‌ چاپ گه‌یاندنیا ده‌دات.. ده‌توانم بی‌ هیچ دوودلی و دردۆنگیه‌كه‌وه‌ بۆ ئه‌و كتیبه‌ زمانه‌وانیانه‌ی له‌ لایه‌ن مامۆستا فه‌می كاكه‌یی و هه‌قالانی نووسراون، چ له‌په‌رۆی ناوه‌رۆك چ له‌په‌رۆی پینوسه‌وه‌، زۆر له‌وه‌ی كوردستان راسته‌ر و پێشكه‌وتوترن... به‌ هه‌موو داخیکه‌وه‌ ده‌لیم: مخابن، چه‌ندیکی وه‌كوو مامۆستایان كاكه‌یی و فه‌ره‌اد شاكه‌لی و ئه‌مجد شاكه‌لی و ئیدی، بانگی كوردستان ناكړین و كه‌لك له‌و ئه‌زمونه‌ فریه‌ی له‌ زۆر له‌ بواره‌كانی په‌روه‌رده‌دا كۆیان كرده‌وه‌ته‌وه‌، نابینن..

زیاد رهشاد: سیسته‌می په‌روه‌رده‌ و میتۆدی خویندن كوردستان (به‌تایبه‌تی سه‌ره‌تایی) به‌لانه‌وه‌ چۆنه‌؟

موحسین جوامیر: كه‌ به‌ سه‌ردان هاتمه‌وه‌ كوردستان، (ئه‌قین)ی پاشابه‌ره‌م نارده‌ قوتابخانه‌یه‌ك بۆ ئه‌وه‌ی تۆزێك را بی‌ت و هه‌ست بكات له‌ ولاتی خۆیه‌تی و به‌ زمانی خۆیشی ده‌خوینیت، بۆ نیوه‌رۆ كه‌ هاته‌وه‌، گوتی: "بابه‌، دایه‌، قه‌ت رۆژه‌کی دیکه‌

ناچمه وه ... مامۆستا وه ها لیمی خورپیه وه، زراوم چوو، کهس نه ده ویرا قسه یه کی بکات یان له جیی خوی بجولیتته وه ..!"

له سویدا موقه دده سترین مه خلوقات منداله، که م که سیش هه یه ئه م ده قانه ی خواره وه له باره ی مندالانه وه، نه زانیت یا له ئه زبه ری نه بیته، هه تا خودی منالانیش:

هه ر مندالیک ...

هه ر مندالیک هه موو ده می لومه ی بکری، ته نیا فیری سه رکۆنه کردن ده بیته.

هه ر مندالیک لی بدری، ته نیا فیری شه ر و شه رفروشی ده بیته.

هه ر مندالیک به سه ر خویدا بشکیتته وه، ته نیا فیری شه رمی ده بیته.

هه ر مندالیک هه میشه گالته ی پیبکری، ته نیا ده روونیکی نه خویش و ویزدانیکی به ئازار له خو ده گریته.

به لام:

هه ر مندالیک هه میشه هان بدریته و ئافه رینی پی بگوتری، فیری برپا به خو کردن ده بیته.

هه ر مندالیک به دلفراوانیه وه به ره و پیرییه وه بچن، فیری زات و جورته ده بیته.

هه ر مندالیک مه تح بکری و په سن بدری، فیری داد و عه داله ت ده بیته.

هه ر مندالیک هه ست به دوستانیه تی ئه وانیدیکه بکا، فیری لوتف و دلته رمی ده بیته.

هه ر مندالیک له ئاسوده ییدا بژی، فیری متمانه ده بیته.

هه ر مندالیک هه ست به ئه فینی بکا و باوه شی پییدا بگریته، فیتر ده بی دنیا ی خو شبویت.

زیاد رهشاد قادر

بریا ئه و دهقانهی سه ره وه له هه موو شوینیکی کوردستاندا هه لده واسران و به جیدی بۆیان ده که وتنه کار، ئه وسا ده زانرا گه لی کوردستان چ جوره پیاویکی بۆ ده خولقی له گوند و شارا، ئه مه شیان قسه ی پیاوی به ئه زمون و له کاره .

زیاد رهشاد: ویستگهی سهخت و ناخۆشی ژیانته کهی بوون؟

موحسین جوامیر :

یه که م / ۱۹۶۱ که دایکم کۆچی دوایی کرد.

دووه م / ۱۹۷۵ که شوپرسی کوردستان هه ره سی هیئا . مووی سه ر و برۆم هه لوه رین .

سێیه م / ۱۹۸۸ که کاره ساتی هه له بجه م بینی .

چواره م / ۱۹۹۱ سالی کۆپه وه که .

پینجه م / ۱۹۹۹ سالی گرتنی مه زلووم (عه بدوللا ئۆجه لان)، که زۆر نامه ردانه گرتیان .

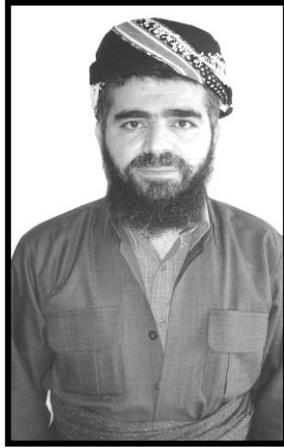
له هه ر پینچ بۆنه که شدا گریام، وه لی به کول .

زیاد رهشاد: چ داوا و هیوایه کت هه یه؟

موحسین جوامیر: ئه گه ر کیشهی (گه نده لی) و ئاژاوه ی (دوو له هجه یی له خویندندا) حه ل کران، ئه وا هه ر له ئیستاوه گه لی کوردستان براوه یه و مژده له خزان .

حوزه ییرانی ۲۰۰۷





م . عەلی باپیر:

**ناتوانم جیاوازی نه کهم له نیوان دوو عه مانیدا:
یه کیکیان گۆشه یه کی له رۆژنامه یه کدا بو دیاری کراوه و
ده بی پری بکاته وه له گه ل یه کیکی تر که به عه قل و
لۆژیک شته کان هه لده سه نگیتن**

مامۆستا عەلی باپیر وەتمان، جگە لە و نیوانگە ی بە هۆی پیگە
سیاسیە که یه وه هه یه تی، که ئەمیری (کۆمەڵی ئیسلامی کوردستان) ه،
ههروه ها له زووه وه ناشنایه تی له گه ل نووسین و کتیب و چاپکردن و
بلاوکردنه وه دا هه یه، دوور له پرس و کایه کانی نیو حزب و سیاسهت، له
هه قبه یقینیکدا قسه له ساته کانی نیو هاتنه دونیای نووسین و
بیره وه ریبه کانی خۆی له گه ل کتیب و خویندنه وه و رۆشنیبریدا ده کات.

زیاد رهشاد قادر

زیاد رهشاد: بهچی دهستان پیکرد، چۆن خۆتان له بواری نووسیندا دۆزییهوه، کهی زانیتان توانای ئهوهتان ههیه کتیب بنووسن و بابهت بلاو بکه نهوه؟

م. عهلی باپیر: بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله محمد (ص)، واله ومن اهتدى بهداه.. سه رهتا به خیرهاتنتان ده کهم، له راستیدا من هر له و پۆژه وه که خوای پهروهردگار ئاشنای کردم به شه ریهت و بهرنامه ی خۆی، له وساو ه که ده رکی ئه و راستیه م کرد که ئیسلام دوا په یامی خوای په وروهردگار ه بۆ بهنده کانی، ده رکی ئه وه م کرد که هر که سیک له و په یامه حال ی بوو و شار هزا بوو، له سه ری پێویسته به پێی توانا هه ول ی بۆ بدات، بیگه یه نیت به خه لکی، له واقیعدا به رجه سته ی بکات، پیاده ی بکات له ژیا نی تاکی و خیزانی و کۆمه لایه تی و سیاسی خۆی و ده ورو به ریدا، من پالنه ر و هانده ری کم هه بوو که ئه وه ی ده یزانم به خه لکی دی رابگه یه نم، جا له سه ره تا وه له ده رس پێ گوتنه وه ی خه لکه وه ده ستم پێ کرد، ئه نجا له وتار دانه وه، پاشان که وتمه سه ر خولیا ی نووسین، چونکه قسه بۆ کاتیکی دیاریکرا و ده کری و ده پوات، به لام نووسین ده مینیتته وه، اته هر له و پۆژه وه که من شار هزا بووم له ئیسلام، ده توانم بلیم ئه وه ش ده گه رپیتته وه بۆ قوناغی ناوه ندیی خویندتم. من هر سه روشتم وا بوو، ئه وه ی ده یزانم به ده ورو به رم بلیم، به لکو فراوانتر له وه، ده توانم بلیم سه روشتم وا بوو، هه میشه کار له ده ورو به ری خۆم بکه م، به و ئاراسته یه دا که خۆم پیم چاکه و به حه قی ده زانم، ئیدی له وساو ه ده ستم پیکرد، که ده گه رپیتته وه بۆ سالانی ۱۹۷۶-۱۹۷۷ که ۱۵ تا ۱۶ سالان بووم، ده ستم کردوو به قسه کردن و کارتیکردنی ده ورو به رم، له ته مه نی ۱۹ تا ۲۰ سالیش ده ستم کردوو به نووسین.

زیاد رهشاد: یه کهم کتیب که خویندته وه و کاریگه ری گه وره ی له ژیا نیت به جیه یشت و بوو به خالی وه رچه رخان بۆ تو؟

۴. **عملی باپیر:** ئەو لەو بارەیهوه دەبێ زۆر شت باس بکەین، یەكەم یەكەمین کتیب، یەكەم سەرچاوه که کاری کردووه بریتییە لە قورئان، دووهم سوننەتی پیغەمبەر (درود و سلّوی خوی لەسەر)، هەرچەند ئەو کاتیش تەمەنم بچووک بوو، بەلام هەولم دەدا تیبگەم لەو ئایەتانەیی دەمخویندەوه، هەرۆهە لە فەرمایشتهکانی پیغەمبەر (درود و سلّوی خوی لەسەر)، بەتایبەتیش من دواي قوناعی سەرەتایی چوومه پەیمانگای ئیسلامی، هەر لەو کاتەوه لەگەڵ ئایەتی پەرۆهردگار و فەرمایشتهکانی پیغەمبەر (درود و سلّوی خوی لەسەر) ئاشنا بووم، ئەوهی که بە راستی کاری لە من دەکرد، زیاتر تیگەیشتنی خۆم بوو دەربارەیی ئیسلام، که بریتی بوو لە قورئان و سوننەت، که وهکو دوو سەرچاوهی پوونی بێ چەند و چوون، چونکه ئەوانەیی دیکه جاری وا هەیه لیتە و لاریان تیدەکهوی و دەگونجی مشتومریان لەسەر بکری. بەلام دواي قورئان و سوننەت، دەتوانم بلیم لە سەرەتای تەمەنمەوه، واتە لە قوناعی ناوهندی و دواناوهندی، کتیبی (احیاء علوم الدین)ی (ابو حامد الغزالی)، زۆر کاری تی کردم لە پووی پووی و پەرۆهردەیی و پەروشت و هەولدان بۆ لەخوا نزیکبوونهوه و بەخۆداچوونهوه و خۆتەزکیهکردن، ئەوهی ئەهلی تەسەوف پیی دەلین خۆبژارکردن و خۆپازاندنەوه (التخلية والتحلية)، خۆبژارکردن لە سیفات و خوختهی خراپ و خۆپازاندنەوه بە ئاکاری بەرز و پەسەند و چاک. دواي ئەوهش تەفسیری (مفاتیح الغیب)ی ئیمام فەخرەددین ئەلپرازی، که لە یادمه، ئەوسا لەسەر بەرگی یەکیک لە تەفسیرهکان نووسیومه، که ئەو دوو کتیبە: (احیاء علوم الدین)، لە پووی پووی و (مفاتیح الغیب) لە پووی فیکرییهوه، زۆرتین کاریگەرییان هەبووه، وه که لە پەرۆیزهکهدا نووسیومه که ئەو دەم لە پینجەمی ئامادهی بووم.

زیاد رهشاد: ئەی ئیستا کاریگەری کیت بەسەرۆه دياره و به کی سەرسامی، به کورتی لە نووسەرە پيشینهکان خۆت به قەرزاری کی دەزانی..؟

۴. **عەلی باپیر:** وەك ئاماژەم پێدا غەزالی و ئەلپەزازی کاریان تی کردووم و لێیان بەهرەمەند بووم، دواى ئەوان هەر لە پیشینەکان سوودی زۆرم بینیوه لە تەفسیری (الطبري و ابن الكثیر و الکشاف) من زیاتر موتالاً و خویندنهوه و تیگەشتنم لە قورئان و سوننەتی پیغمبەر (درود و سلاوی خواى لەسەر) بووه، وەك بیرەوهرییهك لە یادمه جارێك لە یهكێك لە کتیبخانەکانی سلیمانیدا، لام وابی بۆ تەفسیری (روح المعانی)ی (ئالوسی) دەگەرەم، مامۆستایهکی لى بوو، مامۆستایهکی وریا دیار بوو، وەك مەلا ئاساییهکان نەبوو، ئەویش هات گوتی:

"هیچ کتیبی عەصریت نیە - بە خاوەن کتیبخانەکهی وت -".

ئیدی لەگەڵ یهكدی کهوتینه قسە، مامۆستا که پیمی گوت:

"تۆ بۆچی هاتووی؟"

منیش گوتم:

"لە فلانە تەفسیر دەگەریم"

ئەویش گوتی:

"کتیبی عەصری بخوینەوه عەصری، من حەز بە ئیسلامی عەصری دەکەم".

منیش لەوه لامیدا گوتم:

"لە پێشدا حەز لە ئیسلامی ئەصلى دەکەم دواى عەصری".

ئەویش گوتی:

"تۆ کێی ئەو قسە گەرەیه دەکەیت - وەك بلیی قسەکهەم زۆر سەرئەنجی

پاکیشابیت -".

گوتم:

"من قوتابی پەیمانگای ئیسلامیم ئەى جەنابت تۆ کیتیت؟"

گوتی:

"من محەممەد مەلا سالى شارەزوریم"

ئیدی ئه ودهم بۆیم باس کرد که به ئاواته وهم ئه و ببینم، که کتیبه کانی (گه شته که م له گومانه وه بۆ باوه پ) و (پیکه وت له ته رازووی ژیریدا) و (سروشته له ته رازووی ژیریدا) ی نووسیوه، جا له وساوه مامۆستام ناسی.

به کورتی من موتالام زیاتر له بواری ته فسیر و سوننه تدا بوو، هه ر له و سه ره تابه وه سه رسام بووم به کتیبه کانی (سهید قوتب) و (محه مه د قوتب). بۆ نمونه ته فسیری (فی ظلال القرآن) م زیاتر له دوو جار سه ره له به ری خویندووه ته وه، ههروه ها هه موو کتیبه کانی (سهید قوتب) بی له لاواردن و ئه وانه ی (محه مه د قوتب)، که ئه وسا هه بوون هه موویانم خویندوونه ته وه، ئه وانه پیویست بوون بیاخوینینه وه تا بتوانین وه لامی پرسیاره کانی ئه ودهمی پی بدهینه وه و هه ندیک باس و بابه تی ئیسلام به شیوه ی ئه مرۆی شاره زا بین... بۆ قوناغی دواتریش زۆر سوودم بینیه له کتیبه کانی (ابن تیمیه) و (ابن الجوزی) و (الشوکانی)، ههروه ها کتیبه کانی (ابو الحسن الندوی) به تاییه تی (ماذا خسر العالم بانحطاط المسلمین) هه که ی، ههروه ها (الاسلام یتحدی) ی (وحید الدین خان) و کتیبی (قصه الایمان) ی (ندیم الجسر)، ئه وه ی دواییان سوودی ئیجگار زۆرم لی بینیه وه، ئه وانه دیاره له سه ره تاوه بوون؟ هه ر یه که له و کتیبانه که له سه ره تاوه بۆ من قورس بوون، به لام خۆم له گه له ماندوو ده کردن و ده چووم وشه کانم له خه لگی ده پرسی، هه ر له و سه ره تاوه ش وه کو له یادم بی له پۆلی سی ناوه ندی بووم، فه ره هنگی (المنجد) م کپی، ههروه ها له یادمه ئه وسا حیزبی شیوعی، بلاوکراوه ی (بیری نوی) ی به کوردی و عه ره بی ده رده کرد، من پیکم به راورد ده کردن تا عه ره بییه که م به هیژ بی.

زیاد ره شاد: پیت نه گوتین پاش ئه و ته مه نه خۆت به فه رزاری کی ده زانیت؟

زیاد رهشاد قادر

۴. **عہلی باپیر:** وہ للاً خۆم بہ قہرزاری زۆریان دہزانم، سوودی زۆرم لہ نووسہری پیشین و ئەوانہی دوایی وەرگرتووه، ئەوانہی لہ پێشدا ئاماژەم پێدان خۆم زیاتر بہ قہرزارییان دہزانم، رەنگە زۆری دیکەش ئیستا لہ یادم نہبن، بہ لām ہەر لہ ہوہ لہوہ خوای گہورہ سروشتیکی پی بەخشی بووم کہ بہ چاوی رەخنەوہ شتم دہخویندەوہ، شتیك عەقلم نہیخویندباہیوہ - جا دہبینی عەقلی منیش بہ ہەلەدا دہچوو- لہ بیرمہ زۆر کەرہت پەر اوئیزم دہنووسی لہ سەر تەفسیری ئیمامی ئەلپازی، یا بۆ نمونہ ہەستم دہکرد لہ (احیاء علوم الدین) دا زۆر پۆچوون لہ دنیانہووستی و بہ کہم گرتنیدا ہەہی، بۆہ پەر اوئیزم بۆ دہنووسی، ہەر وہا لہ کتیبہکانی ئیمامی ئەلپازی ہەستم بہ پۆچوون دہکرد لہ فەلسەفہ و فیکری ئیعتیزال، بۆ کتیبہ ہاوچەر خەکانیش زیاتر ئەو گیانی بہ رەخنہ سەیرکردنہم دہخستہ کار، بۆہ ناتوانم بلیم قہرزاری کہ سیتیکی دیاریکراوم، ہەموو ئەوانہی سوودم لی دہبینین، ئەو نووسەر و مامۆستایانہ لہ کۆن و نویدا، کاریگەرییان ہەبووہ لہ سەر لایەنی فیکری و کەلتوریم، بہ لām وەک گوتم ہەموو شتہکانم دہگێراییوہ بۆ ئەندازہی تیگەیشتنی خۆم لہ قورئاندا.

زیاد رهشاد: وەك تییینیم کردووہ لہ نووسیندا پیرہوی شیواز و زمانیکی پاراو و رەوان، ہەمان کات سادہ و بی گری و گۆل دہکەیت، جەنابت رپچکەہی تاییەت بەخۆت ہەہی لہ نووسیندا، من بۆخۆم رەنگە نووسینی تو ئەگەر ناوہکەشی پێوہنەبیٹ زوو دہزانم ہی توہی و زمانی نووسینی تو دہناسمەوہ، دہکری قسەہەک لہ سەر ئەمە بکەن؟

۴. **عہلی باپیر:** من لہ سەرہتای نووسینمەوہ، ہەر لہ (پوختەہک دہریارہی ئیسلام)، کہ یەکہم کتیبمہ، (ئیسلام و پپچکان) کہ دووہم بەرہمە و لہو پۆزانہدا پێیاندا دہچمەوہ، نووسینگہی تەفسیر لہ چاپیان دہداتہوہ، دیارہ من

بۇ خۆم تام و چيژيكي تاييه تيم لى دەكردن، له هندی شيوازه تەعير و دەربېرىنى ئەو كاتدا، وا هەست دەكەم ئەوسا زياتر گرنگيم داوہ تە زمانى نووسين و ھونەرى دارپشتن و گرنگى زياترم بە جوانكارى داوہ، بە لام ئيستا لەوانە يە زياتر بايەخ بە لايەنى ناوہ پۆك بەدم.

من پەنگە شيوازي قسە کردنیشم چەشنە تاييه تەندیيەكى تىدابی، ئەمەش بە ھوكمى ئەوہى ئيمە دانیشتووی ناوچەى پشدر و بىتويين، كە ئەو خەتە تا ھەوليريش، پيى دەگوتريت زارى موكرىانى، لە مەھاباد و سەقز و بۆكانەوہ دريژ دەبیتەوہ تا پيرانشار و تا پشدر و بىتويين... كە ھەزار و ھيمنيش ھەر بەم لەھجەيان نووسيوہ، من پيم وايە ديالىكتى سۆرانى زياتر شيوازي موكرىانى تەعيرى لى دەكات، جا ئەو ھەلكەوتە جوگرافيايەى لىي ژياوم كاريگەرى ھەبووہ، دووھەميش من جگە لە قوتابىيەتى، كريكارى و جوتياريم كردوہ، لە شار و لادى ژياوم، لەگەل خەلكى عەشايەر و گوندنشين ژياوم، ھەرەھا تيكە لاويم لەگەل ئەھلى تەرىقەت و ئەھلى عيلم و مامۆستايان و خەلكى مەكتەبى و ھوجرەيى ھەبووہ، لەگەل گەنج و پير، بە ھوكمى كارى بانگەوازيش، كە ويستوومە كار لە كۆمەلگا بكەم و بيگۆرم، لەگەل ھەموو چين و تويژيك داوم، ئەگەر تيبينيتان كەردبى پەند زۆر بە كاردينم، كە كۆمەلك مەفاهيم لە پستەيەكدا كۆ دەكاتەوہ، ئەمە لەگەل بوونى كۆمەلكى تاييه تەندیيە شەخسيش، كە بە تەئكيد ھەر كەسيك بۆخۆى كۆمەلكى تاييه تەندیيە خۆى ھەيە.

زياد رەشاد: كتيبەكانى سەرەتاي نووسينت لە ھەشتاكاندا، زياتر بەرھەمى فيكرى و تام فەلسەفین، كەچى ئەوانەى ئەم سالانەى دواييت پتر بەرھەمى فيقہى و شەرەين، ئەگەر وايە بۆ؟

زياد رهشاد قادر

۴. عهلی باپير: ئه وه دهگه پيټه وه بۆ پيداويستی ئه و قوناغه، ئه و کات ئيمه زياتر له قوناغی پروبه پروبوونه وهی فيکريدا بووين، من که (ئيسلام و پيچکان)م نووسی، مارکسیزم و چهپ به گشتی بازاری زور گهرم بوو، ئه و کاته ههر که سيک مارکسی نه بايه ههر به پۆشنبيريان نه ده زانی و پييان وابوو ههر شوپش و جولانه وه يه که له سه ر بنچينه ی مارکسیزم و ماترياليزمی ديالکتیکی و سۆسياليزمی زانستی نه بی ئه سلن ههر سه ر ناگری و به ر ناگری، بۆيه ئه وسا من خۆم به ناچار زانیوه وه لامي فيکر به فيکر بده مه وه .

له گه ل ئه وه شدا، ئيستا وا نيه ئيمه ئه م مه يدانه مان واز لی هينا بيټ، بۆ وي نه گه ر ته ماشای (چه ند مه سه له يه کی باوی سه رده م) بکه يت که لايه نی فيکری و زانستيان به سه ردا زاله ... وه ک گوتيشم ئه مه ده گه پيټه وه بۆ ئه و مه به ست و بابته ی تۆ بۆی ده نووسی .

زياد رهشاد: ماموستا تۆ بروات به پسيپۆری له بواری نووسيندا ههيه؟

۴. عهلی باپير: بروام به پسيپۆری ههيه، به لام پيشموايه ئه و پيناسه يه جوانه که بۆ پۆشنبير کردوويانه، که گوتوويانه (که سيکه)، له ههر شتيک، شتيک بزانی و له شتيکيش زور شت بزانی) پيموايه گه ر وا نه بی ئينسان ناتوانی خه لک پۆشن بکاته وه، پۆشنبير بۆ خوی که سيکه بۆ خوی پۆشن بيټ و خه لکيش پۆشن بکاته وه، جا من هه ولم داوه له ههر شتيک، شتيک بزانه و له شتيکيش که ئيسلامه، به فراوانييه که ی به قورئان و سوننه ت و ئه و زانستانه ی ليئانه وه هه لدينجرین، زياتر له وه پسيپۆر بم، يا به تايبه تي که ده که ومه وتوويژ له گه ل خه لگی، بۆ نمونه کاتی خوی، که من مشتومرم له گه ل مارکسييه کان ده کرد، من

له وان له مارکسیزم شاره زاتر بووم، یان که له سهره لمانیهت نووسیومه کۆشایومه بۆ ئه وهی فراوانتر له عه لمانیهک باسی لێ بکه م، چونکه رهنگه عه لمانیهک ته نیا لایه نه جوان و ئیجابیه کانی عه لمانیه تی باس کردبێ، که چی من هاتووم لایه نه سه لبی و ئیجابیه کانم خستوو ته روو، لیره دا ده مه وی ئه وه بلیم هیچ که سیك ناتوانی له هه موو شتیك پسیور بیت (وهو بکل شیء علم) یش ته نیا بۆ خودای پهروه ردگاره .

زیاد رهشاد: تۆ وهک که سی یه که می نیو حیزبه کهت، که هه م مه سئولیه تیکی گه ورهت له ئه ستودایه، هه م یش رهنگه کاره ئیداری و حیزبیه کان به شیکی زۆر له کاتی ته مه ن و ژیانته ببه ن، له گه ل ئه وه شدا وهک ده بینین به رده وام نووسین و چاپکراوی تازه بلاو ده که یته وه، پرسیار ئه وه یه چون کاته کانت ریک ده خه یت، له کوی ماوه ت هه یه کتیب چاپ بکه یت، که گه ران به دوا ی سه رچاوه و دارشته وه و تایپ کردن و هه له چن و مۆنتاژ کردنی هه ر کتیبیک پیوستیان به وه ختی زۆر هه یه؟ سه ر بورده ی تۆ له گه ل نووسینی کتیبه کانت چیه و چۆنه؟

م. عه لی باپیر: من که سیکی زۆر زۆر پرژدم له سه رفکردنی کاتدا، له خوا به زیاد بی فه راغ له ژیاندا نییه، هه ولّم داوه یه که له حزه چیه فاریغ نه بم، ناتوانم بی ئیش بم، نه که هه ر لیره، من کاتی له به ندیخانه ش بووم، له ویش ده مو یست سوود له کاته کانم وه ربگرم، بۆ نمونه له بیست و چوار سه عاتدا، ته نیا سه عاتیك مه جالی وه رزشیان ده داین، من هه ولّم ده دا ئه و سه عاته ش به زیکر و بیرکردنه وه پر بکه مه وه . هه ر که سیك توانی کاته کانی باش سه رف بکات، ئه وا ژیان ی به پیژ ده بیت و خوی گه وره به ره که تی تی ده خات، ئیمه زۆر جار کاتمان ده روات به

زیاد ره شاد قادر

قسه‌ی لاوه‌کی، به باسی ئه‌م و ئه‌و، به دانیشتن به بی ئیش، جا من که سیکم ناتوانم بی ئیش دانیشم.. ناتوانم ده‌ستبه‌تال بم.. دوه‌میش هه‌ولم داوه کاته‌کان باش پیک به‌م، من زیاتر نووسین له‌و کاتانه‌دا بۆم کراوه ئه‌گه‌ر له‌ بنکه‌یه‌ک بووبم، بۆ وینه ئیستاش له‌بیرمه کتییی (پروژه‌ی فیکری ئیسلامی)، هه‌ندیکم له‌سه‌ر چیا‌ی ماکوک نووسیوه، هه‌ندیکم له‌مه‌ریوان نووسیوه، جا له‌ گۆشه‌ی مرگه‌وتیک بووبی یا دوا‌ی نوویزی به‌یانیا‌ن بووبی، که نه‌ده‌خه‌وته‌وه. بۆ نمونه به‌ر له‌وه‌ی له‌گه‌ل جه‌نابت ده‌ست به‌ سازدانی ئه‌م دیداره‌ بکه‌ین. به‌ کتیییکدا ده‌چوومه‌وه که به‌ره‌مه‌یکی تازه‌مه و به‌ناونیشانی (ئیسلام و موسلمانه‌تی له‌به‌ر پۆشنایی قورئان و سونه‌تدا). له‌ سه‌رووی ئه‌م دوو خاله‌ی باسیشم کرد به‌ره‌که‌تی خودای گه‌وره ده‌وری گه‌وره‌ی هه‌یه.

زیاد ره‌شاد: باسی به‌ندیخانه‌ت کرد، ده‌کری لیت بیرسم دوور له‌ سیاسه‌ت، به‌ندیخانه چی فی‌ر کردی و چی پی به‌خشی، له‌وی چیت کرد و چ به‌ره‌مه‌یکت هه‌بوو، ئه‌گه‌ر به‌کورتی باسی بکه‌یت؟

م. عه‌لی باپیر: به‌کورتی شتیکت بۆ باس ده‌که‌م که ته‌فاسیل و ورده‌کارییه‌که‌ی له‌ کتیییکدا‌یه که ئه‌م ماوه‌یه ده‌که‌وێته بازاره‌وه، که چاوپیکه‌وتنیکی (۱۲) سه‌عاتیه.

زیاد ره‌شاد: کی چاوپیکه‌وتنه‌که‌ی له‌گه‌لدا کردووی؟

م. عه‌لی باپیر: کاک (هاوژین عومه‌ری پۆژنامه‌ی (کۆمه‌ل) سازی کردووه، ده‌وری (۴۳۰) لاپه‌ره ده‌بی‌ت. به‌کورتی زیندان فی‌ری کردم مرۆی موسلمان به‌هۆی ئیمانیه‌وه، ده‌توانی ئه‌و سه‌ختی و گرفتانه‌ی تیا‌ن ده‌که‌وی، بیانکاته مه‌شق و

پرايئنان، بيانكا به پيچه وانهى ئه و مه به ستهى دوژمن ويستوييه تى، كه ئه و ده يه وي به هوى زيندانه وه لاوازت بكات، كه چى تو ده توانى به هيژ بيت.. من زور شت له زينداندا فيربووم، يه كيك له وانه ده كرى بيكه ينه مه شق و پرايئنان و چه ندين وانهى ليوه فيربين.

زياد ره شاد: چەند زمان دەزانیت؟

م. عەلى باپير: جگه له كوردى، ته نيا عه ره بى و فارسى ده زانم.

زياد ره شاد: واته به عه ره بى و فارسى ده خوينايته وه و ده نووسيت؟

م. عەلى باپير: به لى، ئينگليزى شتىكى لى ده زانم.

زياد ره شاد: (يادداشت) وهك ژانريكى گرنگى نووسين، زوريك له ئه ديب و هونه رمه ند و گه ريده و سياسه تمه دارانى دونيا، بيره وه رى خويان ده نووسنه وه و له شيوه ي كتيبى گه وره دا پيشكيشى خوينايرانى ده كهن، كه تيبدا جگه له وهى كوهملى راز و لايه نى شاراوه ده خريته روو، ههروه ها زور كه ره ت يادداشتى ژيانى گه وره پياوان، ده شى بكره ته سه رچاوه يه ك بو ميژوو، تو بيرت له وه نه كردوه ته وه بيره وه رى و ئه زموونى ژيانى خو ت بنووسيته وه و له داها توويه كى دوور يا نزىكدا پيشكيشى خوينايرانى بكه يت؟

م. عەلى باپير: به لى بيرم لى كردوه ته وه، زور له برايانيش داوا ده كهن، به تاييه تى كه هه ندى شتيان بينيه، بو نمونه له كتيبى (زانايانى ئيسلام كين و چونن)، كه هه ندى بيره وه رى سه رده مى فه قيبه تى و مه لايه تى خو م له وي نووسيه ته وه، (من هه رچه نده به په رسمى فه قى نه بووم، به لام له كاتى رژيما

زیاد رهشاد قادر

سه‌رده‌میک قاجاغ بووم، ملم له‌به‌ر فه‌قئیه‌تی نا بۆ ماوه‌ی شه‌ش مانگیك، هه‌روه‌ها له‌ کتییی (رێگای سألج بوون و به‌ره‌و خوا چوون) دا هه‌ندی شتی خۆم له‌ پوووی پۆحی و له‌ پوووی به‌ره‌و خوداچوون و ئه‌وه‌ی ئه‌هلی ته‌سه‌وف پیی ده‌لین (سه‌یر و سرور) هه‌ندی شتم له‌وی نووسیوه، ئیدی ده‌یانگوت ئه‌گه‌ر هه‌موو یادداشته‌کانت بنووسیته‌وه زۆر باشه، بۆم نه‌کرا، به‌لام له‌ دلمدا هه‌یه، به‌ ته‌مام خوا پشتیوان بی، ئه‌وه‌ دياره کات و ده‌رفه‌تیکي باشی ده‌وی.

زیاد رهشاد: له‌ناو کورددا زۆربه‌ی هه‌ره زۆری رۆشنبیر و نووسه‌ران و ئه‌هلی قه‌له‌م، سه‌ره‌تا به‌ شیعیر ده‌ستیان پی کردووه، ئیستاش قسه‌یه‌کی باو هه‌یه ده‌لی^٦ له‌ کوردستاندا ژماره‌ی شاعیران له‌ ژماره‌ی خوینه‌رانی شیعیر زیاتره^٧، تۆ له‌گه‌ل^٨ ئه‌ده‌ب به‌ گشتی و شیعیر به‌تایبه‌تی به‌ینت چۆنه؟

٣. عه‌لی باپیر: من له‌سه‌ره‌تاوه شیعیرم ده‌نووسی، له‌ یادمه له‌ سالی ١٩٨٢ شیعیریکم نووسیوو دامه‌ برایه‌ک، بردی بۆ لای (مامۆستا هه‌ژار موکریان)، که ئه‌و کاته ئه‌و له‌ که‌ره‌ج داده‌نیشت، خویندبوویه‌وه، هه‌لبه‌ت هه‌ندی تیبینی له‌سه‌ر ده‌رپرپیوو، گوتبووی: "ئه‌وه‌ هی کئیه، ئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی نووسیوه ده‌توانی خه‌لکی فی‌ر بکات" مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه ده‌متوانی شیعیر بنووسم، هه‌ندیک له‌ شیعیره‌کانیشم له‌ بۆنه‌کاندا کراون به‌ سرودیش له‌ ناوچه‌ی خۆماندا، به‌لام دواپی وه‌کو ته‌ماشام کرد، شیعیر وه‌ختی زۆری ده‌وێت، منیش به‌ په‌له‌ ده‌مویست خه‌لک تیبگه‌یه‌نم، بۆیه به‌ پیوسیتیم زانی به‌ شیوازیکی‌دی فریا بکه‌وم و خه‌لکیش لیی تیبگات، به‌ هه‌رحال ئه‌وه‌ بوو وای کرد من بکه‌ومه‌ بواری نووسینی ئه‌و شیوازه‌ی که ده‌یبینی، ئیدی من وازم له‌ شیعیر هینا، ده‌نا ئه‌و کاته سه‌لیقه‌ی شیعیر نووسینم

هه‌بوو، ئە‌گەر ته‌ماشای شیوه‌ی ته‌عبیر و ده‌برپه‌کانیشم بکه‌ی له‌ نووسینه‌کاندا، ده‌بینی جوړیک له‌ قافییه و وه‌زن و ئە‌و شتانه‌ی پیوه‌یه، به‌لام وه‌ک گوتم من ده‌مویست شتی زۆر بلیم، ئە‌وه‌ش بیگومان له‌ قالبی شیعردا جیی نه‌ده‌بووه، یاخود من ئە‌و مه‌له‌که‌ شیعرییه به‌هیزه‌م نه‌بوو بتوانم که هه‌رچی من ده‌مه‌وی بیلیم له‌ قالبی شیعردا دایرپۆژم و بیگه‌یه‌نم، ئە‌وه‌ وای کرد که واز له‌ نووسینی شیعر بینم.

زیاد ره‌شاد: زیاتر چی ده‌خویننه‌وه؟

۴. عه‌لی باپیر: هه‌موو شتی‌ک که بکه‌ویته به‌ر ده‌ستم به‌پیی پیویست له‌ کتیب و پۆژنامه، جا کتیبه‌کان ئیسلامی هاوچه‌رخ بن یا هی عه‌لمانییه‌کان، کوردی بی‌یان ناکوردی، کتیبی عه‌لمانییه کورده‌کان زۆر ده‌خوینمه‌وه، که که‌میکیان خه‌لکی به‌ ئینسافن و زۆریکیشیان تیپه‌رینه‌ر و په‌رگین. ده‌توانم بلیم هه‌ر یه‌که‌ له‌ (رئیبین ئە‌حمده‌ هه‌ردی و به‌ختیار عه‌لی و فارووق په‌فیع و مه‌ریوان وریا قانیع)، که من شته‌کانیان ده‌خوینمه‌وه هه‌ست ده‌که‌م نووسینه‌کانیان له‌ عه‌قل و لۆژیکه‌وه سه‌رچاوه‌ ده‌گرئ، نه‌ک له‌ بوغز و قین و باکگراوندی دوژمندارانه، بۆ نمونه ئە‌گەر شتیکی باش له‌ ئیسلامیه‌کان ببینن، ده‌لین ئە‌وه‌ باشه، هه‌روا ئە‌گەر خراپه‌یه‌کیش له‌ عه‌لمانییه‌کان ببینن، ده‌لین ئە‌وه‌ خراپه، هه‌رچه‌نده‌ تیبینی ئە‌وه‌م هه‌یه‌ که زۆر ناشاره‌زان به‌ ئیسلام، به‌لام هه‌یانه‌ نه‌شاره‌زایه‌کی به‌ ئینسافه، هه‌یشه‌ نه‌شاره‌زایه‌کی بی‌ئینسافه. جگه‌ له‌وانه‌ بابه‌تی زانستی نووی و فیزیایی و گه‌ردوونناسی و پزیشکی ده‌خوینمه‌وه.

ههیه وام نه ده کرد و ئاوام ده کرد، له هیللی گشتی و ستراتژی پەشیمان نیم، بەلام له جوژنیات، مۆف تیبینی لەسەر خۆی و خەلکیش ههیه و دەبی.

زیاد رهشاد: ئەمانه به دیرپک: اعبدولعهزیز پارەزانی، شیخ محەممەدی خال، ناسری سوبحانی، سهعیدی نوورسی، مامۆستا عەبدولکەریمی مودەرپیس، خدر کۆساری، رانیه).

م. عەلی باپیر:

عەبدولعهزیز پارەزانی / به رچه شکینی دەزانم بۆ نووسینی کوردی دەرباره‌ی ئیسلام، کتیبه‌که‌ی (ژیانی پێغه‌مبەری مەزن)، ئه‌وه هه‌یچ، یه‌که‌م به‌ره‌می کوردی دەرباره‌ی ژیا‌نی پێغه‌مبەره (درود و سلّوی خوای له‌سەر)، له‌ یه‌که‌م کتیبه‌ کوردیه‌کانیش بوو ده‌رباره‌ی ئیسلام.

شیخ محەممەدی خال / مامۆستایه‌کی گه‌وره‌ بوو، به‌ یه‌که‌م ته‌فسیرنووسی کوردی دەزانم، شاره‌زاییه‌کی باشی له‌ زمانی کوردیدا هه‌بووه، خۆزگه‌ ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی به‌ فه‌ره‌نگی خال‌ه‌وه‌ی سه‌رف کرد به‌ ته‌فسیری خال‌ه‌وه‌ی سه‌رف کردبا و ته‌فسیره‌که‌ی ته‌واو کردبا، وه‌ک بیستومه‌ ئه‌وه‌ خۆزگه‌ی خۆیشی بووه.

ناسری سوبحانی / نه‌مینیوه، به‌لام گویم له‌ هه‌ندێ کاسیتی بووه، ئه‌وه‌نده‌ی گویم لی‌ بووه، به‌ پیاویکی قولتێگه‌ یشتوو له‌ ئیسلام ناسیوه.

سه‌عیدی نوورسی / هه‌موو به‌ره‌مه‌کانیم خویندوو ته‌وه، سه‌رسام به‌ زۆر قولبونه‌وه‌ی به‌ ناسینی نه‌فسی به‌ شه‌ردا، هه‌روه‌ها سه‌رسام به‌ زۆر بویری و خۆراگری ئه‌و پیاوه، به‌ یه‌کێک له‌ نوێکه‌روه‌ه و پاله‌وانانی ئیسلامی ده‌زانم.

مامۆستا عەبدولکەریمی مودەرپیس / مه‌لایه‌کی کوردی پێ به‌ره‌م بوو، هه‌م له‌ پروی زانسته‌ شه‌رعییه‌کانه‌وه، هه‌م له‌ راقه‌کردنی به‌ره‌می ئه‌ده‌بیمان، به‌لام پیموایه

زیاد رهشاد قادر

تیگه یشتنی بۆ ئیسلام زیاتر جوزئی بووه، سوودی ئیجگار زۆرم لی بینیه، تا دواکاته کانی ته مه نیشی نامه گۆرینه وه مان هه بووه .

خدر کۆساری / گه نجیکی بۆ خوا سولحاو بوو، پیموایه ئه گهر ته مه ن به به ریه وه مابوایه، ده بووه شاعیریکی گه وره، که به په نجیه ده ست ئاماژه ی بۆ بکرایه .

پانیه / خه لکی پانیه و ده رووویه ری زۆر غه ریب نه وازن .

زیاد رهشاد: سوپاست ده که یین ماندووومان کردی .

م. عه لی باپییر: به خیر یین، من قهت ماندووو نايم .

ئایاری ۲۰۰۶





سهلام ناوخوش:

ئەز باوەر ناکەم هیچ میژووویک بەقەد میژووی ئیمە شیۆندرایت

× (سهلام ناوخوش بەکن) لە مانگی ئەیلولی سالی (۱۹۶۶) لە گوندی (زیبارۆک) ی سەر بە قەزای شەقلۆوە لە دایک بوو.

× لە سالی ۱۹۹۰ بەشی ئینگلیزی کۆلیژی ئادابی زانکۆی سەلاحەددینی تەواو کردوو و لە سالی ۱۹۶۶ لە هەمان بەشدا ماستەرنامەی لەسەر توێژینە ی بەراوردکاری وەرگرتوو، ئیستاش مامۆستای بەشی ئینگلیزی پەرۆردە ی بنیاتی زانکۆی سەلاحەددینە.

× لە سالی (۱۹۸۴) هە دەستی داوەتە نووسین، بەلام لە سالی (۱۹۸۷) دا یەکەم نووسینی بلۆ کراوەتەوه، جگە لە بلۆکردنەوهی دەیان وتار و لیکۆلینەوه لە رۆژنامە و گۆقارەکان، تا ئیستا زیاتر لە بیست کتییی لە بوارەکانی (میژوو، سیاسەت، ئەدەب، فەرھەنگ و زمانناسی...) بە چاپ گەیاندوو.

زیاد رهشاد قادر

زیاد رهشاد: چۆن خۆت له دنیای نووسین و کتیب داناندا دۆزییهوه و سهههتا به چی دهستان پی کرد؟

سهلام ناوخۆش: له سالی ۱۹۸۲ برایهکم له شهپی کهنداوی یهکه م به دیل گیرا، ئەو برایه م کتیبخانه یهکی بچکۆلهی له ماله وه هه بوو، ئەو کتیبخانه یه ی وای لی کردم هه ره له ناوه ندییه وه شت بخوینمه وه، سهههتا هه ره له قۆناغی ئاماده ییه وه هه ستم کرد ده توانم شیعر بنووسم. ئەو شیعر نووسینه م هه ره بۆ خۆم بوو، هه تا پۆژیک له کۆلیژ براده ریکم شیعره کانی دیت و زۆری لی کردم که بینیرم بۆ پۆژنامه کان، ئەوه بوو ناردم، زوو بلآو کرانه وه، به لام به زۆر خویندنه وه م گه یشته م قه ناعه تیک که شیعر نووسین جیهانی من نییه، به حوکمی ئەوه ی له هه شتاکاندا نه ده ویرام هیچ شتی له سههه مێژوو بلآو بکه مه وه، بۆیه پووم کرده وه رگیژان، یه که م چیرۆکم له سالی ۱۹۸۶ وه رگیژا، ئەو چیرۆکه به ناوی (بانقی حسابیم) بوو، هه روه ها یه که م نووسینیشم به ناوی (دوو وینه ی ئەفینی له پۆمانه کانی هه مه نگوی) بوو، که له سالی ۱۹۸۹ نووسیبووم.

ئه وسا بلآو کردنه وه ی ئاسان نه بوو بۆ که سی وه ک ئیمه، براده ریک له دوا ی راپه رین پی گوتم که له سالی ۱۹۸۹ ه وه نووسینیکی وه رگیژدراوم له مێژ بوو بریاری بلآو کردنه وه ی درابوو، به لام له بهرئه وه ی ناسراو نه بووم ئەوانه ی له (پاشکۆی ئیراق) دا کاریان ده کرد، هه ره دوا یان ده خست، هه تا پۆژیک به قه د نووسینه که ی من بۆشایی له دیزاینی پۆژنامه که دروست ببوو، ئەوجا بلآویان کرده وه !

یه که م کتیب که له دوا ی راپه رین نووسیم، کتیبی (دۆزی کورد له نیوان هه لچوون و داجوونیکی ناکۆک) بوو، ئەم کتیبه تا ئیستاش چاپ نه کراوه !!

زیاد رهشاد: له م سهههه می پر له دهنگه دهنگ و زۆر بوونی بوار و بابه ته کانی نووسین و لکه کانی رۆشنبیریدا، چه نده بروات به پسیوپی هه یه؟

سهلام ناوخوش: بی گومان پسیپۆری ته رکیزی نووسەر له سهەر بابەتیک چر دهکاتهوه، ئەمەش ههنگاوێکی ناوازه دهبی له ئافرانندن و داهیناندا، بهلام با دووشت له یهک جیا بکهینهوه، پسیپۆری له بواری زانکۆیی و پسیپۆری له بواری جیهانی دهرهوهی زانکۆدا، مهرج نییه ئەوهی ماستهڕنامه یان دکتۆرای له بواریک ههبی پسیپۆریش بێت لهو بوارهدا، چونکه دهیان مامۆستای زانکۆ ههتەنیا (مامۆستا) نهک پسیپۆر! بۆ نمونه ئەو کهسهی ماستهڕ و دکتۆرای له بهشی میژوودا ههیه مانای وا نییه ئەو کهسه (موئەریخ - میژوونوس) بێت، بهلکو ئەو کهسه مامۆستای میژووه و هیچی تر.

زیاد رهشاد: ئەی بۆچی بهرێزتان جگه له زمان و فرههنگ (قامووس)، کتیبی میژوویی و شتی تریش دهنووسن؟

سهلام ناوخوش: من خۆم ماستهڕم له زمانی ئینگلیزیدا ههیه، ماستهڕنامهکه تویژینهوهیهکی بهراوردکاییه، به واتای که له زمان و فرههنگ دهنووسم، ئەوه مومارپهسهی بهشیک له کاری زانکۆیی خۆم دهکهم، ههرجی مهسهلهی میژوو نووسینه، ئەوه دهگهڕێتهوه بۆ ئەو ئهرکه نهتهوهیی و دینییهی که چهندین ساله لهگهڵدا دهژییت، باوهڕ ناکه م هیچ میژووییک بهقهده میژووی ئیمه شیۆیندرایت، له سهردهمی ئیستاشماندا زۆر خویندنهوهی سهقهت بۆ میژووی سیاسیمان دهکری، ئەو ههموو فاکتهره، پالنهری سههرکی بوون که بهشیکی زۆر له ژیانی خۆم بۆ ئەو بواره تهرخان بکهم.

زیاد رهشاد: چی تازهت له بهردهسته؟

سهلام ناوخوش: سی کتیبم له ژێر دهستدایه، له وانهیه بۆ پهمهزان ههموویان تهواو ببن، دوو کتیب لهو سی کتیبهش له بارهی میژووی کوردن، یهکیکیان بهناوی

زیاد رهشاد قادر

(ثایین و ناسیونالیزم)ه، دووه میان به ناوی (شیخ مه محمود و هر سی میجره که)یه، کتیبی سییه مم کتیبیکی فیکرییه به ناوی (گه ران به دواى به هشتدا).

زیاد رهشاد: کاته کانی ژيانت زیتتر به خویندنه وهی چی به سهر ده به بیت؟

سهلام ناوخوش: هر نووسره و ژيانیکی سهیری هیه، جاران باوهرم و ابو که دهر فته تم هبى هموو ژيانم بو خویندنه وه ترخان ده که م، به لام که له ژيانی هه قیقی ژيام، بوم دهر کهوت که ناتوانین ژيان نه وهنده بچوک بکهینه وه تهنیا له شتیک. به شیک له کاتم به خویندنه وهی هندی کتیب به سهر ده به م، که ناراسته ی ناینده یه کی پروناکم بکه ن، کتیبی ره خنهی جا له بواری سیاسی، کومه لایه تی، هه تا ناینیش بیت، نه و کتیبانه که زور ده یان خوینمه وه!

زیاد رهشاد: زور جار باس له وه ده کری له سهرده می کومپوتهر و ئینتهر نیّت و رۆژنامه ی ئه لیکتر و نیدا، خهریکه جی پی کتیب لیژ ده کریّت و رۆلی جارانی ناهیلن، تو بیت وایه کتیب ئه لته رناتیقی هیه؟ به بر وای تو ته کنیکی تازه و میدیای ئه لیکتر و نی باو و رۆلی کتیب کز ده کات؟

سهلام ناوخوش: نه م سهرده مه سهرده می کورته رییه، ئینسانی نه م سهرده مه حه وسه له ی نه وهی نییه رۆمانیکی پینج سه د - شه ش سه د لاپه رییه بخوینیتته وه، به لکو هه ول دها شتی کورت بخوینیتته وه. نه لته رناتیقی کتیب هر کتیبه، ته کنیکی تازه و میدیای ئه لیکتر و نی رۆلی کتیب کز ده کا، به لام ناتوانی له ناوی ببات، چونکه نه و چیژ و تامه ی له خویندنه وهی کتیبیکی به رده ستدا هیه، زور جیاوازه له گه ل نه وهی له شاشه ده یخوینیتته وه.

زياد رهشاد: به بړواى تو چى بگرى باشه تا خویندهوارى ولاتى ئيمه تام وچيژ له کتیب و خویندنهوه بکات؟

سهلام ناوخوش: خویندهوارى ولاتى ئيمه له (خویندنهوه) توراوه، ياخود واى لى کراوه بتورى، بيگومان رهوشى سياسى و کومه لايه تى و ئابوروى ولات ئه و حاله تى دروست کردوه. قوتابيهک بؤ نمونه ئه و هموو گوشاره ئابوروى و سياسى و کومه لايه تيهى له سهر بيت، چؤن ده توانى تام له خویندنهوه بکات، خویندنهوه فهزاي خوى دهوى، فراهه م هينانى ئه و فهزا و هارمونييه ته پابه نده به ئه قليه ت و ستراتيزيه تى دهسه لاتوه، هه تا دهسه لات به و ئه قلله له تاكى خوى بړوانى، ئاکام هر نهويه کى نه خویندهوارى لى دهکه ويته وه، جا بؤ ئه وهى وا له خویندهوار بکين تام له خویندنهوه بکات، ده بى ئه و گوشارانى له سهر هه لېگرين.

زياد رهشاد: وهک مامؤستايه کى زانکؤ، سيستمى پهروره ده به گشتى و پړوگرامى زانکؤکانى کوردستان چؤن ده بينى؟

سهلام ناوخوش: ئه وهى ئيستا هه يه ناتوانين ناوى پړوگرامى لى بنين، به لکو ته نيا چهن شتيكى باو و سواوى چهن ساله ي رابردوه، ئه مه و دوو به شهکى ديكه ي ناو پړوگرام كه مامؤستا و قوتابين، له دوو دؤلى جياوازدان، هيچ هارمونييه تيك له نيوان ئه م سييه دا نييه، ئه م پړوگرامه ي ئيستاى پهروره ده، يان زانکؤ، هى ئه قليكى كؤنه به نه زهر نه وهى نوپوه، بويه هيچ ئافراندنيك به رپا نابى، ئه و پړوگرامه مامؤستا و قوتابى دهره قه تى نايهن، چونكه هى زه مهنى ئه وان نييه.

زياد رهشاد: چهنده له گهل ئه و بؤچوونانه دايت، كه زؤر كه رت زانكؤى ئيمه وهك ويرانه و كهلاويهك وهسف دهكهن؟ تو وا نابينيت زياده رويهك لهو

زیاد رهشاد قادر

وهسغهدا ههیه، وهک چۆن کورتبیینیهکی ئاشکرا له دیدی ئهوانهشدا ههیه که زانکۆی ئیمه وهک ناوهندیکی کامل و بی عهیب پیشان دهن؟

سهلام ناوخۆش: ئهوانه ی له دهرهوهی زانکۆن، زانکۆ به کهلاوه و ویرانه وهسف دهکهن، ئهوانه ی له ناوهوهی زانکۆشن، زانکۆ به ناوهندیکی مهعریفی وهسف دهکهن. خۆم له گه ل ههچ کامیاندا نیم، ئهوانه ی دهرهوهی زانکۆ به پێی پێوه و دابی زانکۆ بۆیان نییه ههچ رۆلێکیان له زانکۆدا هه بێت، ئه و بێ رۆل کردنه بێگومان پهنگانده وهیهکی نیگه تیفی ده بێت، ئه مه ئه وه ناگه یه نی که ئه وانه هه رگیز راست ناکهن، به لکو بانگه شه که یان ئامانجێکی له پشته وهیه، ئه ویش دژایه تیکردنی کادیری زانکۆیه. به شیکی زۆری کادیری زانکۆش به هۆی بڕوانامه که یه وه خۆی له ته لیسمی کدا دهنوینی و له واهیمه یه کدا ده ژێ، وا ده زانی ئه و بۆته (به راهیمه) و دهره وهی زانکۆش هه ر (شۆلده ر) ن! ئه و به دحالی بوونه له زانکۆ و دهره وهی زانکۆ، ئه و په وشه ی له نیوان هه ر دوو به ره دا دروست کردوه. به نه زه ری من، زانکۆ نه ئه و که لاوه یه یه که چاوه رپێی هه چێ لی ناکرێ و نه ئه و ناوه نده مه عریفیه شه که وه لامی هه موو پرسیا ره کان بداته وه! بێ گومان که زانکۆ پازی بوو بپه تته (پاشکۆی حیزب)، حیزبیش به گوێره ی به رژه وه ندی خۆی هه لیده سوپرینی، له و نیوه شدا مه عریفه و داهینان ده بنه قوربانی!

زیاد رهشاد: وهک نووسه ر و رۆشنبیری که پپت وایه پێگه و پایه ی رۆشنبیرانی کورد له کو پدایه، ئایا به راست شتی کمان هه یه به ناوی ده سه لاتێ رۆشنبیران؟

سهلام ناوخۆش: له ولاتی ئیمه دا (وهک هه ر ولاتیکی دیکه ی رۆژه لاتێ)، ده سه لاتێ سیاسی ولات توانیویه تی ده سه لاتێ رۆشنبیری ده سه ته مۆ بکات، ده سه لاتێ سیاسی ولات له لای ئیمه یانی ده سه لاتێ حیزبی، جا که حیزب و

دهسه لاتی یهك شت بوون، دهرفته تی پۆشنبیرانی دهره وهی حیزب بچووك ده بیته وه . که بژیوی وه زیفی و غهیره وه زیفی به دهستی حیزبه وه بیته، ئه وهی که له م نیه ونده دا ده مینیه وه، ده بی دهسه لاتی له چاو دهسه لاتی پۆشنبیری حیزبی چه ند بر بکات؟! ئه وانه ی له دهره وهی حیزبان، که م پیک ده که وی له به ره یه ک، یا سه ندیکایه کدا یه کگرتوو بن، ئه و قه له مانه هه ر ئه وه ونده یان له ده ست دی هه ندی شت بورووژینن، به لام دهسه لاتی ئه وه یان نییه شت بگوپن، بیگومان که حیزب و حکومه ت له یه ک جیا بوونه وه و هه ریه که و سنووری خو ی زانی، یان پیکتر که حکومه ت سنووری بو دهسه لاتی حیزب دانا نه ک به پیچه وانه وه، ئه وسا دهسه لاتی پۆشنبیران به رپا ده بی. ئه وه ی ئیستا هه یه دهسه لات نییه، به لکو ده نگیکه نووزه ی دیت.

زیاد ره شاد: له شوینیکدا خویندمه وه که "عه ره به کان له عه سری امه ئموون اه وه تا ئه مرۆ چه ند کتیبیان وه رگی پراوه، به قه د کتیه وه رگی پراوه کانی یه ک سالی ده وله نیکی ئه ورووپایی ده بیته"، وه ک که سیک که تا ئیستا چه ند وتار و کتیبیکت پاچه کردوو، ره وش و باری وه رگی پراوی کوردی چون ده بینی و له چ ئاستیکدا یه؟

سه لام ناوخوش: عه ره ب به ئیسلامه وه هه بوون، پیش ئیسلام هه یچ شارستانیه تیکیان نه بووه، دواکه وتووترین نه ته وه بوون به راورد به گه لانی دی، به ئیسلام بوونه پیشه نگ، که ناسیونالیستی عه ره بی دهسه لاتدار له ئیسلام هه لگه پراوه، دووباره بوونه وه یه کی له و نه ته وانه ی که هه یح حیسببیکیان بو ناکری.

ئه و ده مه ی موسلمانه کان خه ریکی کاری وه رگی پراوی بوون، ئه ورووپاییه کان خه ریکی شه پوشوری یه کتری بوون، له قوناغیکدا ده ژیان ئه قلیان له شیره که ی

زیاد رهشاد قادر

دهستیاندا بوو، له ولاشه وه کلئسا نه هامه تی تری بۆ دروست ده کردن، کلئسا خه ریک بوو ئه قلی داگیر ده کردن بۆ ئه وه ی قهت بیر نه که نه وه و "راستی" ته نیا له نیو "کتیبی پیروژ" دا ببینن!

مهسه له که په یوه سته به ئیش کردنه وه، ئه مړو ئه قلی عه ره بی راوه ستاوه، چونکه له سه ره هیچ نییه، هه رچی ئه وروپایه که یه ئیش ده کات، ئه قلی ئاراسته ی ده کات، نه ک کلئسا!

مالیزیایه موسلمانان کان ئه وه تا به هیژترین ولاتی ئاسیان، له بواری ئه لیکترونیدا که م ولاتی ئه وروپایی هه یه بگاته ئه و ئاسته! له وه رگێرانداندا که م ولاتی عه ره بی و ئه وروپایی هه یه بگاته ئیران، ئه وه ی دوا که وتوو له وه رگێرانداندا ئیمه ی کوردین، له وانیه نزیکه ی ملیۆنێک کورد له ئه وروپا هه بن، به لام له سه دا یه کی ئه و ملیۆنه خه ریکی کاری وه رگێران نییه، که کورده ئه وروپایه کان ئاوا بن، ده بی ئه وانیه ی ولات چۆن بن؟! نه وه ی نوێ له غه یری زمانی کوردی چیتر نازانی، ئاوا پروا، نه وه یه کی بی ئاگامان بۆ دروست ده بیته!

من خۆم جگه له ده یان وتار، سی کتیبیشم له ئینگلیزییه وه وه رگێراوه، کاتی ئه وه هه موو وه رگێرانه م کردوو، هیچ فه ره نه گیکه ی ئینگلیزی له کوردستان نه بووه، ئیستا ئه وه هه موو ده رفه ته له باره که چی په وشه ی وه رگێران زۆر کزه، ئیمه به هیچ ولاتیك به راورد نا کرین.

ئەیلوولی ۲۰۰۶





د. ئىبراھىم ئەھمەد شىۋان:

سۆڧىزىم دوور كەۋتنە ۋە يە لە ماددە پەرىستى ۋ گىان ئامادە كىرنە بەرە ۋ جىھانى بالآى نەست

د. ئىبراھىم ئەھمەد شىۋان، لە سالى (۱۹۵۰) لە گوندى (گردعازە بان)ى سەر بە ناحىيە قوشتەپە لە دايك بوو. دكتوراى لە ئەدەبى كوردىدا ھەيە ۋ ئىستا يارىدەدەرى پاگرى كۆلىژى زمانە. لە ھەفتاكانە ۋە دەنووسىت، جگە لە نووسىنى چەندىن وتار ۋ لىكۆلىنە ۋە كە لە پۇژنامە ۋ گۇقارەكاندا بلآو كراۋنەتە ۋە، ھەر ۋەھا ژمارەيەك كتېبىشى بە چاپ گەياندوۋە، ۋەك:

۱- دەنگى لە گردعازە بانە ۋە / شىعر، ۱۹۷۷

۲- لەيلا ۋ مەجنون / شىعر، ۱۹۷۸

۳- خەرمانلۇغە / شىعر بۇ مندالان، ۱۹۸۵

۴- كارگە شاراۋەكان / ۋەرگىپران، ۲۰۰۰

- ۵- شهش پئی به حری / حه کایه تی سه رزاری، ۲۰۰۳
- ۶- شیخ عه بدولقادی گهیلانی / وهرگیپران، ۲۰۰۳
- ۷- سولتان عه بدولحه میدی دووهم / وهرگیپران، ۲۰۰۴
- ۸- سؤفیگه ری / شیعیری ئاینی و سؤفیگه ری له شیعره کوردییه کانی مه حویدا، ۲۰۰۱
- ۹- محمد ﷺ وهك له کتیبی جووله که و دیانه کاندا هاتوو / وهرگیپران، ۲۰۰۶
- ۱۰- گوته کورته کانی بابا تاهیری هه مه دانی / وهرگیپرانی له فارسییه وه.
- ۱۱- حه کایه ته کانی پیش نووستن بو مندالان / وهرگیپران، ۲۰۰۶.
- د. ئیبراهیم له م دیمانه یه دا، جگه له باس کردنی ئەزموونی نووسینی خوئی، ههروه ها وهلامی چهند پرسیاریک له باره ی سؤفیزم و زمان و میتۆدی خویندنی کوردستان... ده داته وه:

زیاد رهشاد: یه که م نووسین که بلاوت کرده وه که ی و چی بوو؟

د. ئیبراهیم ئه حمهد شوان: یه که م نووسینم شیعر بوو، به ناو نیشانی (په وای مافه؟) له ژماره (۲) ی گوژاری تیشک (که خانه ی مامۆستایانی هه ولیر ده ری ده کرد) له سالی ۱۹۷۰ دا بلاو کرایه وه.

زیاد رهشاد: له کاتی لاویتدا له گه ل کام شاعیر و نووسهر هاموشوتان هه بوو؟ هاوه له کانی نووسینی لاویت کی بوون، رهوشی نووسین و رهوشن بیری ئه وسای ناوچه ی هه ولیر چۆن بوو؟

د. ئیبراهیم ئه حمهد شوان: له شیعر نووسیندا کاریگه ری په شیوم له سه ر بوو و هاموشوی یه کمان ده کرد، هاوه له کانی نووسینم (خوالیخوشبوو نووری

ئیسماعیل نانه‌کەلی و عومەر سەید محەممەد بەرزنجی و حەمەسەڵح فەرھادی و سامی عەلی گەردی و کاکل محەممەد تاهیر و موھسین جوامیر و سابیر گردعازەبانی) و ھیدی بوون.

لە کۆتایی شەستەکاندا لە خانەیی مامۆستایان بووم، ھەردوو بەپێزان مامۆستا مەجید ئاسنگەر و مامۆستا حەمە کەریم ھەورامی ھانیان دەداین کە بخوینێنەو و بنووسین.

گەنجەکانی ئەوسا گەلیکیان خۆیان بە خویندنیوەی کتیبیی ئەدەبی و سیاسی و کەمیکیشیان فەلسەفی خەریک کردبوو، سەرچاوەکانیش بە پلەیی یەکەم عەرەبی بوون و ئێمەش کەم تا زۆریک عەرەببیمان دەزانی، لەو سەردەمیشدا بە گشتی ئەوێ دەستی بە نووسین دەکرد تۆبەرەکەیی شیعەر بوو و خۆشمان زۆر جار بە گالته‌و دەمانگوت (بۆتە حەشیری . . . لەم حوجرەدا)، بەلام لەم ھەموو شاعیرانەدا چەند کەسیکیان بەردەوام بوون و ھەکو شاعیر ناویان دەرکرد.

زیاد رەشاد: ئەی ئیستا لەگەڵ شیعەر بەینتان چۆنە؟

د. ئیبراھیم ئەحمەد شوان: راستە بە شیعەر دەستم پێ کردووە، بەلام لەو ھەتەیی تووشی زانکۆ و لیکۆلینەوێ ئەوێ بوومە، لە شیعەر تەریکی کردوومە و جاروبار رووداوی دەمھەژینی و چەند دێریکی بۆ دەنووسم، بەلام تا ئیستا خۆم بە شاعیر دانەناوە و ئاشنای جیھانەکەم.

زیاد رەشاد: زۆرتر چی دەخوینێتەو و بە کی کارێگەری؟

د. ئیبراھیم ئەحمەد شوان: زۆرتر خەریکی خویندنیوەی سۆفیزم و گرووپە ئایینیەکانی کوردەم، زۆر حەز دەکەم شارەزایی لە ھەموویاندا پەیدا بکەم، بەلام بەداخووە سەرچاوەی باوەرپێکراو کەمن و ھەموویان بە زۆری ھەر کایە کۆنەکە

زیاد رهشاد قادر

به با دهکه نه وه، له خویندنه وهی شیعر (نهک میعر) چیژ وهرده گرم و دوو بهیته کانی باب به تاهیری همه دانی پووبه ریکی فراوانی دهروونیان داگرتووم، مهوله وی و مه حویش هر له بیر ناکرین.

زیاد رهشاد: سوڤیگه ری دنیا به کی گه وره و بهر فراوانه، سوڤیگه ری لای ئیوه چی ده گه یه نی؟

د. ئیبراهیم ئەحمەد شوان: سوڤیزم دوورکه وتنه وه یه له ماده په رستی و گیان ناماده کردنه به ره و جیهانی بالای نه ست، قول بوونه وه و به ناخدا چوونی ئیسلامه و (وَإِنَّا خَاطَبُهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا).

زیاد رهشاد: ئایا شتییک هه یه به ناوی سوڤیگه ری کوردی و غهیره کوردی؟ ته گهر هه یه خاله ویکچوو و جیاوازه کانی نیوان سوڤیگه ری کوردی له گهل نه ته وه کانی دی له چیدایه؟

د. ئیبراهیم ئەحمەد شوان: له بنچینه دا سوڤیزمی کوردی به رده وامی سوڤیزمی سوننی جونیدی به غدادیی و غه زالی و عه بدولقادی گه یلانی و شای نه قشبه ندی و مه ولانا خالیدی شاره زوورییه و له چوارچیویه ئیسلامه که دایه و بو بره و پیدانیه تی، هر ئه وه نده یه له دوی پووخانی میرنشینی بابان و هه ردوو پربازی قادری و نه قشبه ندی توانیان ئه و بوشاییه سیاسییه پر بکه نه وه و هه ردوو ده سه لاتی ئایینی و پامیارییان هه بوو.

زیاد رهشاد: ئه و کوردانه ی له بواری عیرفان و سوڤیگه ریدا نووسیویانه کامیانت زیتر به دلّه؟

د. ئیبراهیم ئەحمەد شوان: زۆربه ی نووسینه سوڤیزمییه کان به زمانی فارسی و عه ربه ی بوونه، له وانه ش مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی و شیخه کانی بیاره

و ته ویلّه و کاک ئەحمەدی شیخ و شیخ نوورەددینی بریفکانی و مەولەوی، ئەوانە ی بە کوردییان نووسیوە ژمارەیان کە مە و لە پەنجەکانی دەست دەرنانچن.. یە کە م بەرەم کە توانیبیتی سۆفیزم بە خوینەری کورد بناسینی (تەصەوف چییە) ی بە هەشتی ئەمینی شیخ عەلئەدین نەقشە بەندییە، کە هەردوو لایەنی تیۆری و پراکتیکی گرتوووە ته خۆی و جەختی لە سەر پێبازی نەقشەندی کردوو.

زیاد رەشاد: نووسەرێک دەلی: "فەیلەسوفەکان هیچیان نەکردوو، ئەووە نەبی تەفسیری دونیایان کردوو بە شیبۆهی جۆراوجۆر، کە چی گرتگ ئەووە یە بیگۆرن"، با لە فەیلەسوفەکان بگەرین، باشە بە برۆی تۆ سۆفییەکان چیان کردوو؟

د. ئیبراھیم ئەحمەد شوان: سۆفییەکان لە زۆر پوووە بوونی خۆیان سەلاماندوو و وەکو تووژێکی کارا لە کۆمەلگادا پۆلیان هەبوو. لە پووی پێباز و ئایینەووە توانیوانە ژمارەیهکی زۆر لە خەلکی لە خۆیان کۆبکەنەووە و بەرەو لایەنی گیانی ئیسلامییان ببەن. نابێ ئەووە لە یاد بکەین کە شیخانی تەریقەت هەر پیاوی تەکیە و خانەقا نەبوون، بە لکو لە کاتی پێویستدا چەکی جیهادیان کردوووە شان و هانی خەلکیان داووە بۆ بەرگری کردن لە بیروباوەر، نمونە ی ئەمەش شیخ عەبدولعەزیزی کۆری شیخ عەبدولقادی گەیلانییە.

هەر وەها شیخ عەبدولقادر خۆی پۆلیکی مەزنی هەبوو لە ئەفریقیا بۆ بلۆکردنەووە ی ئیسلام و توانی بەری هێرشێ بەدیاندکردن بگرت لە خوارووی ئەفریقیا دا.

جگە لە مانەش شیخەکانی کوردستان بۆ ماووەیهکی زۆر پایەگایەکی سیاسییان هەبوو و هەندیکیان پێشەوای هەلگیرساندنی بزوتنەووە ی چەکداری و شوپشەکانی کورد بوون و لەو پێناووەشدا گیانی خۆیان بەخت کردوو.

زیاد رهشاد قادر

له پووی پۆشنییری و ئەدەبیشەوێه کەس ناتوانی نکوولی له بەرەمهکانیان بکات، چ زانستی بیټ، یان سۆفییانە، یان ئەدەبی... .

ئەوێه ی ئاشنای ئەدەبیاتە، دەزانێ شیعری سۆفییانە لووتکە ی هەموو شیعەرەکانە و ئەگەر ئەم جۆرە بەرەمه له ئەدەبیاتی پۆژەلاتی به گشتی و کورد به تایبەتی ئاوێر بکری، ئەوا بەرەمیکی هێندە به پێز بەدی ناکرێت.

ئەگەر کورد خاوەنی بابە تاهیری هەمه‌دانی و جزیری و مه‌ولانا خالید و مه‌حوی و مه‌وله‌وی نه‌بی، ده‌بی چۆن پی بنیته گۆرپه‌پانی ئەدەبیاتەوێه و شانازی به چی بکات؟ خو مه‌به‌ستم ئەوه نییه که هەر خاوەنی ئەوانه‌ین، به‌لکو ئەوانه‌ لووتکه‌ن له پال لووتکه‌کانی دیکه‌دا.

زیاد رهشاد: وه‌ک که‌سیک که‌ سالانیک به‌ر له ئیستا سه‌روکی به‌شی زمانی کوردی بوون و ئیستاش جیکری عه‌میدی کوئیژی زمان، مه‌نه‌جی خویندنی ئیمه‌ (له‌سه‌ره‌تاییه‌وه تا زانکۆ) چۆن ده‌بینن، به‌تایبه‌تی تیکه‌ل کردنی ریزمانی سو‌رانی و بادینی؟

د. ئیبراهیم ئەحمەد شوان: هه‌رچه‌نده له‌ دوای راپه‌رپینه‌وه به‌رنامه‌کانی خویندنی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی و داناوه‌ندی ده‌ستیان تی وهر‌دراوه و گۆرپه‌نکاری به‌سه‌ریاندا هینراوه. به‌لام هیشتا به‌قه‌د پیویست نین و له‌ ئاست گۆرپه‌نکارییه‌کانی سه‌رده‌مدا نین، به‌تایبه‌تی ئەو کتیبانه‌ی که له‌ زمانی عه‌ره‌بییه‌وه وهر‌گی‌ردراون، زۆریان سه‌قه‌تن و نه‌ک هه‌ر قوتایی به‌سته‌زمان تییان ناگات، به‌لکو وهر‌گی‌رپه‌کانیش ساتمه‌ی تیدا ده‌که‌ن، ئەمه‌ش بۆ ئەوه ده‌گه‌رپته‌وه که پڕۆسه‌ی وهر‌گی‌رپانی به‌رنامه‌کان تاپۆی سه‌ره‌ندی که‌س کراوه، که هه‌ندی له‌وانه‌ش یا کوردیزان نین یاخود عه‌ره‌بیزان نین. وهر‌گی‌رپه‌کان به‌گشتی وشه‌ به‌ وشه‌ن (ته‌رجه‌مه‌ی حه‌رفیین)، بۆیه وشکن و واتای ته‌واو نابه‌خشن. مه‌رج نییه له‌

وهرگێراندانا هه موو وشهیی یان زاراوهیی وهریگێردری، ئەگەر بهرامبەری نەبوو با
وهکو خۆی بنووسرێتەوه.

به‌نامه‌کانی زانکۆش له‌دوای راپه‌پیندا چه‌ند جارێک به‌ کۆنفرانس بی‌ت یان به
کۆنگره‌ی زانستی گۆرپانکارییان به‌سه‌ردا هاتووه، به‌لام ئایا ئەو گۆرپانانه‌ کاریان له
به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاستی زانستی قوتابییان کردووه؟ بی‌گومان نه‌خیر.. هۆیه‌که‌شی بۆ
ئەوه ده‌گه‌رێتەوه که به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاستی زانستی ده‌بی له‌ قۆناغی
سه‌ره‌تاییه‌وه ده‌ست پی بکات، هه‌ر که له‌ سه‌ره‌تایي ئاستی زانستی به‌رز
بوویه‌وه، کاریگه‌ری به‌سه‌ر قۆناغی ناوه‌ندی و دواناوه‌ندی ده‌بی‌ت و له‌ ئە‌نجامدا
کۆمه‌له‌ قوتابیه‌کی ئاسته‌به‌رز به‌ره‌و زانکۆ دێن.

پیم سه‌یره زۆر جارن به‌ هه‌زاران دۆلار خه‌رج ده‌کری بۆ به‌ستنی کۆنفرانس
یان کۆنگره بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاستی زانستی قوتابییانی زانکۆ، که‌چی ئەو
دۆلارانه ته‌نیا گه‌رفانی هه‌ندی که‌س گه‌رم ده‌که‌نه‌وه بی ئەوه‌ی هه‌یج سوودێکی
زانستیان هه‌بی‌ت.

هه‌ر که‌سی بی‌هوی ئاستی زانستی له‌ زانکۆ به‌رز بکاته‌وه به‌ بازدان به‌سه‌ر
قۆناغه‌کانی سه‌ره‌تایي و دواناوه‌ندی، وه‌کو ئەو که‌سه وایه که باله‌خانه‌یه‌کی سی
نه‌ومی له‌سه‌ر زیل‌دان دروست بکات، نه‌ومی سییه‌می چاک ده‌پازینێت‌وه و هه‌نده‌ی
پی ناچی باله‌خانه‌که‌ی هه‌ره‌س دینی، چونکه‌ بناغه‌ی نییه. تیکه‌ل کردنی پێ‌زمانی
بادینی و سوورانی زیانی له‌ سووده‌که‌ی پت‌ره، چونکه‌ هه‌موو منداله‌کان سه‌ریان لی
ده‌شیوی‌ت و له‌ ئە‌نجامدا هه‌ردوو دیالیکته‌که به‌ نیوه‌چلی فی‌ر ده‌بن، ئە‌گه‌ر خۆمان
نه‌خه‌له‌تینین دیاره که‌ ماوه‌ی سه‌ده‌یه‌که‌ زمانی قوتابخانه‌ی شیعری (نالی) زمانی
په‌سمی و فی‌رکردنه و له‌ هه‌ر چوار لای کوردستانی خواروو سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست
هه‌ناوه و چه‌ندین که‌له‌نووسه‌ر و شاعیر به‌م دیالیکته‌یان خویندووه (که‌ خۆیان له

زیاد رهشاد قادر

دیالیکتی دیکه بوون)، کۆسپ و تهگه رهیان نه هاتووته به ردهم. هر ههولئ بۆ له کارخستنی ئهم زمانه ئه ده بییه، کورد دهکاته دوو میللهت و به دهستی خۆمان مالی خۆمان ویران دهکهن.

زیاد رهشاد: له دواى راپهڕینهوه تا ئیستا زۆریک له نووسهر و روشنبیران داواى پیاده کردنى رینوووسى لاتینیان کردوو و دهکهن، به برۆای ئیوه به کاربردنى ئەلف و بیى لاتینی له باتى عهره بى چ گرفتیک چاره سه رده کات؟

د. ئیبراهیم ئهحمهد شوان: چه زم ده کرد پرسیاره که به م شیوه بوايه: (چ گرفتیک ده نیتته وه؟)، هیچ ئەلف و بییه که له جیهاندا به بۆ گرفت نییه، زمانى ئینگلیزى که زمانیکى جیهانییه به دهیان گرفتى تیدایه و ئەلف و بییه که ی پر به پیستی فۆنیمه کانی نییه، جارى وا ههیه چوار پیت بۆ یه که دهنگ به کار دیت، بۆ نمونه له جیاتی (ش - tion) به کار ده هیتریت، ئه مه و دهیان گرفتى دیکه که ئیره جیگه ی نیشان دانی نییه.

ئه گه ر خوا نه کا رۆژیک له پۆزان لاتینی بیه جیگه ی ئەلف و بیى ئیسته مان، ئه وا نه وه کانی داها توومان له هه موو نووسینه کۆنه کانمان داده برین و به دهردى گه نه کانی ئیستای تورکیا ده چین، من نازانم حکمهت له گۆپینی ئەلف و بیمان چیه، ئایا ئەلف و بیى لاتینی هینی خۆمانه؟! ئه گه ر بلین لاتینی فۆنیمی بزۆکه مانه بۆ ده ژینیته وه، وه (من = min)، به لام چه ندین فۆنیمی دیکه شوونبزر ده کا و به چه کوچکاری نه بۆ دهنگی دهرنا بردى.

ئیمه ی کورد له میژه به دهست دوانه بییه وه ده نالینین، له وانی دیکه گه لی سوودمان وه رگرتوو، هر نۆره ی کیشه ی دوانه یی ئەلف و بیى لاتینی و عهره بى ماوه، که زیاتر قوره که مان بۆ خهست بکاته وه.

زیاد رهشاد: بهرهم و پروژهی داهاتووتان چیه و چی تازه‌تان
له‌به‌ده‌ستدایه؟

د. ئیبراهیم ئەحمەد شوان: گەر ماوه و تەمەن هەبێ پڕۆژە هەن و بە تەمام
جێبەجێیان بکەم، له‌وانه‌ش:

۱- چاپ کردنی شیعره‌کانم.

۲- چاپ کردنی باسه زانستییه‌کانم.

۳- دانانی کتێبێک له‌سه‌ر (ئەدەبی سۆفیزی کوردی).

۴- به‌ چاپ گه‌یاندنی هەندی دەستنووس.

کانوونی دووه‌می ۲۰۰۷





مومتاز شهید، ری:

یهکی له خاله لاوازه کانم ئەوه یه تا ئیستا بیره وه رییه کانی خۆم نه نووسیوه ته وه

ته مەنی نزیکە (۷۰) سال دەبیست و پۆژانه نزیکە (۵) سەعات کتیب و چاپە مەنی دەخوینیته وه، ئەگەرچی ئاستی خویندنی ئەکادیمی بەرزنی نییه، وهلی له بواری نووسین و رۆژنامه نووسیدا شوینی خۆی کردووه ته وه. هاوکات خاوهنی کتیبخانه یه کی ئیجگار گه وه و قه ره با لغه، به شیوه یه ک دهیان و سەدان قوتابی زانکۆ بۆ باس و لیکۆلینه وه کانیا ن سوود له دەستتوس و دیکۆمینست و چاپکراوه کانی نیو ئەو نامه خانه یه دهیینین. ئەو وه ک زۆریک له نووسەر و رۆشنیرانی ئەم نه ته وه ی ئیمه، سه ره تا به شیعر دهستی پی کردووه، یه که م شیعرنی دلداریشی که له گونددا نووسیوه گالته یان پی کردووه. پاشتر له هه فتا کاندایه کاری راگه یاندن دوورخراوه ته وه، له سه ره شه وه ی له باتی (ئوتۆنۆمی) نووسیویه تی (کوردستان)، ئیستاش گو قاری (K21) ده رده کات و خود به خود (کۆماری کوردستان) ی راگه یاندووه.

سەرلەبەیانییەك له كتیبخانەكەى خۆى، له گەرەكى نازادىی شارى هەولێر، بووین بە میوانى (مومتاز حەیدەرى) و ئەم هەقپەیقینەمان لەگەڵیدا ئەنجامدا:

زیاد رەشاد: تۆ كەى و لەكۆى لە داىك بوویت؟

مومتاز حەیدەرى: من زادهى بنەمالەیهكى ناسراوى كوردستانم، كە بە ناوى بنەمالەى (حەیدەرییان)ە، بنەمالەیهكى زانستپەرە و ئایینپەرە بووینە، من لە شارى هەولێر لە ۱۹۳۸/۳/۸ لە داىك بوویمە.

زیاد رەشاد: (حەیدەرى) بنەمالەیه، یا تیرە و عەشیرەت؟

مومتاز حەیدەرى: (حەیدەرى) بنەمالەن، (كە دەگەرێتەو بە بۆ حەیدەرى یەكەم)، حەیدەرى یەكەم كە زانایەكى ئیجگار گەرەى وەكو دەلێن ئایینی ئیسلامى (زانستى ئیسلامى) بوو، بەر لە (۴۰۰) سەد سال لە شارۆچكەى هەریر لە داىك بوو. ئەو زانایە گەرەیه ناوبانگى زۆرى دەرکردوو، ناوى (حەیدەر) بوو. ئەو پێى دەلێن حەیدەرى یەكەم و گۆرەكەى لە (سارداو)یە، پاشى ئەویش ئەحمەد حەیدەرى دووهمە، حەیدەرى دووهم ئیستا لە هەولێر، لە تەك (شیخەللا)یە، لەسەر قەبرەكەى نووسراو (زانای بەناوبانگ حەیدەرى دووهم، لە سالى ۱۷۱۶ ئەمرى خاى كردوو). لەوساوە ئیمە زۆریەى هەرە زۆرمان لە شارى هەولێر و ماوەران دەژین، بەلام دیارە پاشى ئەوێ كە لە هەریرى ژیاون، لێرە پەرەیان سەندوو، بنەمالەكە فراوان بوو و مزگەوتیان دروست كردوو، چوونەتە ماوەرانى، ماوەران گوندیكى گەرە بوو لە پشت چىای سۆركى، شوینەكەشى وەكو دەلێن ستراتییە، (۶) رێگای لى دەبیتهو، ئەوانیش ئەوانەن: (بە ئێران و بادینان و هیران و نازەنین و دەچیتەو پێى سلیمانى) و ماوەران بوویتە مەرکەزىكى زانستى گەرە بۆ پێگەیاندى زانا و مامۆستای ئایینی، لەویندەرى (۳۰) حوجرە و مەدرەسە هەبوو تا سالى ۱۹۱۹ بەر لەوێ ئینگلیزەكان

زیاد ره شاد قادر

بۆردوومانی بکهن، دوو مزگه وتی گه وره شی لی بووه و ته نانه ت باسی ئه وهش ههیه زانایان له مهیدانی لیکۆلینه وه له ناو ئه وه مه لایانه ی که له به غدا زانستی نه قلی ته واو ده کهن بۆ علمی عه قلی له سه ر ده ستی حه یده رییه کان ته واو ده کهن، ماوه ران مه لبه ندیکی زانستی بووه بۆ پیگه یاندنی مامۆستای ئایینی له سه ر ئاستی کوردستان، وه که له پیشی گوتم، هه تا ئه وانه ی علمی (نه قلی) یان ته واو ده کهن و علمی عه قلی رابه یینن، ته نانه ت ده لێن (نالی) ی شاعیری گه وره ی کورد، ئه ویش ماوه یه که له ماوه رانی بووه و خویندوو یه تی، ئه و سه رده مه ی که نالی له ماوه رانی بووه، سه بغه توللای گه وره نه قلی به غدا کراوه، دیاره کوره که ی ئیبراهیم ده رسی پی گوته وه، نالی گوایه سه بغه توللای گه وره نامه یه که ده نووسی بۆ نالی، تا بزانی حال و وه زعی چۆنه، ئه ویش دیاره گله یی ده کات و ده لی: (ستوونی مه دره سه ئوستادمانه) و ده لی: پاش تو ئه وه مه لایانه نه مان ده رسمان پی بلین، به لام تا ئیستا سه رچاوه کان دووپاتیان نه کردووه ته وه که نالی له ماوه رانی خویندوو، یان ئیشیان له سه ر نه کردووه، ته نانه ت من به جه نابی (مه ممه دی مه لا که ریم) و به (د. که مال مه زه ره) یشم گوته وه، که له وه بکۆله وه بۆ ئه وه ی بزانی فیعلنه نالی له ماوه رانی خویندوو یه تی یان نا، هه روه ها ده لێن نالی نامه یه کی هه یه، وه کو ده لێن ئه و نامه یه بۆ سه بغه توللای ناروو، له دواییدا لای باوکه مه ته وه، باوکه زۆر شانازی پیوه کردووه و هه موو ده می له ژیر سه ری نه که ی بووه، به لام به داخوه ئه وانه هه یچیان نه ماون، ته نانه ت مام ناسی حه یده ری باوکی شیروان حه یده ری، که مام ناسی پلکزامه، ده یگوت نامه یه کی زۆر جوان و ناسک بوو و زۆر شانازی پیوه ده کرد و هه موو ده م له ناو په ره کانی قورئاندا دایده نا.

ئه مه یه بنه ماله ی حه یده ری، که بنه ماله یه کی زانا و ئایینه په روه ر بوون، هه ر به وهش ناوبانگی ده رکردووه و پاشان چه ندین زانایان لی هه لکه وتوو. مامۆستای به هه شتی جه نابی مامۆستا (عه بدولکه ریمی موده ریس) له کتییی (یادی مه ردان) و

(علمائنا في خدمة الدين) و (المركز المضمورة في كوردستان) باسی ماوهران دهکات و باسی بنه ماله‌ی حه‌یده‌رییان دهکات و ده‌لی (۴۰۰) سال خزمه‌تی ئایین و زانست ده‌کن، به‌ه‌رحال بنه ماله‌ی حه‌یده‌رییان یه‌کیکه له‌و بنه ماله‌ی گه‌وران‌ه‌ی له مه‌یدانی کۆمه‌لایه‌تی و زی‌تیش به‌تایبه‌تی به ئایینی ناسراون، منیش شاگردیکی ئه‌و بنه ماله‌ی م.

زیاد ره‌شاد: ئاستی خویندنی ئه‌کادیمیت چهنده، تا چهندت خویندوه؟

مومتاز حه‌یده‌ری: ئاستی خوینده‌واریم زۆر که‌مه، چونکه له ئه‌نجامی که‌شیکی سیاسی و دژواری کوردستان و به هۆی باری ئابووریمانه‌وه، له سیی سهره‌تایی وازم له خویندن هینا و من و جه‌مشیدی برام، چونکه بنه ماله‌ی که‌مان پاشی به‌ند کردنی هر چوار برا گه‌وره‌که‌م و دایکمان په‌که‌وته و باوکمان په‌که‌وته و دوو خوشکی به‌ته‌من و خوشکیکی بچکۆلانه‌مان هه‌بوو پوویمان له گونده‌که‌ی خۆمان کرد و گوندی (بیریات)، به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک کاک سالی برا گه‌وره‌مان له به‌ندیخانه ئازاد کرا بۆ ئه‌وه‌ی ئیمه له خویندن دانه‌بریین، له هه‌ولیر چهند دانه‌یه‌ک له گۆفاری گه‌لاویژی بۆ هیناین، به‌لام پاشی سالی (۱۹۵۵) که گه‌راینه‌وه بۆ هه‌ولیر ده‌ستمان کرده‌وه به خویندنی ره‌سمی له چواره‌می سهره‌تایی وه‌رگیراین، به‌لام ئه‌مجاره‌ش دابرام له خویندن، به هۆی شوپشی چواره‌می ته‌مموزه‌وه، دواتر له ناوه‌پاستی (۶۰) ه‌کانه‌وه بۆ ماوه‌ی دوو سال چووم بۆ (مۆسکۆ) وه‌کو بلین خولیک یان په‌یمانگایه‌کی زانسته کۆمه‌لایه‌تییه‌کانم خویندوه، هه‌رچند ئه‌و په‌یمانگایه ئیعترافی پی نه‌کرا له‌لایه‌ن ئیراقه‌وه، من خۆم به‌م شیوه‌یه، به‌لام قوتابی خویندنه‌وه‌م و دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ئازار و ماندوو‌بوونه‌ی چیشتوومه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئیستا پۆژانه له یه‌ک کاترمیر هه‌تا (۵) کاترمیر ده‌خوینمه‌وه، خویندنه‌وه

سه‌رچاوه‌ی ژیانه، بۆیه داواکارم گه‌نجانی ئیستا که که‌م ده‌خویننه‌وه!! :
هیوادارم زۆر زۆر بخویننه‌وه.

زیاد رهشاد: ئەدی که‌نگی یه‌که‌م نووسینتان بلاو‌کرده‌وه و چی بوو؟

مومتاز حه‌یده‌ری: من ئەو کاته‌ی له‌ باوه‌شی رۆمانسیه‌تی گۆفاری گه‌لاویژدا، له‌ ئامیزی وشه‌ی کلاسیک و هاوچه‌رخ‌ی ئەو سه‌رده‌مدا، هه‌زم له‌ شیع‌ر بوو، به‌لام که‌ ده‌ستم پیکرد به‌ شه‌فه‌وی بوو، یه‌که‌م شیع‌رم گوت (نه‌ک نووسی) له‌ گوند بوو، که‌ شیع‌ریکی دلداری بوو، ئەوسا گالته‌یان پی‌ ده‌کردم، چه‌ند وشه‌یه‌ک بوو ریکم ده‌خستن، به‌لام دوایی مه‌قبول نه‌بوو له‌ کۆمه‌لی ئیمه‌دا و ر‌هت کرایه‌وه، سه‌باره‌ت به‌ یه‌که‌م نووسین به‌ ر‌ه‌سمی له‌ رۆژنامه‌ی (الحضارة) بوو ده‌رباره‌ی کۆماری نووسیومه. له‌ کۆتایی سالی ۱۹۶۰دا له‌ حزب ر‌ایانسپاردم وه‌کو په‌یامنی‌ر کار بکه‌م له‌ رۆژنامه‌ی (ئازادی)دا، ئەگه‌رچی له‌ ئاستیکی باشدا نه‌بووم، به‌لام بۆ حزب که‌ که‌س نه‌بوو ئەوسا له‌ مه‌یدانه‌که‌ کار بکات خراپ نه‌بوو، پی‌ویسته‌ بگوتری ئەو سه‌رده‌م شه‌هید ئەحمه‌د هه‌لاق که‌ خه‌لکی سلیمانی بوو، رۆشنبیریکی گه‌وره و کوردزمانیکی باش و تیگه‌یشتوویه‌کی سه‌رده‌می خۆی بوو، ئەو پی‌شتر بابه‌ته‌کانی به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه و بۆی چاک ده‌کردمه‌وه، به‌لام زۆری نه‌خایاند چونکه‌ رۆژنامه‌ی ئازادی داخرا و ئەمه‌ش بووه یه‌که‌م تاقیکردنه‌وه بۆ من، هه‌ر چه‌نده ئاسانکاریم زۆر بۆ ده‌کرا، به‌لام پاشی ئەوه‌وه که‌وتمه ناو کاری سیاسی، له‌ سالی (۱۹۶۲) حیزب ته‌کلیدی لی‌ کردم که‌ له‌ که‌رکوک بۆ ئەوه‌ی له‌ ده‌زگای ر‌ینگای کوردستان کار بکه‌م، به‌لام ده‌زگای ر‌ینگای کوردستان به‌ نه‌ینی دامه‌زرابوو. له‌ مالی شه‌هید فاخیر می‌رگه‌سۆری بوو، من له‌وینده‌ری له‌ کاری کرێکاری چاپ و هتد... کارم ده‌کرد، ئەویش بۆ من قوتابخانه‌یه‌کی گه‌وره بوو، پاش ئەو کوده‌تایه‌ی که‌ له‌ سالی (۱۹۶۳) ر‌وویدا ر‌وممان له‌ شاخ کرد، له‌ خۆرنه‌وه‌زان له

ده قهري گهرميان، من له وي تاقىكردنه وهيه كه تازهم دامهينا كه پي ده گوتري (ئىنصات) بو يه كه مجار له كوردستان دامهينا.

كه راديويه كه گهره يان بو پهيدا كردبووم له سهعات (١٠) ي شه و تا (١) ي شه و من هه مو ئيزگه كانم ده كرده وه ئه وه والانه م وهرده گرت، بو به يانى نامادهم ده كردن، به يانى جاريكيدى دامده پيشته وه و كورتم ده كرده وه، پيشمه رگه و كاديره كانى حزب هه موو خر ده بوونه وه بو نان خواردن، دواى نان خواردن ئه وه ي كه نامادهم كردبوو هه مووم بو ده خوئندنه وه به نيو سهعات، هه تا (ئه بو حيكمهت - يوسف هه نا) ئيستا ماوه، له خوژنه وازان نووسراويكى په سمى نارد بو سه رجه م بيه كه كانى حزب كه ئه وانيش وه كو من ئه وه كاره بكه ن. به لام بو يان نه كرا!!

زياد ره شاد: ماموستا تو ئه وه كانه ي له حزبى شيوعيدا پله ي حيزبىت چى بوو و تا كوى پله كهت بهرز كرايه وه؟

مومتاز حه يدهرى: ئيمه خيزانئىكى ناسراو بووين، جگه له باوكم، ته نانه ت برابه كانيشم ده ستپيشخه رى دامه زراندى ريكخراوه كانى ماركسىزم بووين له كوردستاندا، به تاييه تى برا گه وه كه م كاك (سالح حه يدهرى)، ئيمه له هه رزه كاربيه وه به شيوعى له قه له م درابووين، تا ١٩٥٧ پله ي حيزبىم نه بوو، تا سه رده مى (جه مال عه بدولناصر) ئه وه كاتى ته وژمى نه ته وه په رستى له ئاست و لاتانى عه ره بى زور به هيژ بوو، ئه وه سه رده مه ئيمه هه ستى نه ته وه ييمان جو شى سه ندبوو، ئه وه بوو كاك صالحى برا گه وره مان وازى له حيزبى شيوعى هينا، ئيمه ش (من و جه مشيدى برام) وازمان له حيزبى شيوعى هينا. (١٤) ي ته مموز من و جه مشيد له ناو پارتى وه كو ئه ندام وه رگيرايين، له ريكخراوه كانى قوتابيان و لاوان كارمان ده كرد، تا سالى ١٩٥٩ له ناو پارتى ماينه وه، ئيمه له سه ر ئه وه ئه ساسه چووينه ناو پارتى، پيمان وابوو حزيكى هه م چه پ و هه م نه ته وه ييه،

زیاد رهشاد قادر

به لām بۆمان دهرکهوت که وا نه بوو، ئه و کاته رهوشه که گهرموگوپ بوو. گه راپینه وه ناو شیوعی، به لām ئه و کاته ی له ناو حیزبی شیوعیش بووم به زۆری له ناو راگه یاندنی حیزبدا به نهینی کارم ده کرد، له پۆژنامه ی پیگای کوردستان له خۆرنه وازن، تا پۆیشتنم بۆ مۆسکۆ تا سالی ۱۹۶۹ کارم کرد، دوا ی ئه وه به یه کجاری وازم له حیزبی شیوعی هیئا، ته نیا بۆخۆم کارم ده کرد، پاش (۱۱) ی ئادار به چه ند مانگیک له پۆژنامه ی هاوکاری به ئاشکرا کارم ده کرد، چونکه له مه ر مملانیی هه ردوو بالی ناو پارتنی بالی مه کته بی سیاسی و بالی سه رۆک بازرانی نه چومه ناو چاپه مه نی ره سمیه وه، تا ئه و کات هه ردوو باله که یه کی گرته وه ئینجا چومه ناویان، ئه و جا داوایان لی کردم بچه م پۆژنامه ی هاوکاری، (۱) ی حوزیرانی سالی (۱۹۷۰) ده سته کار بووم له هاوکاری، پاش (۵) سال له (هاوکاری) دهرکرام، چونکه من ئیمانم به ئۆتۆنۆمی نه بوو، (عوسمان فایه ق) ئه و مودیر عامه ی که به ده سته پیشمه رگه کوژرا، ده یگوت نابی بنووسی کوردستان ده بی بنووسی (ئۆتۆنۆمی)، منیش باوه ریم به ئۆتۆنۆمی نه بوو، ئه وه بوو دهرکرام، پاشان چووم له پۆژنامه ی ئیراق کارم کرد، سی چوار سال مامه وه، پاش ئه وه ش کتیبخانه یه کم کرده وه له شاری هه ولیتر به ناوی کتیبخانه ی حه یده ری و کتیبکی زۆر له ریگه ی ئه و کتیبخانه یه وه ده گه یشته خه لک، دوا یی ده زگای (ئه من) پییان گوتم (کتیبخانه ی پیشمه رگه) ت دانا وه، گو تیان ده بی (تعهد) ده ی که ئه وها نیه . دوا یی له نیسانی سالی ۱۹۸۵ کتیبخانه که م به ناچاری داخست. ده زگای ئه منی هه ولیتر ده یاندیت کتیبخانه که زۆر ها توچۆی له سه ره ده یانگوت (ئه وه موخه پریین - مه به ستیان پیشمه رگه بوو) ها توچۆت ده که ن، ئه گه ر هاوکاریمان نه که ی کتیبخانه که داده خه یین، منیش هاوکاریم نه کردن، ئه وه بوو له مانگی نیسانی ۱۹۸۵ دایانخست. دوا ی راپه رین له ده سته ی نو یی کوردستانی نو ی کارم ده کرد، به رپرسی لاپه ره ی چواره م و پینجه م بووم.

زیاد ره‌شاد: تو ئیستا ئەندامی هیچ حیزبیک نیت؟

مومتاز حەیدەری: نەك هەر ئیستا، لە ساڵی ۱۹۶۹ووە وازم هێناوە، لەوانە یەكەم و زۆر هاتووچۆم بۆ لای حیزبەكان هەیه، بەلام بە رەسمی نەخێر بە هیچ جۆری لە هیچ حیزبێكدا ئەندام نیم.

زیاد ره‌شاد: كتیبخانه‌یه‌کی جوان و نایاب‌ت هەیه، دە‌كری بە‌كورتی میژووی دروست بوونی و كۆ‌كردنە‌وه‌ی ئەم هەموو كتیبه‌ باس بكە‌ی؟

مومتاز حەیدەری: لە میژووی ئەو كتیبخانه‌یه‌ كاره‌سات هەیه، كاره‌ساتی پۆشن‌بیری و سیاسی و نە‌تە‌وه‌یی، چون‌كه ئە‌وه سییه‌مین جاره و سییه‌مین كتیبخانه‌یه‌ كه دروست كراوه، كتیبه‌كانی یە‌كەم كتیبخانه‌مان زۆربه‌ی لە‌ناوچوو، كه لە هەشت سە‌ندوو‌قی عوسمانی پێ‌كهاتبوو، پێ‌یان دە‌گوت سە‌ندوو‌قی قایش، سە‌دان دە‌ست‌نووسی تێ‌دا بوو، لە‌وانه ئی‌ وای تێ‌دا‌بوو میژووه‌كه‌ی دە‌گه‌راوه بۆ چه‌ند سە‌ده‌ی پێ‌ش ئیستا، ئە‌وانه هە‌موو ئی‌ باوكم بوون، بە‌لام لە ئە‌نجامی دە‌ربه‌ده‌ربوونمان بۆ دە‌شت مۆ‌رانه‌ لێ‌ی دا‌بوون، نە‌مانزانی‌بوو مۆ‌رانه‌ هە‌یه، مۆ‌رانه‌ی لێ‌ی دا و لە‌ نی‌وه‌ی خوار‌د‌بوو.

ئە‌وه‌ی ما‌بوو ئە‌وسا جی‌امان كرده‌وه، دوا‌یی كه هاتینه‌وه شاری هە‌ولێ‌ر لە‌ ساڵی ۱۹۶۱ ئی‌مه‌ش گێ‌راین، ئە‌ندامانی خێ‌زانه‌كه‌شمان دە‌ربه‌ده‌ركران، (بە‌ده‌ردین‌ه‌لی) گۆ‌ر بە‌ گۆ‌ر چی، گوتی ناب‌ی‌ بنه‌ماله‌ی حە‌یدەری بم‌ینن، دواتر ئی‌مه‌ حوكم‌ دراین و دا‌یك‌م و خوش‌كه‌كانم چوونه‌ بە‌غدا‌ی، كتیبه‌كانی ما‌بوونه‌وه لە‌ مالێ‌كدا بە‌جی‌مانه‌یشت، كا‌براش دوا‌یی هە‌ندی‌کی فرۆ‌شت‌بوو، ئە‌و كا‌برایه‌ی با‌سی دە‌كه‌م لە‌ ژیا‌ندا ما‌وه و چو‌وته‌ حە‌جیش، بە‌دا‌خه‌وه كه‌ وای كرد، موم‌كینه‌ چه‌ند كتیبێ‌ك ما‌ون كه ئیستا لە‌ كتیبخانه‌كه‌م هە‌یه‌ هی ئە‌وسان. پاش‌ی ئە‌وه‌ی من و جە‌مشیدی‌ برام و شه‌هید موه‌یبی‌ برا‌گه‌وره‌م ئازاد كراین، كتیبخانه‌یه‌کی جوان‌مان دانا و ئە‌و

زیاد رهشاد قادر

کاتی نزیکه‌ی (۱۰۰۰) کتیبی تیدا هه‌بوو، ئه‌ویش له ئه‌نجامی تیکچوونی ره‌وشی (۱۴)ی ته‌ممووز دامانه دۆستیک، به‌داخه‌وه ئه‌ویش خواردی، ئیستا مردووه و گه‌رده‌نی ئازاد ده‌که‌م، له سالی ۱۹۷۰ ئه‌و کتیبخانه‌یه‌ی ئیستام دامه‌زرانده‌وه، بریتیه له چه‌ند به‌شیک: به‌شی یه‌که‌م: به‌شی کوردی و عه‌ره‌بی، به‌شی دووه‌م: به‌شی (فه‌ره‌نگ)ه، ئه‌و فه‌ره‌نگانه له کوردستاندا نیه، ته‌نیا له‌لای من هه‌یه، له هه‌موو بواره‌کانی ژياندا فه‌ره‌نگم هه‌یه. ئه‌و له‌ماوه‌ی نیو سه‌عات بۆ هه‌ر جو‌ره زانیاریه‌ک ده‌توانی بیدۆزیته‌وه.

به‌شی سییه‌م: که به‌شی دیکۆمینیته‌یه، کۆمه‌لیک دیکۆمینیته‌ی حیزبه سیاسییه‌کانی کوردستانه، که هی پێش راپه‌رین و پاشی راپه‌رینم له‌لا هه‌یه، له‌گه‌ڵ چه‌ندین دیکۆمینیته‌ی رۆژنامه‌یی و به‌یانات و ده‌ستخه‌ت و هند... جگه له‌وانه وینه‌ی چاکی تیدایه که بلاو نه‌کراونه‌ته‌وه.

زیاد رهشاد: مامۆستا ئه‌و هه‌موو کتیبانه‌ت کړیون، یان به‌ دیاری بۆت هاتوون؟

مومتاز حه‌یده‌ری: بێ گومان کتیبم به‌ دیاری زۆر بۆ هاتوون، بۆ نمونه له‌لایه‌ن کاک قادر حه‌مه‌ده‌مین و مسته‌فا رابه‌ر و چه‌ندانی دیکه‌ش. هه‌روه‌ها له‌ پۆژی (۲۱)ی نه‌ورۆژ سالی ۱۹۷۰دا، جه‌نابی مام جه‌لال تاله‌بانی کتیبه‌که‌ی خۆی پێشکه‌ش کردم که به‌ناوی (کوردستان) بوو... ئه‌وه‌تا کاک ئیسماعیل ته‌نیا ده‌لی ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وی کتیبه‌که‌ی بیاریزی، با دانه‌یه‌ک له‌ کتیبه‌که‌ی له‌ کتیبخانه‌ی مومتاز حه‌یده‌ری دابنیت.

جگه له‌وانه‌ش کتیبیشم ده‌کړی، ئه‌و کاته‌ی کتیبخانه‌شم هه‌بوو له‌ بازاڕ، کتیبم لێ ده‌هیناوه بۆ ناو کتیبخانه‌که‌م له‌ ماله‌وه، له‌گه‌ڵ چه‌ندین پۆژنامه و گوڤارم هه‌یه

وهكو (بزاف، ئاسۆ، ييري نوئ - كه ئۆرگانی حزبی شیوعی -...)، ئهوهبوو به کورت و کرمانجی له باسی کتیبخانهکه م.

زیاد رهشاد: ئه ی چۆن له م تهمه نه وه ده توانی وا جوان ریکیان بخرهیت و پۆلینیان بکهیت؟

مومتاز حهیدهری: حه ز ده که م به ئه مانه ته وه بینوووسی من عه شقی وشه م، عاشق و شیئی کتیبم، پروا بفرموو پیش دوو پۆژ، (۸) مانگ ده بوو دهستم له کتیبخانه که م نه دابوو، به لام له ماوه ی دوو پۆژدا هه موویم چاک کرده وه، ۱۰ یان ۱۵ پۆژ جارێک من ده ست له و کتیبخانه یه م ده ده م و هه مووی پاک ده که مه وه.

به هاوکاری کچم و خیزانه که م، چونکه من بریارم داوه وه کو مه لبه ندیکی زانستی بیانپارێزم و پپۆژه یه که م داناوه هه رچی قوتابی زانکو هه یه ده توانن لیره کتیب ببه ن.

ئه وه ی دیته ژووره وه سه رسام ده بی به دینتی کتیبخانه که م، به هوی ریکخستن و ئه و جوانیه ی پیه وه دیاره، بۆ نمونه: فه لسه فه، ئابووری، میژوو، بیره وه ری پیاوانی کورد... ی تیدایه، جگه له مانه چه ندين دیکۆمینتم هه یه، بی گومان مایه ی سه رسورمانه به و ته مه نه ی من که کاره که م خۆش ده وی بۆیه ئه و به په رۆشم، من گله ییم له کۆمه ل هه یه و به تایبه تی سه رکرده یه تی کورد و داوا ده که م که ئاوپێکی ئه و په ری جیدی له و کتیبانه م بده نه وه، پیم وایه ده بی بینایه ک دروست بکه ن، مه سه له ن بۆ سه نته ری خاتوو زین بینایه کیان بۆ دروست کردوو و له گه ل رادیۆیه کیش، منیش حه ز ده که م کتیبخانه که م به م شیوه یه بیته، حه ز ده که م ئه وه ییش بلیم ئه و کتیبخانه یه م من به جی ده هیلم، له داها توودا ده بیته هی نه وه کانی دوا ی خۆم.

زیاد رهشاد: ئەى تائىستا چەند رېزىلېنان و شكۆنامەت پى بەخشراوه؟

مومتاز حەيدەرى: لەلايەن چەندىن پىكخراو ئەو رېزىلېنان و شكۆنامانەم پىدراوه، كە هەموويانم پاراستوون، بۆ نمونە: هەفتەنامەى بەدرخان، پىكخراوى (پەرى)ى ئافرەتان، بىكەى گەلاويز، كوردستانى نو، يەكيتى نووسەرانى كورد، رۆژنامە نووسانى ئازاد.... هەتا دەولەتى عوسمانى كە ميداليائى بە باوكم بەخشىوه پاراستومە، سەيركە بە توركى نووسراوه، بەلام بە ئەلف و بىيى عەرەبى نووسراوه، لەم شەوانە (عوسمان موفتى) ميوان بوو، زۆر پىيى جوان بوو، گوتى وەريده گىرمە سەر زمانى كوردى. كاتى خۆى ئەم ميداليائە بە كورتى مامۆستا شوكر مستەفا باسى كردوو و هەوالەكەى بلأو كردوو تەوه.

زیاد رهشاد: جەنابت ماوه يەك لە سەنديكاي رۆژنامە نووسان بوويت، لەوى پۆستەكەت چى بوو و بۆچى نەمايت؟

مومتاز حەيدەرى: قوربان بە شانازىيەوه دەلیم، من يەكك بووم لە دەستەى دامەزراندنى سەنديكاي رۆژنامە نووسان و كاريكى باشمان كرد، ئەو برادەرانی لەگەلم بوون، ئەنجامى ئەو قەلەمەى من هەمبوو وەكو رۆژنامە نووسىكى سەربەخۆ بووم، من سكرتيرى سەنديكاي رۆژنامە نووسان بووم، بەلام لە ئەنجامى كۆمەلەك گىروگرفت تووشم هات، پاشى چەند سال وازم لى هینا و ئیستە لە ماله وە دانىشتووم، ئەو برادەرانی هەموو دەزانن من چىم كردوو، بەلام بەداخەوه سەنديكاي رۆژنامە نووسان لەمەر دەورى من ئیستا لەو ئاستەدا نییە و هەتا بۆ كۆنگرە بە ئەندامیش هەلنەبژىردرام، لەكاتىكدا هەقى خۆم بوو وەربگىریم. بە هەر حال ئەوه با گله بیهك بىت لەسەر زمان بىت.

زیاد رهشاد: تۆ كەسىكى ماوه يەكى زۆره لەناو دىيائى ئەدەب و نووسين و خەباتى وشە و رۆشنبيرى دايت، مرؤقىش كە بە تەمەندا دەروات بى گومان

بیر له وه ده کاته وه بیره وه رییه کانی خوئی بنووسیتته وه، تو تائستتا دستت داوته نووسینی بیره وه رییه کانی خوت؟

مومتاز حهیده ری: یه کی له خاله لاوازه کانم ئه وه یه تا ئیستا بیره وه رییه کانم نه نووسیوه ته وه، ته نانه ت گله ییشم زور لی کراوه، له وانه (جه مشیدی) ی برام، زور پیی ده گوتم بوچی بیره وه رییه کانت نانوسیتته وه، ده یگوت ئیستا زاکیره ت باشه بو نووسینه وه ی بیره وه رییه کانت... به لام خوا یار بی له مه ودوا دست ده که م به نووسیه نه وه ی بیره وه رییه کانم. پیم خوشه نووسینه وه ی بیره وه رییه کانم به دیکومینت بیت.

زیاد رهشاد: چند زمان ده زانی؟

مومتاز حهیده ری: دوو زمانی سه ره کی: کوردی و عه ره بی، دوو زمانیش به لاوازی ده زانم، که بریتین له رووسی و تورکی.

زیاد رهشاد: له چی په شیمانی له ژیانندا؟

مومتاز حهیده ری: له نه نجامی تورپه بوونی خوم وازم له زور شت هیناوه، به لام پاش تورپه بوونه که م په شیمان بوومه ته وه، ده مگوت نه ده بوایه تورپه بيم.

زیاد رهشاد: ماوه یه که راویژکار بوویت له وه زاره تی روشنبیری، بوچی له و پوسته نه مایت؟

مومتاز حهیده ری: له نه نجامی تورپه بوونی خوم بوو، دوی چل و هه شت پوژ مانه وه له پوسته که م، هیچ پرس و راویژیان پی نه ده کردم.

زیاد رهشاد: چند کتیبی چاپکراوت هه یه؟

مومتاز حهیده ری: من چوار کتیبی چاپکراوم هه یه، ئه وانیش:

۱- داری ماوهران.

۲- مه لا محه ممه دی گه وره.

۳- مسته فا شهوقی و په یژه.

۴- کورد و حکومتی قاسم.

زیاد رهشاد: چ رهنگیکت پی جوانه؟

مومتاز حهیدهری: سپی.

زیاد رهشاد: چ خواردنیکت پی خوشه؟

مومتاز حهیدهری: (به پیکه نینه وه) کفته ی عه جه م، نيسك، دۆلمه، هتد..

زیاد رهشاد: په یامی (گوڤاری K21) چیه؟

مومتاز حهیدهری: پاشی ئه و ته مه نه دوو په یامم هه یه:

(۱) نو یکردنه وه ی ئه و ئه قله کۆنه، بو ئه قلی شارستانی.

(۲) دروست بوونی دهوله تی نه ته وه یی.

زیاد رهشاد: ئه ی له ژیانی هاوسهریت چه نده به خته وه ری؟ ههروه ها چه ند

مندالت هه یه؟

مومتاز حهیدهری: بی گومان هیه چ ژن و میردیک سهد له سهدی هه تا سهر بی

کیشه نابن، به هه رحال ئیمه خوشحالین، دوو کچ و کورپیکم هه یه، هه ریه که یان

کولئیزیان ته واو کردووه و هه ر سیکیش به ریی خویاندا رپویشتون، به لام به داخه وه

دیسان به داخه وه وه کو من عه شقی کتیب نین.

زیاد رهشاد: ئه مانه به دیریک پیناسه بکه (سه ندیکای رۆژنامه نووسان، شیخ

محهممهدی خال، حاجی قادری کو بی، ده زگای ئاراس).

مومتاز حەیدەری:

سەندیکای پۆژنامە نووسان / دەستکەوتیکی شارستانی پیشەیی، لە چوارچێوە گشتییە کە ی پیم باشە.

شیخ محەممەدی خاڵ / گەرە پیاویکی کوردی پاکی نوورانی و خاوەن بەرھەمیکی کوردایەتی.

حاجی قادری کۆیی / گەرە مرۆیەکی سەر دەمی خۆی و دوینی و ئەمرۆ و بە یانیش.

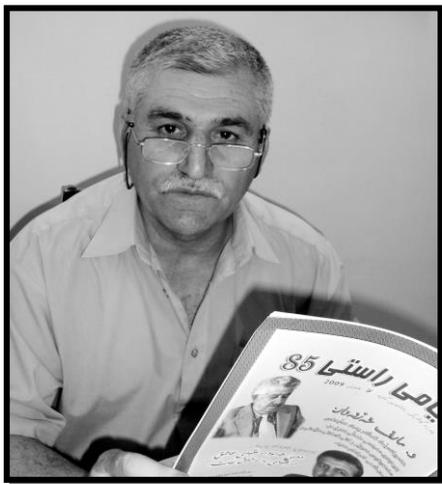
دەزگای ئاراس / دەزگایەکی سەرکەوتوو کە لە مەیدانی کلتوویدا، دەوریکی بالای بینیوە، هیوادارم نمونەیان زۆریت.

زیاد رەشاد: چیدی؟

مومتاز حەیدەری: با هەموومان کوردپەرورین.

کانوونی دووھمی ۲۰۰۹





د. عومەر په تی:

به مندالی که سیکی بزئو بووم

*دوکتور (عومەر ئیبراهیم عهزین) ناسراو به (د. عومەر په تی)، له سالی ۱۹۵۷ له گوندی (دینگاوه) ی سهر به پاریزگای ههولیر له دایک بووه.
× له ۱۹۷۷ به ماموستای سهرهتایی له گوندی (خره بهره) ی سهر به شاروچکه ی مه خموور دامه زراوه.
× له ۱۹۹۳ پروانامه ی ماسته ری به پله ی زورباشه له کولییژی (ئیبین پوشد) له به غدا وهرگرتووه، له ۱۹۹۸ پروانامه ی دکتورای به پله ی نایاب له زانکوی به غدا وهرگرتووه و له ۲۰۰۲ بووه ته پرؤفیسوری یاریده دهر.
× له ۱۹۹۳ له گه ل (فاتیمه ره شید حه سه ن باجه لان) ژیان ی هاوسه ری پیکی هیناوه و دوو کوپ و کچیکیان هیه.
× ۱۸ په رتووک و نامیلکه ی به هه ردوو زمانی کوردی و عه ره بی به چاپ گه یاندوو و زیتر له (۶۰۰) وتار و باس و لیکوئینه وه ی به زمانی کوردی و عه ره بی بلاو کردوو هته وه... له م دیمانه یه دا باس له نه زمونی نووسین و خویندن و ژیان ی تایبه تی خو ی ده کات:

زیاد ره‌شاد: مامۆستا عومەر په‌تی به مندالی چۆن بوو؟

د. عومەر په‌تی: من مندالیکی بزێو و بویر و چالاک بووم، وه‌ك ئه‌وه‌ی كه دایكم ده‌گێڕێته‌وه من داوايه‌كم هه‌بوویت بۆیان جیبه‌جی کردووم.

به یاری کردن زۆربه‌ی یارییه‌کانم کردووه، به‌تایبه‌تی یارییه‌ فۆلكلۆرییه‌کان و به‌دهست چه‌ندین شتم دروست کردووه، جگه له‌وه‌ كه ده‌گێڕنه‌وه - خۆشم به‌ بیرم دی - زۆربه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی فۆلكلۆری کوردم له‌به‌ر بووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی من له‌ خێزانیکی جووتیار و هه‌ژار له‌ دایك بووم و زیاتر له‌ ناو مه‌ر و مالا‌تدا ژیاوم و ته‌نانه‌ت خۆشم ئه‌وانه‌م ئه‌نجام داوه، هه‌روه‌ها وه‌كو كاریش، کاری جه‌نجه‌پیم کردووه، جه‌نجه‌پی هه‌موو كه‌س ناتوانی به‌کاری به‌ینی... هه‌روه‌ها دیاره مندالیکی بویریش بووم. سه‌باره‌ت به‌ سال و پۆژی له‌ دایك بووم به‌ دروستی دیار نیه و به‌ نێزیک‌کراوه‌یی له‌ ناسنامه‌که‌م تۆمار کراوه.

زیاد ره‌شاد: مندالیکی گوندنشین میژووی له‌ دایك بوونه‌که‌ی زۆر دیار و ڕوون نیه، دواتر ده‌بیته‌ که‌سیکی شارنشین و دکتۆرا وه‌رده‌گریت، پیاویک کۆر و سیمینار و چه‌ندین چالاکي دیکه ده‌کات، له‌ ئیستادا ئه‌و مندالییه‌ی خۆت چۆن هه‌لده‌سه‌نگینی؟

د. عومەر په‌تی: گوند زه‌مینه‌یه‌کی بۆ دروست کردم بۆ ئه‌وه‌ی ئامانجیک له‌ ئامانجه‌کانم بیته‌ دی، ئه‌وه‌یه‌ که‌ خه‌لکی لادی بوومه، لادییه‌ك ده‌وله‌مندی کوردی و که‌له‌پووری کوردی که‌وا به‌ره‌میکی زیندوو و له‌بننه‌هاتوو وای لی کردووه هه‌ر له‌ مندالییه‌وه به‌ ئاماده‌کردن و خپرکرنه‌وه‌ی فۆلكلۆری کوردی خه‌ریک بم، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ ده‌لیم مندالیکی بزێو بوومه، ئه‌وه هانده‌رم بووه و وای لی هات که هاتمه سه‌ره‌تایی له‌ شه‌سته‌کان که ده‌هاتمه ریزه‌وه یه‌کسه‌ر سروودی نه‌ته‌وه‌ییم ده‌گوت، ئه‌و کات هیچ ریک‌خستنیك نه‌بوو، ته‌نیا کوردایه‌تی

زیاد رهشاد قادر

هه‌بوو، ته‌نانه‌ت ئەم به‌ره‌مه فۆلكلۆرییه‌م وای له من کرد به پاستی بۆ دوارپۆژ
که‌ره‌سته و زه‌مینه‌ی بۆ دیاری کردم و ئەوه‌بوو یه‌که‌م جار که ده‌ستم پێ کرد به
نووسینه‌ی فۆلكلۆر ده‌ستم پێ کرد.

پاسته ئیستا وه‌کو دوکتۆر و مامۆستای زانکۆ ناسراوم، به‌لام ده‌توانم بڵییم
کاریگه‌رییه‌که‌ی ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ سه‌رده‌می لادی و جوتیاری و ده‌قه
فۆلكلۆرییه‌کان و چه‌ندین شتی دیکه، ئەم ژیانه ده‌شته‌کییه وای له من کرد که له
قۆناغه‌کانی تری خویندندا هه‌ر له‌سه‌ر ئەو پێگایه‌دا به‌رده‌وام بم، دیمه‌ن و
یادگارییه‌کانی گوندیکی دووری قه‌راجی کاکی به‌ کاکی سه‌ر به‌ شارۆچکه‌ی
مه‌خمور، بوون به‌ هه‌ویینی ئەم به‌ره‌مه په‌سه‌نه‌ی من که دواتر کارم له‌سه‌ر
کردوه.

زیاد رهشاد: به‌ کورتی قۆناغه‌کانی خویندنی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی و
ئاماده‌ییته‌ چۆن به‌سه‌ر برد و ماوه‌ی هه‌رزه‌کاریت چۆن بوو؟

د. عومه‌ر په‌تی: قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی له‌ گونده‌که‌مان بوو، من له‌ بیرمه
سالی ۱۹۶۲ و ۱۹۶۴ یه‌که‌م پۆژ من چوومه قوتابخانه له‌ گوندیک بوو، نیزیکه‌ی
کاتزمیریکی به‌ پێ ده‌رپۆشتین، من یه‌ک پۆژ چوومه قوتابخانه که دواتر وازم لی
هینا، له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر دوور بوو، سالی دوایی هاتمه‌وه (دۆله‌سزه‌ی) و گوتیان
له‌وی قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی هه‌یه، ئەوسا مالی مام له‌ قوشته‌په‌ بوو، چه‌ندان
ده‌قهرم بری ئینجا هاتم له‌وی ده‌ستم به‌ خویندن کرد، ۶ سالی سه‌ره‌تاییم له‌وی
و قۆناغی ناوه‌ندیم له‌ مالی مام له‌ شاری هه‌ولێر ته‌واو کرد، لێره ده‌توانم بڵییم به
شیوه‌یه‌کی جوانتر هاتمه‌ کۆری مه‌یدانی فۆلكلۆر، ئەویش به‌هۆی ئەوه‌ی
مامۆستای خوالیخۆشبوو (مامۆستا عومه‌ر شیخه‌للا) مامۆستای زمان و ئەده‌بی
کوردیمان بوو، هه‌روه‌ها مامۆستا (فه‌یسه‌ل حاجی مسته‌فا) که په‌رتوویکی زمانی

کوردی ئەو کاتی داناوه، ئەمانه هاندەرم بوون، بە راستی لە بەیاننامەی (۱۱) ئادار) دەروازەیهکی تر خرایه سەر پشت بۆ کوردان، منیش بە راستی چاوکراوەتر چوومه ئەو دونیایه، چوومه خانەی مامۆستایان لە ساڵی ۱۹۷۳ و ۱۹۷۴ لە دهۆک، بەلام پێش ئەوه لە ساڵی ۱۹۶۸ هوه یهکه م نه ورۆز کاریگه ری له من کرد، نه ورۆزی کمان کرد پۆلی (سی) بووم له مزگه وتی گونده که مان نه ورۆزمان کرد، ئیمه کۆمه لێک قوتابی بووین به کۆرس له ناو مزگه وت سروددی نه ورۆزمان ده گوت، ئەوهی باسی ده که م قۆناغی ناوه ندیم بوو.

که له خانەی مامۆستایان وه رگیرام، ئیتەر به راستی دیار بوو که به کوردی پەتی قسەم دەکرد، زۆر بهی ئەوانه ی که ئەندامی (ی. ق. ک) بوون هەر شتیکیان هه بایه ده هاتن له منیان پرسیار ده کرد، ئەوهش ده گه ریته وه بۆ ئەو قۆناغی که باسی نه ورۆزم کرد و تازه کتیبیکیان هینابوو به ناوی دیوانی (بۆ کوردستان)ی خالە هه ژار که له به یرووت چاپ کرابوو، به راستی یه کێ له هۆنراوه کانم له بهر بوو و زۆرم پێ خۆش بوو که تییدا شاعیر به م شیوه یه ده نووسی:

هیشووی تری وا به داره وه

پێوی دهیدی له خواره وه

پێ هه لچوونیشی پێ نا کړی

دهیوت زۆر ترشه و ناخوری.

جگه له وانه زۆر هه لبه ستی رامیاری و کۆمه لایه تی و هی دیکه شم له بهر بوو، ئیتەر چوومه خانەی مامۆستایان، سالی ک له وی بووم و سالی دووم هاتمه وه هه ولیتر، دووم و سییه مم لی ره بپی پاشان بوومه مامۆستا، لی ره دا دهستم به نووسین کرد، پێش ئەوهی خانەی قۆناغی مامۆستایان بېرم، یه که مین جار له ته مه نمدا کۆرپیکم

پیشکەش کرد، ئیستاش لەبیرمه له لافیتەکه نووسیویان "کۆریک بۆ نووسەری لاو: عومەر ئیبراهیم عەزیز، پۆژی چوارشەممە، کاتژمێر ئەوەندە، لە هۆلی پۆشنبیری و جەماوەر پیشکەش دەکریت، هاتن بۆ هەمووانە " ئەم تابلۆیە لە دیواری یانەی فەرمانبەرانیان دابوو، که ئیستا بوووە بە بازارێ نیشتمان، ئەوسا خەلک که کۆری دەبەست تەنیا لەسەر شتی وێژەیی بوو، من سەرەتا بە بابەتیکی ریزمانی دەستم پێ کرد، که باسی (چاوگ) بوو لە زمانی کوردیدا، من تازه مامۆستایەکی سەرەتایی بووم، وەکو ئیستا ئەو هەموو شە هادەیه م نەبوو، یەکسەر چووم بە بابەتیکی ریزمانی کوردی (چاوگ) دەستم پێکرد، ئیتر بەراستی ئیستاش لەبیرمه زۆریەتی ئامادەبووان پێکھاتبوون لە مامۆستایانی زمانی کوردی و سەرپەرشتیاران و نووسەران و... کۆرەکه مامۆستای شاعیر (مەدحەت بێخەو) خوا تەمەنی درێژ بکات بە پێویە دەبرد، هەرەها کۆپیکم لەسەر فۆلکلۆر بە زمانی عەرەبی پیشکەش کرد، لە نووسەران برای بەرێزم کاک (مومتاز حەیدەری) ئامادە بوو. که من له بەغدا وەرگیرام لەسەر شانی خۆم خۆم بە پێویە دەبرد، ئەو کاتی مووچە برا بوو، من بەو نووسینانەیی که دەمنوسین خۆم بە پێویە دەبرد.

دکتۆر (وریا عومەر ئەمین) زۆر سوپاسی دەکەم، بەرەمه چاپکراوەکانم ئەوکاتی (٦) بەرەم بوو هەر (٦) بەرەمی برده لای راگری کۆلیژ، راستە پەسپۆری پەرەردە و دەروونزانی نیە، بەلام لە کوردی زۆر بە توانایە، پێی گوتم دەمەوی پەرە بە بەشی کوردی بدەین، هەرچەندە مامۆستایان پێیان ناخۆش بوو که من بچمە بەشی کوردی، بەلام چوومە بەش تا دکتۆرام تەواو کرد، وانه بیژ بووم، دەتوانم بلێم رۆلیکی باشمان بینی، ئینجا پاش ئەوەی که گەرمانەوه کوردستان، بە راستی لە هەموو کەنال و پۆژنامە و گۆڤارەکان بەبێ ئەوەی که بلێم ئەو سەر بە فلانە و سەر بە فیسارە، بە یەک چاو چوومە بۆ هەموو شوێنیک.

زیاد ره‌شاد: مامۆستا تۆ باسی ئه‌وه‌ت کرد له کۆرپه‌که نووسیبوویان عومه‌ر ئیبراهیم عه‌زیز؟ ئیستا به‌ جه‌نابت ده‌لێن (دوکتۆر عومه‌ر په‌تی)، چیرۆکی ئه‌م (په‌تی)یه‌ چۆنه‌ و له‌ که‌ینێوه‌ په‌یدا بوو؟

د. عومه‌ر په‌تی: له‌ راستیدا من ئاماژه‌م پێ کرد پاش ئه‌وه‌ی که‌ من هه‌ستم کرد که‌ دیوانی (بۆ کوردستان)یان هه‌ینا و خویندووومه‌ته‌وه‌، ته‌نانه‌ت کۆرپه‌ مامیکم ناوی (که‌مال قادر عه‌زیز) بوو، ئه‌و ئامۆزایه‌م یه‌ک جانتای کتیبی هه‌بوو له‌ ۱۹۶۷ و ۱۹۶۸ له‌ گوندی (دۆله‌سه‌زی) سه‌ر به‌ مه‌له‌نداریتی قوشته‌په‌، نزیکه‌ی ۵۰ – ۱۰۰ کتیب که‌م نیه‌، ئه‌و په‌رتووکانه‌ من یه‌ک یه‌ک ده‌مخویندنه‌وه‌، دوایی سه‌یرم کرد کرد وشه‌ی جوانی تێدایه‌، بۆ نمونه‌ (تریفه‌ی هه‌له‌سه‌ت)ی (شیرکۆ بیکه‌س)ی شاعیر، سه‌رنجی پراکیشام به‌تایبه‌تی ئه‌وه‌ی که‌ باسی بووک گواسته‌وه‌ ده‌کات، سه‌یرم کرد وشه‌ی جوانی تێدایه‌، هه‌روه‌ها (ئه‌سته‌یره‌ی به‌یان) تازه‌ دیوانیکی مامۆستا (عوسمان شارباژێری) بوو، هۆنراوه‌یه‌کی تێدا بوو له‌سه‌ر یاسای قه‌لاوشک، ئه‌مانه‌م له‌به‌رکرد، ده‌هاتم و ده‌چووم بیری ئه‌وانه‌م ده‌کرده‌وه‌ بپیارمدا له‌ هه‌ر شوینیک وشه‌یه‌کی بیگانه‌م دیت من وشه‌یه‌کی کوردی هاوواتای ئه‌و وشه‌ بیگانه‌یه‌ له‌به‌ر بکه‌م. ده‌ستم پێ کرد به‌بێ به‌رنامه‌ (ده‌توانم بلێم ئه‌وکات وابوو)، وای لێ هات له‌ پۆلی چوار و پینج و شه‌ش، کۆمه‌لێ وشه‌ی جوان و ریکم له‌به‌رکرد، ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ قسه‌کردنی پۆژانه‌دا زۆر به‌کاردین.

به‌تایبه‌تی که‌ سه‌یری په‌رتووکه‌کانی خویندیم ده‌کرد، فه‌ره‌ه‌نگۆکی هه‌بوو، نه‌ک فه‌ره‌ه‌نگ، چونکه‌ فه‌ره‌ه‌نگۆک بچوکتیه‌ له‌ فه‌ره‌ه‌نگ، ئیدی پێدا ده‌هاتم ئه‌وه‌ی نه‌مه‌زانی له‌به‌رم ده‌کرد، زینده‌وه‌رزانی و کوردی و میژوو و جوگرافیا، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ زمانی عه‌ره‌بی کردبوویانه‌ زمانی کوردی، من ئه‌و فه‌ره‌ه‌نگۆکانه‌م هه‌موو له‌به‌رکرد، به‌وه‌نده‌ش نه‌وه‌ستم، هه‌ستم له‌ناو کۆری زانیاری لیستی

زیاد رهشاد قادر

زاراوه كان هه بوو، پیداهاتم ئەو زاراوهی پیم جوان با، یا نوئی با، ئەویشم له بهر ده کرد، ده چوومه ناو خه لك، به كارم دههینا، زۆر كهس هه بوو پیی دهگوتم ئەوه بۆ زمانی خۆت خوار دهكهیهوه، منیش ئیتر یان شوینه كه م بهجیده هیشت، یانیش وهلامم ده دانه وه، بهردهوام بووم و كۆلم نه دا. ته نانهت له بیرمه له پۆلی دووی خانهی مامۆستایان بووم له سالی ۱۹۷۶، كورپكمان له گه ل بوو ناوی مامۆستا سالار بوو، ئیستا له وهزارهتی پهروه رده وهكو شارهزا دامه زراوه و له گه ل شیخ جهلال و ئەوانه بوون كوردی پهتییان بهكار دههینا. ئیتر زۆر جار ته له فۆنم بۆ زۆر شوین ده كرد له سهردهمی رژیمی پیشوو، بۆ نمونه بۆ پارێزگای ههولێر، ده مگوت: كاكه به پڕۆه بهری خۆجییهتییه، ئەوانیش ده یانگوت نه خێر، یه كسه ر ته له فۆنه كه یان داده خست، دواي جارێكیدیكه په یوه ندم ده كرده وه و ده مگوت مه به ستم (ئیداره مه حه لییه)، دواي چهند جارێك په یوه ندی كردن ئینجا ده مگوت كاكه به كوردی په تی قسه ده كه م. دواي تیده گه یشتن و وهلامیان ده دامه وه، من كۆلم نه دا هه ر به كوردی په تی قسه م ده كرد، ئەمهش بۆ ئەوه بوو هه تا وهكو گه و ره یی زمانه كه م بسه لمینم.

من بۆ یه كه مین جار له گوڤاری كاروان له دواي راپه رین بابه تیكم نووسی به ناوی (عومەر ئیبراهیم عه زیز په تی) ئیتر له وێیه وه ناسرام به (عومەر په تی).

پاشتر له دهوكیش من به عومەر په تی ناسرام، ئیستاش كه ده لێن (د. عومەر) پهنگه نه زانن كام عومەر به لام كه گوترا (د. عومەر په تی) ئەوه هه موو كهس ده زانی منم.

زیاد رهشاد: به (په تی) ئاخاوتن، یان تیكه ل نه كردنی به وشه ی زمانه كانی تر و به تاییه تیش هی عه ره بی، نه بووه ته ریگر له وهی نه توانی مه به ستم بیکی یا نه توانی ته واو گوزارشت له بۆچوونی خۆت بکهیت؟

د. عومەر پەتی: بە هۆی ئەوەی لە ۱۹۶۸ تا ۲۰۰۹ دەکاتە ۴۱ سال، تەمەنیکە، وای لێ هاتوو پێویست ناکات من بیرى لى بکەمەوه، لى پراھاتووم، پاستە سەرەتا زەحمەت بوو، وەکو پیم گوتى خۆم پراھینا لەسەر قسە کردن بە کوردی پەتی، وەکو سوارچاکیکم لى هات، تەنانەت هەموو ئەو دیمانە و وتارانەى که باسم کردوو من زۆر بەشیوەیەکی کوردی پەتی دەناخفم و دەنووسم، هەتا زۆر کەس هەیه گرهوى کردوو بەتایبەتی لە دیمانەکانم، لە یەکەم قسەم تا کۆتایی من هەر بە کوردی پەتی دوام.

زیاد رەشاد: تۆ لە بواری سایکۆلۆژیا و مندالان و فۆلکلۆر و هند... نووسینت هەیه، سەرەتا بە کامیان دەستت پى کرد؟

د. عومەر پەتی: یەکەم جار لە بواری مندالان دەستم پى کرد، بەناوی (تیتیلە و بیبیلە) که کۆمەلێ چیرۆکی فۆلکلۆری کوردەواری مندالان بوو، که لە سالی ۱۹۸۰ چاپ کرا، زۆری لى فرۆشرا و نرخەکەشی (۵۰) فلس بوو.

دووهم بەرھەمم هەر فۆلکلۆری بوو، بە ناوی (پێوی گەرمیان و کویستان) لە سالی ۱۹۸۴ چاپ کرا، ئەمجارە بە شیوەیەکی نوێ دامپشت، ئەوی تر وەکو خۆی دامبەزاند، چونکە فۆلکلۆری بوو، بۆ ئەوەی بەشیوەیەکی زمانی ئەدەبی یەکگرتوو بنووسم: پێشەکییەکەى برای پۆژنامەنووس (مومتاز حەیدەرى) نووسی، ئەویش دەتوانم بڵیم لە ماوەیەکی کەمدا لە هەموو کوردستان دانەیهکی لى ئەما.

سێیەم بەرھەمم، بریتی بوو لە چاپ کردنی بەشی دووھمی فۆلکلۆر، که بە هاوکاری کۆمەلێک نووسەر بوو، لەوانە: (خالید جوتیار، سەدرەدین خۆشناو، خوشکێک بەناوی ئامانج سنجاو و پۆستەم باجەلان) که مامۆستای خوالیخۆشبوو (مەھدی خۆشناو) دەستی یارمەتی بۆ درێژ کردین.

زیاد رهشاد قادر

چوارهم بهرهمم: به ناوی (کلاشم دریا و چیم پی نه بریا) پهنگاوپهنگ بوو بۆ مندالان، سکیچ و نه خشه کیشانی ئه و بهرهمه هی هونه رهمندی گه وره ماموستا (دارا محهمهد علی) بوو، به پاستی ئه وه یه که م جار بوو بۆ ویژهی مندالان کاریکی وا بکه م، ئه وه بۆ کورد زۆر گرنگ بوو، هر له به غدا چاپم کرد.

پینجه م بهرهمم به ناوی (ههندی دابونه ریتی باوی کورده واری) که ده زگای چاپ و بلاوکردنه وهی کوردی، چاپی کرد، ئه وه شیان نزیکه ی (۲۱) به شی له خۆ گرتبوو، ئیتر دوا ی ئه وه ته نیا به شی کم به چاپ گه یاند: (نه ریتی ژنه پینان له کورده واری)، بهرهممیکی ترم له دوا ی راپه رین چاپ کردووه، دوا یی له به غدا وه زاره تی رۆشنیری چاپی کرد، ده توانم بلیم پشتم به چه ند سه رچاوه به سته بوو، ئه وه یان به پاستی هه موو ده قه ره کانی کوردستانی له زاخۆوه تا خانه قین، ته نانه ت کوردستانی رۆژه لات و کوردستانی باکووریشی له گه ل زۆربه ی ئه و سه رچاوانه ی که به ده ست گه یشتن له خۆگرتبوو.

دوا ی ئه وه پرۆژه یه کی ترمان هه بوو، به ناوی قوتابخانه ی هاوپی، که پرۆژه یه کی نوێ بوو به سی زمانی کوردی و عه ره بی و ئینگلیزی، به هاوکاری پرۆفیسۆر دکتۆر (به درخان سندی) له گه ل (د. فاتیمه حه سه ن ره شید) چاپمان کرد، ئه و بهرهمه بوو به یه کی له چاپکراوه کانی وه زاره تی په ره رده .

پاشان کتییکی ترمان چاپ کرد که وه رگی پان بوو له ماسته رنامه که ی (د. محهمهد عومه ر مه ولود) بۆ ماوه ی پینج سال خه ریکی بووین، ئه م بهرهمه له سه ر (فیدرالیته و چۆنیه تی پیاده کردنی له ئیراق) بوو، شتیکی ده گمه ن بوو، ئه و بهرهمه لایه نی میژوویی و راگه یاندن و یاسایی تیدا بوو، (۵) سالی شی خایاند، دوا ییش (ده زگای ئاراس) چاپی کرده وه، ده توانم بلیم په رتوکیکی گرانبه هایه به تاییه ت بۆ خویندکاران و ماموستایان سوودی هه یه و گرنگه، ئه مجاره

بهره‌میکي ترم چاپ کرد به‌ناوی (بیبیلوگرافیای کوردی)، ئه‌وه‌یان چه‌ند شت له‌سه‌ر فۆلکلۆری کوردی نووسراوه له سالی ۱۸۶۰ تا ۱۹۹۰ چ له شیوه‌ی په‌رتووک چ له شیوه‌ی وتار، له هه‌موو پۆژنامه و گوڤاره‌کان هه‌مووی کۆ کراوه‌ته‌وه، به‌پاستی ئه‌مه‌یان کۆششی بیست ساله‌م بوو، هه‌روا به ئاسانی له دایک نه‌بوو، ئه‌م بهره‌مه‌م له چه‌ندین سه‌رچاوه‌وه وه‌رگرته‌وه.

دواتر کتیبیکي ترم چاپ کرد به‌ناوی (بیبیلوگرافیای جه‌ژنی نه‌ورۆژ) به هه‌ردوو زمانی عه‌ره‌بی و کوردی، له‌م کتیبه‌دا چه‌ند بابته له‌سه‌ر نه‌ورۆژ که له شیوه‌ی وتار بی و له شیوه‌ی وینه و پپۆرتاژ کۆ کراوه‌ته‌وه و ئاماده کراوه. جگه له چاپ کردنی ماسته‌رنامه و دکتۆرنامه‌که‌م له ولاتی ئوردن، ماسته‌رنامه‌که‌م به‌ناوی (به‌ها بلاوه‌کانی ناو چیرۆکی کوردی و عه‌ره‌بی له کتیبه چاپکراوه‌کانی مندالان - لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی به‌راوردکارییه). دکتۆرنامه‌که‌شم به ناوینیشانی (کاریگه‌ری گه‌رده‌لوولی می‌شک له‌سه‌ر داهینان لای قوتابییانی ئاماده‌یی)، ئه‌م بهره‌مه‌م به عه‌ره‌بی چاپ کرد، به‌سه‌ر هه‌موو نیشتماندا دابه‌ش کرد و جگه له‌وه‌ش له پيشانگایه‌کدا پیشانی هه‌موو لایه‌ک درا.

به‌لام ئه‌مسال به‌بۆنه‌ی جه‌ژنی نه‌ورۆزه‌وه دوو په‌رتوکی گرانبه‌هام چاپ کردوه: ۱- دیاری نه‌ورۆژ له په‌خشانی کوردی. ۲- دیاری نه‌ورۆژ له هۆنراوه‌ی کوردی.

زیاد ره‌شاد: ئه‌ی چی تازته له‌به‌رده‌سته؟

د. عومەر په‌تی: کتیبیکه به‌ ناوی (هدیه‌ نوروز فی النثر والشعر) ئه‌گه‌ر خوا ته‌مه‌نمان دريژ بکات بۆ نه‌ورۆزی ئه‌مسال پيشکەشی به‌ خوینه‌رانی ده‌که‌م.

زیاد ره‌شاد: ئیستا زیتر چی ده‌خوینته‌وه؟

د. عومەر پهتی: به گشتی من زۆرتر به پسپۆرپیتی خۆم که له بواری دهروونزانی و پهروهردیه خهريکم، ههروهه گرنگی زۆر به خویندنهوهی پهرتوکی ئایینی و میژوویی و پامیاری دهدهم، ئهوهی که په یوهندی به پرسى کوردهوه ههبی، ههروهه لایهنی فۆلکلۆریش زۆر گرنگی پى دهدهم. خویندنهوهکانم له مالهوه شوینم بۆ دابین کردوون، وهک له ژووری میوان و ژووری نووستن و ژووری کتیبخانهکه م له شوینانه من دهخوینمهوه، که له هه ژووریکیان کتیبیکى لێیه بۆ خویندنهوه.

زیاد رهشاد: دکتۆر عومەر لهچی پهشیمانە؟

د. عومەر پهتی: من ههريگیز له هیچ پهشیمان نیم، چونکه لهوکاتهی چاویم به دنیا ههلهیناوه، خۆم به بهرنامه کاروبارهکانی خۆم رێک خستوه، بهلام تهنیا له یهک شت پهشیمانم ئهویش ئهوهیه (بیبیلۆگرافیاى فۆلکلۆرى کوردهوارى) کاتیك تهواوم کرد له ۲۰۰۱ - ۲۰۰۲ برادهرێك ئهوکاتی كاك شوان بوو، بهلام ئیستا دکتۆر شوانه، ئهوهاته لام وگوتی: "وههه با بیبهین بۆ ئهنیستیتۆی کهلهپووری کوردی له شارى سلیمانی"، بهپۆه بهرهکهی هونهرمهندی دهنگخۆش (مهزههرى خالقى) بوو، کاتیك چووین زۆر پێزی گرتین، گوتی: "لای ئیمه بهجی بهیله ئیمه برپاری لهسهه دهدهین"، ههروهه گوتی: "بهلام کورپیک ههیه لای ئیمه کار لهوابهته دهکات"، ئهوکوره لهسهه کۆمپیوتهر بوو، دواتر پاش چهند مانگ به نامهیهک وهلامم دهدهنهوه، تییدا نووسرا بوو: "یان دهبی به هاوبهشی لهگهڵ ئهوکورهی ئیمه کتیبهکه چاپ بکهی و ناوی ئیمه لهسهه بنوسری، یان چاپی ناکهین" ئهوه وهلامی ئهوان بوو، زۆر به درهنگی وهلامیان دامهوه، دواتریش پاش چهندین مانگ سهیرم کرد، ئهوکوره ئهوکتیبهی منی به ناوی خۆی چاپ کردبوو، تهنیا چهند گۆرپانکارییهکی کهمی تییدا کردبوو، جا من لهوه زۆر پهشیمانم، چونکه نهدهبا پارزی

بم به و حالته، ئەو کورپه ئەو بهرهمه ی منی دزی، دەمتوانی داوای لەسەر تۆمار بکەم، نەمکرد. جگە لەو، من لە هیچ شتیکی خۆم پەشیمان نیم، کارەکانی من هەمووی بە پلانە.

زیاد رەشاد: د. عومەر پەتی لە چ کاتیکی تۆرە دەبی و لە چی تۆرە دەبی؟

د. عومەر پەتی: لە شتی ناھەق.

زیاد رەشاد: ئەی لە ژیانی ھاوسەریتدا بەختەوهری؟

د. عومەر پەتی: زۆر ئاسوودە و بەختەوهرم، چونکە ئەو هی کە بوو تە ھاوسەری ژیاڻم وەکو خۆمە، ھەمان شەھادە و ھەمان پیشە و تەنانەت لە پووی بڻە مالا شەو و وەکو یە کورپە مەلا و کچە مەلایڻ. کەواتە ھەردوو کمان بویر و ئازا و لێھا تووین و پشت بە خۆمان دەبەستین، بۆیە زۆر بەختەوهرم.

زیاد رەشاد: منداڵەکانت چۆن پەرور دە کەیت؟

د. عومەر پەتی: منداڵەکانم لە قوتابخانە ی نمونە یی دەخوینن، لە گەل ئەو شدا تەواوی کەلوپەلی قوتابخانە و کۆمپیوتەر و پیداو یستیم بۆ دابین کردوون.

زیاد رەشاد: جگە لە زمانی دایک چەند زمانی دی دەزانی؟

د. عومەر پەتی: زمانی عەرەبی دەزانم و لە فارسیش کە میکی تیدە گەم و ئینگلیزیش دەزانم.

زیاد رەشاد: ئەدی تا چەند لە کۆمپیوتەر و ئینتەرنیٹ شارەزای؟

د. عومەر پەتی: زۆر بە باشی نازانم.

زیاد رەشاد: ئەی ئینتەرنیٹ حزبی تە ھەیه، یا ھەبوو؟

د. عومەر پەتی: من بە راستی کوردایە تیم کردوو، لەسەر کوردایە تی گیراویشم، بە لام لە داوی راپەرین، وەکو کوردیکی دلسۆز درێژەم بە کارەکانی خۆم

داوھ، نەخىر سەر بە ھىچ ھىزىيەك نىم، مەن بىروام واىە مامۇستاي زانكۆ نابى ھىزىيە بى ۋ پىۋىستە تەنيا لە بوارەكەى خۆيدا كار بكات.

زىاد رەشاد: لەگەل شىعەردا بەىنت چۆنە؟

د. عومەر پەتى: بەراستى مەن سەرەتا بە شىعەر دەستم پى ڪرد، بەلام ھىچم بلاو نەكردوووتەو، ھەر بۆ ئىوھش دىرەك دەخوئىنمەو:

"ھەناسەكانم كىۋى بىستوونىش لەبن دەردىنى

قسەو گوفتارەكانم، پلانەكانم، روىبارى فورات، وشك دىنى"

ئەم ھۆنراوھە نىشتمانى بوو.

زىاد رەشاد: بە چ نووسەرەك زۆر كارىگەرى؟

د. عومەر پەتى: وەكو نووسەر لە بواری مېژووى: (د. كەمال مەزھەر). لە بواری شىعەرىشدا: كۆنەكان (نالى، مەھوى، گۆران و قانىع) لە ئىستاشدا (شىركۆ بىكەس).

زىاد رەشاد: كىيىخانەكەت چەند كىيى تىدايە؟

د. عومەر پەتى: ژمارەى پەرتووكەكانم (۲۷۵۰) پەرتووكە.

زىاد رەشاد: قورئان دەخوئىتەو؟

د. عومەر پەتى: بەلى مەن قورئان دەخوئىم، بەتايبەتى پۆرئانى ھەىنى.





عەلی مەندەلاوی:

**هیچیک لەو گۆڤارانەی ئیستا لە کوردستاندا بۆ
مندالان دەردەچن، ناگەنە ئاستی گۆڤاری
(مجلی) ی هەفتاکانی بەغدا**

*عەلی مەندەلاوی لە ساڵی (١٩٥٨) لەدایک بوو.

*پەیمانگای ھونەرە جوانەکان و ئەکادیمیای ھونەرە جوانەکانی لەبەغدا
تەواو کردوو.

*دەنگێکی ناسراوی بواری کاریکاتێر و بەرھەمی مندالانە.

*چەندین بەرھەمی نووسیوە و ژمارەیکە پێشانگاشی لە ناوھو و
دەرھووی ولات کردووھتەو.

*پراویژکاری وەزارەتی پۆشنییریی ھەریم بوو، ئیستا خانەنشین کراو.

زیاد رهشاد قادر

زیاد رهشاد: کاریکاتیر یسته کانی ئیره هیچیان خویندنی ئە کادیمیان ته و او نه کردوو، یا خویمان زهوقیان له ئیشه که ههیه، یا بۆشاییه که له بلاو کراوه یه کدا ههیه پری ده که نهوه، له ولاتانی ئەوروپایش وایه؟

عهلی مهنده لاوی: له ئیراق به گشتی کاریکاتیر به دیراسه ی ئە کادیمی نه بووه، له هه موو ولاته عه ره بیه کان به هه مان شیوه یه، له شوینانی تر رهنگه به شیک بیت له دیراسه ی ته شکلی زانکو، وه کوو فیڕکردنی عه مه لیش بو فیڕکردنی کاریکاتیر، له دهره وهش زۆر که م هه یه، چونکه کاره که زۆر تاییهت و شه خسییه، کاریکاتیر وه ک نیگار کیشی کتیب و گوڤاری مندالان دیراسه یه کی تاییه تی نییه، دیراسه یه ک هه یه به ناوی (رسوم توضیحیة) وانا نووسینیک یا چیرۆکیک هه یه، چون په سمیکی له گه ل ده که یهت، به لام نه مبیستوو دیراسه ی تاییهت هه بیت، به لگوو کتیب بو خویندنه وه که پیت ده لی چون فیڕی کاریکاتیر ده بیت. کاریکاتیر هه ره رسمه ی ئاساییه، ئەوه نده هه یه هه ندی زیده رۆی (مبالغه) ی تیدایه.

زیاد رهشاد: به لام جگه له رسم، پیت وانیه کاریکاتیر پیوستی به بیروکه (فکره) اش هه یه، بی بیروکه کاریکاتیر ناوه رۆک و مانایه کی ناییت؟

عهلی مهنده لاوی: په سامی کاریکاتیر ته کوینیکی زۆر تاییهت، ئیستا من ده توانم هه موو شتی که رسم بکه م به کاریکاتیر، به لام ئیستا گوڤاریکی هه فتانه داوایان لی کردوو هه فتانه کاریکاتیر کیان بو بکه م، من وه کوو فیکره و ته کوینی فیکری و شه خسی خو م ناتوانم هه فتانه به رده وام بم، بۆیه من بو خو م زیاتر له گه ل وتاری پۆژنامه وانیدا کاریکاتیرم کردوو، ده توانم بلیم پورتییتی کاریکاتیرم کردوو، له گه ل پرسیاره که تدام لایه نی فیکره ئیجگار گرنگه.

زیاد رهشاد: نهوه ی نوئی کاریکاتیر یستان له چ ئاستیکدان؟

عہلی مہندہ لاوی: سہ بارہت بہ ئیراق دہ توانم بلیم (۲۰) سال دہ بیئت کاریکاتیرییستیکی وا دروست نہ بووہ، ئہ وانہ ی ئیستا ئیش دہ کەن ہەر کۆنہ کانن، بہ لام لہ کوردستاندا ہەول ہەیہ، لہ گەل ئہ وەشدا لہ بہرئە وە ی پۆژنامہ یە کی ئیجگار زۆر لیترہ دەر دہ چی، ہەق وابوو لہ م (۱۰ - ۱۵) سالہ ی رابردوودا ژمارہ یە کی باشتری کاریکاتیرییست دروست بووبان، نالیم ئاستیان زۆر باشە، بہ لام بہرئگاوەن باش ببن و گە شبینم.

زیاد رەشاد: زۆر بە ی ئہ و کاریکاتیرانہ ی لہ بلۆکراوہ کانن کوردستاندا بلۆ دہ بنہوہ، رستہ ی دوورودریژ، یا ہەندی جار چەند رستہ یە کیان لہ گەلدا دہ نوسریت، بہ بروای تو کاریکاتیری بی نووسین جوانتر نییہ؟ یان چەند وشہ یە کی کورتی لہ گەلدا بیئت، خوینەر خوی مانا و مەغزاکانی بدۆزیتەوہ؟

عہلی مہندہ لاوی: نا، ناتوانی تە حدیدی کاریکاتیر بکەیت و بلیمی با نووسینی لہ گەلدا بیئت یا نہ بیئت، کاریکاتیر ہە یە پیویستی بہ نووسین نییہ، بہ لام ہە یە تە علیقہ کە ی پیویستہ، کاریکاتیر تابلویە ک نییہ سەیری بکە ی بلیمی جوانہ و تەواو، بہ لام بہ شیوہ یە کی گشتی ئہ و پە یام و تە علیقہ ی لہ گەل کاریکاتیر ہە یە، چ پەخنە یی بیئت یا گالئە جارپی بیئت یا فەلسە فی...

زیاد رەشاد: ہە یە تراژیدیہ؟

عہلی مہندہ لاوی: بہ لی تراژیدیسی ہە یە، کە بہ زمانی کاریکاتیرستان (کۆمیدیای پەش) ی پی دەلین، جا لہ بہرئە وە ی کاریکاتیر تابلۆ نییہ و ہونہ ریکی زۆر تاییبە تە، ناتوانی وە ک تابلۆ مامە لہ ی لہ گەلدا بکەیت؟

زیاد رەشاد: تو بہ کام لہ گورہ کاریکاتیرستانی دنیا سەرسامیت؟

زیاد رهشاد قادر

عەلی مەندەلاوی: نیگارکێشی وەکوو (عەلی فەرزاد) کە سوڕیاییە، هەروەها (جوړج ئەلبەهجوری) و (محبەددین لباد) ئیشتی گەورەیان کردووە لە دونیای عەرەبیدا، کاریکاتیرستیکی دی هەیە بە ناوی (مۆردیلۆنە) و ابزانم ئیتالیاوییە، کارەکانی بەلامەووە زۆر جوانن و کاریگەریی لەسەر من هەبووە، چەند نیگارکێشی تری فەرەنسایی کە پۆرترێتیان بلاو دەبۆوە، ئەو بوو لە هەشتاکان کتێبکیان دەرکرد بە ناوی (الحيوانات التي تكلمنا) لە و کتێبەدا باسی (ریگان و شیراک و عەرەفات....) کرا بوو.

شپۆهێ هەریەک لە و سەرۆکانە ی ئەوسا کرا بوو، گواهیە لە چ گیانە وەرێکە و هاتوون، بۆ نمونە: زنجیرەیهک وینەیان کردبوو لە نەهەنگە وە تا دەبوو بە (شیراک)، هەروەها پەرسی حوشتیان کردبوو دوا ی ئەو زنجیرەیهک گۆرپانگاری بەسەردا دەهات تا دەبوویە پەرسی (یاسر عەرەفات)، جا من زۆر بە و کتێبە کاریکاتیرییە سەرسام بووم.

زیاد رهشاد: ئەگەر رابەرانی هزر، شاعیران، چیرۆکنووس و رۆماننووسان، رۆژنامەگەری... کەم و زۆر کاریان لە گۆرپینی سیستمی سیاسی کردبێ، یا رپهوی ژبانی کۆمەڵە خەلکیکیان لە کات و شوپینکی دیاریکراو بە ئاراستەیه کدا بردبیت، ئەدی کاریکاتیر چی کردوو و چ دەسەلاتیکی هەیه؟

عەلی مەندەلاوی: بە برپوای من هیچیک لەوانە ی گوتت کاریگەریی پاستە و خۆیان نەبوو، کاریکاتیریش مومکین نییە کاریگەریی پاستە و خۆی هەبیت. کاریکاتیر وەک هەر بوارێک کاریگەریی خۆی هەیه، بەلام کاریگەرییە کە وەک دەرمانی پزشکی وایە، واتە دیار و بەرجەستە نییە، بەلکو گۆرپانە کە وردە وردە دەبینریت،

کاريگهري کاریکاتيژ زیاتر ئه و شتانهی ژيژ پهرده دهخاته روو، واته شتهکان زور بچکۆلهن، کاریکاتيژ وهك زه ره بين گه وره یان دهکات.

زیاد ره شاد: ئه گهر ئه زموونی خوټ له سه ره تاي دهست به ئيشکردنت له گهل
گوټقاری (مجلتي) بو مان باس بکهیت؟

عهلی مهنده لاوی: له (١٦) سالی به شیوهی په سمی له (مجلتي) دامه زرام، دواي سالیك نیگاری به رگی گوټقاره کهم کرد، گوټقاری (مجلتي) وهك گوټقاره کانی مندالانی ئیره نه بوو، چونکه ته نیا وه کوو نیگارکیش (١٥ - ٢٠) نیگارکیشی هه ره باشی ئیراقی ئیشیان لیی ده کرد، ئه مه جگه له وهی باشتین نووسه ری ئه وسای مندالان لییان ده نووسی، بویه پیم وایه هیچیک له و گوټقارانهی ئیستا له کوردستاندا بو مندالان ده رده چن ناگه نه ئاستی گوټقاری (مجلتي) ی حه فتا کانی به غدا.

من دواي دوو سال دامه زراندم له (مجلتي) یه کهم پيشانگام له کۆمه له ی پۆشنبیری له به غدا کرده وه، که کۆمه لی چیرۆکم نووسی و کردم به سیناریۆ، دواي ئه وه کۆمه له ی ناوبراو گوټقاری (ئه ستیره) ی ده رکرد له به ر په وشى ئه منی به ناوی (سه ریه ست) به ره مه کانم بلاو ده کرده وه، هه ر ئه وسا وینه ی به رگی کۆمه لی کتیبی کوردیم کیشا، له وانه دیوانی (شیرکو بیکه س) و (له تیف هه لمه ت).

له (١٩٧٩) (دار الاداب) ی لوبنانی ته کلیفیان لی کردم وینه ی به رگی چه ند کتیبیکیان بو دابنیم، دواي ئه وه بو چه ند ده زگای بلاو کردنه وه نیگاری سه ر به رگم داده نا، دواتر چه ندین گوټقار په یوه ندییان پیوه کردم وه کوو (العربي الصغير) و (الماجد) و هتد... جگه له بواری مندالان و کاریکاتيژ، نووسینیشم له رۆژنامه کاند

زىاد رەشاد قادر

بلاو كر دوو هته وه، له وانه كاتى خوئى له گوڤارى (حراس الوطن) ستونىكى ههفتانه م هه بوو به ناوى (منشار)، دواى داى انخست، هه ر له و گوڤاره كارىكاتىر و پورترىتى ده م و چاوم ده كرد. له (۱۹۹۱) له ئىراق ده رچووم و سه ره تا چوومه (ئوردن) له وئى (عبدالوهاب البىاتى) م بىنى، ئه وسا بو يه كه م جار چه ند پارچه شىعريكى به ياتيم كرده تابلۆ و پيشانگايه كم بو كرده وه.

پاشان هه مان پيشانگام له (تونس) كرده وه، ئىستاش كو مه لئى به ره م له مؤزه خانه كانى تونس و ئوردن و ئىراق و ئىمارات و هۆله ندا و فه ره نسادا هه يه .

زىاد رەشاد: به شىك له و گوڤارانه ي بو مندالان ده رده چن، پۆلېن ده كرىن بو چه ند سالىكى ته مه نى مندالان، يا قوئاغىكى تايبه تى خوېندن، تو ئه و پۆلېنكر دنه چه نده به زه روور ده زانى؟

عه لى مه نده لاوى: ئه و پۆلېنكر دنه شتىكى باشه و خوئى پيوسته هه ر وا بىت، چونكه مندالى پيش خوئىندى سه ره تايى جياوازه له گه ل ئه وه ي له سه ره تايى ده خوئىنى، له ولا تانى ئه مه ريكا و ژاپوون و به رىتانيا، ته نانه ت كتيب بو قوئاغى پيش سه ره تايى هه يه، كه چاپه كه ي و كاغه زه كه ي جيايه، هه ندى جار به شيوه يه كه كاغه زه كه نادرييت يان له پلاستىك دروست ده كرىت، بو ئه وه ي نه درييت، هه ر ئه و گوڤاره ي بو قوئاغى پيش سه ره تايى ده رده چييت زورتر وي نه يه، هه روه ها پيش وي نه ش هه يه كه كتيب نييه به لكو (مجسمات) ه، ورده ورده قوئاغه كان ده گوڤرييت، بو نمونه له ته مه نى (۱۵ - ۱۶) سالى كه هيشتا هه ر مندال حسيبه واى لئى دييت (۹۰٪) نووسينه و (۱۰٪) وي نه يه، به لام ئه م قوئاغه ندييه لي ره له كوردستان سه ركه وتوو نييه.

زیاد رهشاد: بوچی سهرکهوتوو نییه؟

عہلی مہندہلاوی: چونکہ مندالی شہش حہوت سالان، لیرہ بیبہشہ لہ زور شت، نہ قوتابخانہ گوڤاریکی بو دەکریت، نہ دایک و باوک گہیشتونہ تہ ئو ئاستہی لہ خہمی کرینی کتیب و گوڤاردا بن بو مندالہ کانیان، ئوہش بہشیکی بو ئوہ دەگہریتہوہ کہ کتیبخانہ تہنیا لہ بازارپی گہورہ ہہیہ و لہ گہرہ کہکاندا نییہ، تہنانہت بو گہورہ کانیش نییہ روژنامہیہک بکرن، ئیلا دەبی بجیتہ بازارپی گہورہ ئہنجا بیکریت.

زیاد رهشاد: ئەدی ئاستی فیلمہ کارتونییہ کوردییہکان چۆن دەبینی؟

عہلی مہندہلاوی: کارتونییہ کوردییہکان نہختیک باشن، شتی باش ہلڈہبژیرن بو مندال و تا رادہیہک پەرور دەیین، بەلام کارتونی کہنالہ جیہانییہکان بہگشتی وا نییہ، بو نمونہ کہنالہ عەرہبییہکان: (سببستون) وەرہگرہ، زور فیلمہ کارتونییہکانی شہر و توندوتیژیین...

زیاد رهشاد: ئەی وینہ و دیزاین و نہخشہسازی گوڤاری مندالان، لہ کوردستاندا چۆن دەبینی و چ قسہیہکت لہسہریان ہہیہ؟

عہلی مہندہلاوی: بہراستی ئوہندہ زور بہ دیققت نہمدیون، بہلام ئوہندہ ہہیہ دەزانم ئوانہی سہرپہرشتی گوڤاری مندالان دەکەن زور بہیان کہسی پسپور نین، ہەر چوئیک بیت ہہیہ ئہزموونی دوور و دریزی ہہیہ، بہلام ہہیہ ئہزموونہ کہشی نییہ، لہگەل ئوہشدا بہشیوہیہکی گشتی سہرکہوتنی ئوکارہ

زیاد رهشاد قادر

دو شتی دهوئیت، که یه که م: زه وقه، دووهم: مه عریفه یه، جا نه گهر هه ر یه کیکیان له م دووانه نه بییت ئه واکه موکورت دهرده چیت.

زیاد رهشاد: پیشتر راپوئژکار بوویت له وهزاره تی رۆشنبیری، ئیستا لهوی نه ماون؟

عهلی مهنده لاوی: نه خیر خانه نشین کرام، برپاریک هات به جومله خانه نشینیان کردین!

زیاد رهشاد: ئه دی ئیستا وهزارهت چند راپوئژکاری ماوه؟

عهلی مهنده لاوی: وا بزانه دوو.

زیاد رهشاد: پیشتر چند بوون؟

عهلی مهنده لاوی: زۆر بوون، نازانم، به لام سی چوار دانه یانم ده بینی دهوام ده کهن، که مانگانه لیستی موچهش ده هات، یه که لاپه ره ی فولسکابم ده بینی پر بوو له ناوی ئه وانه ی که موچه ی راپوئژکار وهرده گرن.

زیاد رهشاد: به چ پیوه ریک ئیوه خانه نشین کران و هه ندیکی دی مانه وه؟

عهلی مهنده لاوی: به بی پیوه ر، تینه گه یشتم!

زیاد رهشاد: ئه دی نه تانپرسی؟

عهلی مهنده لاوی: نه مزانی له کی پرسیار بکه م، من له یه که م رۆژمه وه به جددی ئیشه که م وهرگرت، ئه فکارم زۆر بوو بو داها توو، هیچ کات له بواری ئیشدا نه خیرم نه بوو.

زىياد رەشاد: وەزارەتى رۆشنىبىرى گۆقارىك بۇ مىندالان دەردەكات، بەلام ناو
و دەنگى كەمە، بۇ؟

عەلى مەندەلاوى: مەعقول نىيە ويىنەكيشيك ھەفتەيەك دەوام بكات و
لاپەرەيەك ئامادە بكات، كەچى (۱۵) ھەزار دىنارى پى بىدەن، يان شاعىرىك و
نووسەرىك لاپەرەيەكت بۇ بنوسىت (۱۰) ھەزار دىنار بەخشىش وەربىگىرى، نابى.
گۆقارەكە بۇ واى لى ھاتووە، وەك مىن بىستوومە ھەندى جار پارەى گىرفانى
خۆيانى دەخەنە سەر، ھەز دەكەم يەك نمونەت بۇ بگىپمەو، مىن تەنيا پەسمى
يەك لاپەرەى گۆقارى (العربى الصغىر) م كىردووە بە (۱۲۰) دۆلار لە سالى (۱۹۸۸).
ھەر ئەو (العربى الصغىر) ھەكەسىكى تايبەتيان ناردە بەغدا تا قەلەم و ماجىك و
فلچەى تايبەتم بۇ بىنى، گۆقار ئاوا پىش دەكەويت، نەك وەك ئەوہى لىرە
دەكرىت.

ئابى ۲۰۰۷



سوپاس و پڙائين

زور سوپاسی برای نازیم کاک اخیل
هیدایهت مام شیخ ده‌که‌م، که دیزاینی
به‌رگ و ناوه‌وی ئەم کتیبه‌ی گرتە ئەستۆ.

□ ناوهرۆك □

- ۲..... پیناسی کتیب
- ۲..... ئەم کتیبە
- ۴..... د. عەبدوللأ پەشیو
- ۱۳..... د. مارف خەزەندار.
- ۳۶..... موحسین جوامییر.
- ۵۰..... عەلی باپیر.
- ۶۶..... سەلام ناوخۆش.
- ۷۴..... د. ئیبراھیم ئەحمەد شوان
- ۸۳..... مومتاز حەیدەری
- ۹۷..... د. عومەر پەتی.
- ۱۱۰..... عەلی مەندەلاوی
- ۱۱۹..... سوپاس و پیزانین
- ۱۲۰..... ناوهرۆك